

نورِ شمس کے باوقوف اور حضرت واسطی

پنجابی فقارت

دی ڈائری

مؤلف
محمد توصیف مسد

چشمی کتب خانہ

نقابت دی سوہنی کتاب

پنجابی نقابت

دی

ڈائری

مؤتب

صاحبزادہ محمد توصیف

چشتی کتب خانہ

ارشد مارکیٹ جھنگ بازار فیصل آباد

Mob: 0300 7681230 0300 6674752 Ph: 0412646756

جملہ حقوق محفوظ نہیں

پنجابی نقابت دی ڈائری	کتاب داناں
صاحبزادہ محمد تو صیف حیدر چشتی	لکھاری
مارچ 2013	پہلی وار
صاحبزادہ محمد شفیق مجاہد چشتی	چھاپن ہار
چشتی کمپوزرز 03226232632	کمپوزنگ
سائیکس محمد رفیق چشتی قلندری	حساب فرمائش

2701.

ہدیہ

ملن دے پتے

سنی دارالاشاعت علویہ رضویہ فیصل آباد چشتی لائبریری احمد نگر روڈ وزیر آباد
 علی برادران جھنگ بازار فیصل آباد، اسلامک بک کارپوریشن کمیٹی چوک راولپنڈی
 ضیاء القرآن پبلی کیشنز لاہور، زاویہ پبلشرز سستا ہوٹل داتا دربار لاہور
 مکتبہ زین العابدین عقب شمالا مارباغ لاہور، مکتبہ نوریہ رضویہ لاہور فیصل آباد
 مکتبہ حنفیہ گنج بخش روڈ لاہور، قادری رضوی کتب خانہ گنج بخش روڈ لاہور
 مکتبہ شان اسلام اردو بازار لاہور، کرمانوالہ بک شاپ لاہور مکتبہ فکر رضالاہور
 چوہدری محمد عرفان گل بیاسی چک مکتبہ امام احمد رضا لاہور، بک کارز جہلم
 خزینہ علم و ادب اردو بازار لاہور، ادارہ پیغام القرآن اردو بازار لاہور
 احمد بک کارپوریشن کمیٹی چوک راولپنڈی، کتب خانہ مقبول عام فیصل آباد

انتساب

ماں بولی پنجابی دے وڈے شاعر
حضرت پیر وارث شاہ رحمۃ اللہ علیہ

دے ناں

محمد توصیف حیدر چشتی

نذرِ عقیدت

بمختصر

عارف کھڑی عظیم صوفی شاعر

حضرت میاں محمد بخش رحمۃ اللہ علیہ

محمد توصیف حیدر چشتی

دوگلاں پیار دیاں

میرے پیارے دوستو، سجنو، ساتھیو یارو تے بھراؤ !
 السلام علیکم۔ تقریباً تین سال دے بعد پنجابی نقابت دی ڈائری دا
 تحفہ تہاڈے واسطے حاضر اے۔ ایس کتاب توں پہلوں نقابت دیاں چار
 کتاباں تحریر کیتیاں جہاں نوں محبت والیاں نے بڑی پذیرائی بخشی۔
 پاکستان دے وڈے چھوٹے سارے نقیباں نے زبانی تے
 تحریری محبت دے پھل عطا کیتے میں سارے محبت کرن والیاں دا مشکور
 آں۔

دوستو ! میں سارے نقیب حضرات دا ممنون آں پر مینوں تہاڈے
 نال گلہ وی اے۔ اوہ آکھدے نے ہناں کہ گلہ وی اپنیاں نال ای ہندا
 اے۔

گلہ ایہہ وے کہ زیادہ تر نقیب حضرات محنت نہیں کردے عام طور
 تے ویکھیا گیا اے کہ اک چنگا نقیب جیہڑا وی کوئی کلام یا گردان پڑھ دیندا
 اے تے سارے نقیب او سے ای کلام دے دوالے ہو جاندے نے۔
 بعض اوقات تے غیر معیاری کلام بلکہ ایتھوں تک کہ غیر سنی

شاعراں دا کلام بڑے فخر دے نال پڑھدے نے۔ معنی تے مفہوم ٹوں سمجھن توں بغیر کلام پڑھنا ساڈے زیادہ تر نقیباں دی صفت بن گئی۔ جدوں کہ جے ساڈے نقیب تھوڑی بہت محبت کرن زیادہ مطالعے دا شوق پیدا کرن قرآن تے حدیث دے اصولاں تے پورا اُترن قرآن تے حدیث دے اصولاں تے پورا اُترن والا کلام پڑھن تے ایہدا فائدہ نقیباں ٹوں وی ہووے گا تے لوکاں دا عقیدہ وی خراب نہیں ہووے گا۔

دوستو! ایس گزارش توں بعد ہُن اسی تہاڈے لئی دو چار گلاں ہور

کرنیاں چا و ہندے آں۔

ایس کتاب وچ گرداناں دے نال پنجابی شعر تے نظماں تحریر و

ترتیب دیتیاں نے کوشش کر کے ایہناں توں استفادہ کرو۔ زیادہ تر نقیباں دا

اک سلسلہ ایہہ وی ہند اے کہ اوہ جدوں کتاب پڑھدے نے کلام پسند

اون دے باوجود تھوڑے جے پریشان ہندے نے کہ ایہدی تیاری

کیویں کریے۔ ایہدے توں استفادہ کنج ہووے گا۔ حالانکہ ایہہ کوئی

مشکل نہیں تھوڑا جیادھیان کرن نال ایہہ مسئلہ حل ہو سکدا اے۔

دوستو! جدوں کتاب پڑھو جے ایہدے وچ تہانوں کوئی مضمون

لبا لگے، طویل لگے تے اوہدے وچوں آپ سلیکشن کر کے کلام ٹوں اپنی

ڈائری تے لکھو۔ ضروری نہیں ہندا کہ سارا مضمون ای اِکو واری پڑھنا ایں۔

وقت توں ملحوظ رکھدیاں تے دوسرے نعت خوان بھراواں دے ٹیم دا خیال

رکھنا وی تہاڈی ذمہ داری اے۔ جے تسی معیاری نقیباں دی صف و بیج شامل ہونا چاؤندے اوتے فیر تہانوں دوجیاں دے پڑھے کلاماں توں ہٹ کے آپ وی محنت کرنی چاہی دی اے۔

دوستو! آپ کلام کڈھو، معیاری کلام پڑھو۔ اپنے تلفظ تے لہجے دا دھیان کر کے جدوں تسی نقابت کرو گے تے عوام و خواص تے تہاڈا چنگا اثر پوے گا۔

نویں توں نواں کلام ساڈا ادارہ چشتی کتب خانہ شائع کردار ہندا اے اللہ تعالیٰ ایس ادبی، علمی ادارے توں سلامت رکھے تے ایہنوں چلاون والیاں دا بھلا کرے تاکہ ایہہ ادارہ انجے ای سوہنیاں توں سوہنیاں کتاباں شائع کر کے ساڈے دل ٹھاردار ہوے۔

تہاڈا بھرا

محمد توصیف حیدر

0323 7299110

عنواناں دی ترتیب

- 17 محفل دا ابتدائیہ
- 19 قرآن دیندا ٹورائے
- 20 تلاوت توں بعد
- 22 حضور ﷺ سراجا منیرا نہیں
- 25 نبی پاک ﷺ تے قرآن
- 27 **سوہنے اللہ دی حمد**
- 28 اللہ دی حمد
- 29 اوس رب دی حمدائے
- 29 اللہ دا ذکر
- 31 اللہ میرا..... اللہ میرا
- 32 سُنّے بخت جگاؤند اللہ
- 36 اللہ دے ذکر دی شان
- 37 اوہ مالک و مختارائے
- 40 **دُروداں دی پھل**
- 41 دُرود شریف دی عظمت
- 41 شفاعت حاصل ہووے گی

- 42 دُرُودِ بِلَاوَاں نَالِ دَا
- 45 **سَجِّ گئی محفل سوہنے دی**
- 47 سَجِّ گئی اے میلادِ دی محفل
- 48 سوہنا سوہنا پیرِ دَاوَن
- 50 آمَنہ بی بی دَا چَن آیا
- 52 سوہنے دیاں گلاں
- 55 **شَانِ مُحَمَّد ﷺ دِی گَل**
- 56 صحابہ دیاں گلاں
- 56 سرکارِ شَن رہے نے
- 56 حضرت عیسیٰ دِی شَان
- 57 سرکار نے فرمایا
- 58 شَانِ بِيَانِ فرمائی
- 59 تیرے نالِ وِس دَا جہان سوہنیا
- 60 جہانناں دِی رحمت
- 61 سوہنے دَا جلوہ
- 62 جلوے طیبہ دِی سرکار دے نے
- 65 **میلادِ دَا جشن**
- 66 جشنِ میلادِ ہندار ہوے گا
- 68 ایہہ محفل سوہنے آقا دِی

- 70 سارا جہان سچ گیا
- 71 رب دی سنت
- 72 نعرہ رسالت
- 75 ساڈا کملی والا آیا اے
- 77 حضرت حلیمہ سعدیہ
- 80 **نعتاں دیے پھل**
- 81 سوہنے آقا دی نعت
- 81 نعت پڑھنا صحابہ دی سنت اے
- 82 کیف نعت نال اے
- 83 سوہنے وی نعت
- 84 نعت پڑھن نال کی ملدا اے
- 85 نعتاں پڑھ سرکار دیاں
- 87 سوہنے واذا کر
- 88 کرم کرو سرکار
- 90 پا جاویں اک پھیر آقا
- 93 اللہ دے شہکار محمد ﷺ
- 94 محمد ﷺ بنا کے قلم توڑ دیتا
- 94 اک لکھتے چوی ہزار وچوں
- 99 سوہنے آقا ﷺ والور

- 101 آقا علیؑ اور کدوں بنیا
- 103 اوہ نورِ قدیم حضورؑ میں
- 105 چہرا حضورؑ
- 107 سوئے دیاں زلفاں
- 109 سوئے آقا علیؑ و احسن
- 110 ہر شو جلوہ پاک نبیؑ
- 111 سدا بہارا اے حسن نبیؑ
- 113 ہر شے وے سرکارؑ و اصدقہ
- 114 جے سوئے آقا نہ ہندے
- 115 سب دا آقا کملی والا
- 117 سرکارؑ و اختیار
- 118 محبوب دی شان
- 120 معراج دا واقعہ
- 121 معراج نامہ
- 147 مدینہ سوہنا این
- 148 مدینہ پیارا اے
- 150 خدا دی رحمت مدینے وچ اے
- 151 طیبہ دیاں گلیاں
- 152 سرکار مدینہ ویکھ لوواں

- 153 مدینے دے وچ اے
- 155 محشر وچ کرم
- 159 پنجتن پاک دی شان
- 160 پنجتن پاک دی شان سبحان اللہ
- 165 یار غار دی شان
- 166 یار غار صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
- 167 بو بکر صدیق دی شان اُچی
- 170 سوہنے آقادے سوہنے یار
- 174 مولا علی دی شان
- 175 شان مولا علی علیہ السلام
- 178 علی مشکل کشا اے
- 179 ہر دل وچ وسدا علی علی
- 180 علی علی داورد پکا
- 184 پاک نبی دی جان علی
- 185 پیار علی دارب توں منگ
- 187 علی دے نام توں منکر سڑوے
- 188 میں جدوی پکاراں علی علی
- 191 مولا علی علیہ السلام دی شان سبحان اللہ
- 193 علی مولا۔۔۔ علی مولا

- 196 **جنت دے شہزادے**
- 197 **حسن و حسین علیہ السلام**
- 201 **حسین حق اے یزید باطل**
- 203 **نبی دابدیر منیر**
- 205 **کرم حسین این عطا حسین این**
- 206 **حسین مولا علی دادلبر**
- 208 **سنیاں دا عقیدہ**
- 209 **میرے آقائے فرمایا**
- 213 **در چھڈ کے کملی والے دا**
- 215 **کہہ دینا بدعت ٹھیک نہیں**
- 218 **اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں**
- 218 **سرکار دے نعرے مار دے آں**
- 219 **اسیں نبی دے دردے منگتے آں**
- 220 **عشق دی گل سناواں**
- 221 **عشق دی گل**
- 222 **ایس عشق وی اُلٹی چال**
- 224 **جاں میں سبق عشق دا پڑھیا**
- 225 **عشقا تینوں لکھ سلام**
- 231 **کیہ میں عشق دی گل سناواں**

- 235 عقل تے عشق
 236 جواب عشق
 238 راز دی گل
 240 دل و رچ و لدار
 246 اکھ کر دی اے عجب نظارے
 249 **ولیاں دی شان**
 250 اللہ دے ولی
 251 صفات دا مظہر
 252 رب دے پیارے یار ولی نے
 255 اللہ والیاں وی گل
 255 اللہ والے کرم کماون
 260 **نظاماں**
 261 سب توں شان کمالی اوہدی
 265 محمد پاک دا رتبہ بڑا اے
 267 اُس دی جگ توں شان نرالی
 268 رحمت نال شفاعت سچ دی
 269 کرم ہے کیتا حبیب پیارے
 270 نبی پاک دا اے ہر اک یار سوہنا
 271 نبی داروشن قمر حسین این

- 272 چنگا لگ دا اے
- 273 جشن میلاد نبی دا
- 274 پاک نبی دی بزم سجاوناں
- 275 چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا
- 276 چن تے زمین دا مکالمہ
- 277 زمین دا جواب
- 279 دل دے وچ دلدار ہے وس دا
- 280 لکھے نام جدوں آقا دا
- 281 اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے
- 283 کسے نوں ایں گل سہکے دار چنگی لگدی
- 284 طیبہ وچ اے
- 285 ہر اک نعمت سو ہناونڈے
- 286 نقابت دا طریقہ
- 287 تلاوت دی دعوت
- 288 تلاوت توں بعد
- 289 تعارف محمد احمد مجتبیٰ
- 289 تعارف محمد حنی اللہ
- 290 محمد محمود مغل دا تعارف
- 291 محمد ریحان رضا قادری

- 291 محمد نواز سلطانی
- 292 محمد مرغوب احمد ہمدانی
- 293 محمد سرور چشتی
- 294 شہباز قمر فریدی
- 295 حافظ محمد اکرام چشتی سیفی
- 295 احمد علی حاکم
- 296 محمد یسین نقشبندی
- 297 خلیل سلطان اشرفی
- 297 محمد فضل میراں
- 298 قاری شاہد محمود
- 299 محمد یوسف میمن
- 300 محمد وقاص الیاس
- 300 الحاج محمد اویس رضا قادری
- 301 حافظ ظفر اقبال سعیدی
- 302 محمد علی بجن
- 303 محمد زبیر نقشبندی
- 304 سید تجمل حسین گیلانی شاہ صاحب
- 304 اللہ حافظ

محفل دا ابتدائیہ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ أَمَّا بَعْدُ! فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمِ

الْصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا سَيِّدِي يَا حَبِيبَ اللَّهِ
سجنوتے بیلو! آج دی ایہہ سوہنی تے من موہنی محفل پاک سوہنے
تے من موہنے آقاندنی ماہی حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے
میلاد دی محفل اے ایہہ محفل دُنیا داری دی محفل نیں۔

ایہہ محفل سیاستدانان دی محفل نیں۔

ایہہ محفل میلاد دی محفل اے۔

ایہہ محفل نعمتاں دی محفل اے۔

ایہہ محفل دروداں دی محفل اے۔

ایہہ محفل سلاماں دی محفل اے۔

ایہہ محفل رحمتاں والی محفل اے۔

ایہہ محفل برکتاں والی محفل اے۔

تے سوہنے آقا دی محفل چ اوہ لوکی اوندے نیں جیہڑے میرے

مولانوں پسند ہوں۔

انوار دا مینہہ ورھ دا سرکار دی محفل وچہ

منگتے دا اے کم سردا سرکار دی محفل وچہ

اللہ اے کرم کردا سرکار دی محفل وچہ

دل نتیں جے کدی مردا سرکار دی محفل وچہ

آج دی ایہہ محفل شروع کر دے آں رب دے قرآن دی تلاوت

توں دوستو بھراؤ! قرآن بڑی شانناں والی کتاب اے۔

قرآن پڑھیاں دل نوں چین ملد اے۔

قرآن پڑھیاں برکتاں ملدیاں نیں۔

قرآن پڑھیاں رحمتاں ملدیاں نیں۔

قرآن پڑھیاں رفعتاں ملدیاں نیں۔

قرآن عشق والی کتاب اے۔

قرآن محبت والی کتاب اے۔

قرآن نور والی کتاب اے۔

قرآن سرور والی کتاب اے۔

قرآن پڑھیاں نیکیاں ملدیاں نیں تے قرآن سنیاں وی

نیکیاں ملدیاں نیں تے جدوں کوئی سوہنی آواز والا قاری اپنے مسٹھے لہجے چہ

رب دے قرآن دی تلاوت کروا اے تے سُنن والیاں تے مستی طاری ہو
جاندی اے۔

قرآن دیندا نُور اے

قرآن دیندا نُور اے

قرآن ساڈا طور اے

قرآن شانِ مصطفیٰ

قرآن زبانِ مصطفیٰ

قرآن عین و عینِ ایں

قرآن دلِ دا چینِ ایں

قرآن دُبے تارِ دا

قرآن سینہ تھارِ دا

قرآن جنتِ وَنڈِ دا

قرآن برکتِ وَنڈِ دا

قرآن وچ لاریبِ اے

قرآن علمِ غیبِ اے

قرآن ہیرے چھٹِ دا

قرآن کُفرِ نونِ پٹِ دا

قرآن دیوے برکتاں

قرآن دیوے برکتاں

قرآن شفاواں بخش دا

قرآن عطاواں بخش دا

قرآن ثناواں پڑھدا

قرآن نعتاں پڑھدا

ہر اک ولی سوہنا ہر اک نبی سوہنا

بات اچھی ہر نبی ذیشان دی اے

سوہنی ہر اک آسمانی کتاب یارو !

سب توں اعلیٰ پر شان قرآن دی اے

تے قرآن پاک دی تلاوت دا شرف حاصل کر دے نیں۔

بڑے سوہنے تے میٹھے لہجے والے قاری صاحب جدوں ایہہ مصری

تے حجازی لہجیاں وچ قرآن پاک دی تلاوت کر دے نیں تے ساری محفل

قرآن دے نور وچ ڈب جاندی اے تشریف لیاوندے نیں ساڈے دلاں

دی جان ایس محفل دی شان اُچے قاری قرآن قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب

تلاوت توں بعد

سجوتے ہیلو ! تلاوت قرآن پاک ہوئی جدوں قاری صاحب

تلاوتِ قرآنِ پاک کر رہے سن تے اینج محسوس ہند اسی کہ محفلِ وِجِ رحمتاں
دی برسات ہو رہی اے۔

دوستو! جڈاں کہ اسیں سارے جان دے آں کہ قرآنِ پاک
اللہ تعالیٰ دی سچی کتاب اے۔ قرآن سب کتاباں توں اُچی شان والی کتاب
اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال نیکیاں ملدیاں نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال بُرائیاں ختم ہندیاں نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال درجے بلند ہندے نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال دُنیا وِجِ اجرِ ملد اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال قبر وِجِ وی ٹور ملد اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال قیامت والے دن وی کرم ہووے گا

قرآن دی تلاوت دے نال دلاں ٹوں سکون حاصل ہند اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال چہرے ٹوں ٹور ملد اے۔

دوستو تے بیلو! جہناں گھراں وِجِ قرآنِ پاک دی تلاوت ہندی

اے اوہناں گھراں وِجِ فتنے فساد نیں ہندے۔ اوہناں گھراں وِجِ جادو اثر

نیں کردا ایسے لمی ساناں چاہی دا اے کہ قرآنِ پاک دے نال دِلوں پیار

کریئے تے جدوں قرآنِ پاک دی تلاوت ہووے تے پوری توجہ دے

نال سماعت کریئے۔ اللہ تعالیٰ ساناں عمل دی توفیق عطا فرماوے۔

حضور صلی اللہ علیہ وسلم سراجاً منیراً نہیں

دوستو! محفل پاک جاری اے میں خطبے وچہ جیہڑی آیت تلاوت
کیتی اے۔ ایہدے وچ سوہنار بفرماؤندا اے!

وَبِسْرَاجٍ مُنِيرًا

میرا محبوب ٹورونڈن والا سورج اے۔

تے ٹوراوہو ای دے سکدا اے جیہڑا آپ ٹورا والا ہووے۔

سورج روشنی دیندا اے۔ کیوں دیندا اے؟

کہ اوہ آپ روشن اے۔ جے آپ روشن ناں ہووے تے کسے

نوں کیہ روشنی دے گا۔

پتہ چلیا! میرے آقا نبیاں دے سردار۔

حضرت آمنہ سلام اللہ علیہا دے دل دے ٹکڑے۔

حضرت عبداللہ علیہ السلام دے جن۔

اللہ دے سجن۔

جہاناں دی رحمت۔

جہاناں دی برکت۔

رب دے حبیب۔

جگ دے طبیب۔

دِلاں توں قریب۔

رحمتاں ورتان والے۔

جگ توں سجان والے۔

صدق اکبر دے یار۔

ساڈے دِلاں دی بہار۔

مولا علی دے ویر۔

دو جہاناں دے پیر حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ٹور

نیں تے آپ دے ٹور دے نال ای سارا جہان خلقیا اے۔

حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آپ فرماؤندے نے کہ اللہ تعالیٰ

ساریاں چیزاں توں پہلے میرا ٹور بنایا۔

آقا دا ٹور ٹور اول اے۔

آقا دا ٹور ذات اے۔

آقا دا ٹور ٹور خد اے۔

آقا دا ٹور ٹور قدیم اے۔

آقا دا ٹور ٹور عظیم اے۔

آقا دا ٹور مصدر کائنات اے۔

آقا دا ٹور تخلیق کائنات دا باعث اے۔

دوستو! آقا دے ٹور دے نال ای آج ہر تھاں تے روشنی پھیلی

ہوئی اے۔

کملی والے دا ٹور زمین وچ اے کملی والے دا ٹور ستاریاں وچ .
کملی والے دے ٹور دے بہن جلوے چمن ہستی دے گل نظاریاں وچ
ایسے ٹور دا جلوہ جبریل وچ اے ایہو ٹور اے جلویاں ساریاں وچ

ساجد رب دا ٹور اے نبی میرا
ایہو گل اے تیہاں سپاریاں وچ

کیوں کہ !

ٹور نبی دا ٹور ہے رب دا
ایسے ٹور تھیں عالم پھب دا
اُسدے مکھ دی ویکھ تھیں
کر دے عاشق اللہ اللہ
ٹور نبی دا تک شراموے
یوسف جیسے قدام وچ آگے
کُنڈلاں والیاں زلفاں والا
سب تون ارفع سب تون اعلیٰ
نغمے اودے حسن دے ہر تھال
چن وچ اُسدا ٹور فروزاں
ٹور ہے اوہ مقصود خدا دا
ٹور ہے اوہ مقصود خدا دا

نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم کے قرآن

سجنوں کے دوستو! میرا سوہنا نبی صلی اللہ علیہ وسلم کی قرآن میں تے
جیہڑی سانوں اللہ دی کتاب ملی اے ایہہ وی قرآن میں۔ بلکہ انج کہہ لو!

ایہہ قرآن وی معجزہ..... اوہ قرآن وی معجزہ

ایہہ قرآن وی عطا..... اوہ قرآن وی عطا

ایہہ قرآن وی سخا..... اوہ قرآن وی سخا

ایہہ قرآن امر..... اوہ قرآن ادا

ایہہ قرآن دھرم..... اوہ قرآن کرم

ایہہ قرآن وی نور..... اوہ قرآن وی نور

ایہہ قرآن وی سرور..... اوہ قرآن وی سرور

ایہہ قرآن وی عظیم..... اوہ قرآن وی عظیم

ایہہ قرآن وی کریم..... اوہ قرآن وی کریم

ایہہ قرآن کتاباں داسردار..... اوہ قرآن رسولان داسردار

اسی ایس قرآن ٹوں پچھاڑی نہیں کردے تے ایہہ قرآن میرے

نبی ٹوں پچھاڑی نہیں کردا بلکہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے چکھے چکھے اوندے

اے..... آقا مکے ہون تے مکے..... مدینے ہون تے مدینے.....

حراوج ہون تے حراوج..... پہاڑ تے ہون تے پہاڑ تے۔

ایہہ قرآن وی برکت..... اوہ قرآن وی برکت

ایہہ قرآن وی نعمت..... اوہ قرآن نعمت عظمیٰ

ایہہ قرآن آسمان توں آیا..... اوہ قرآن عرشاں توں آیا

ایہہ قرآن وحی..... اوہ قرآن ان ہوا لا وحی یوحیٰ

ایہہ قرآن وی سچ..... اوہ قرآن وی سچ

ایہہ قرآن کتاب اللہ اے..... اوہ قرآن نور اللہ اے۔

قرآن پاک دی تلاوت توں بعد ہن نعت خوانی ول آوندے

آں۔

سجوتے بیلو ! ایس گل بچ کسے ٹوں شک تیں کہ رب وی سوہنے

آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا ثنا خوان اے۔ سارا قرآن حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی نعت اے اک

پنجابی دا شعر سماعت کرو۔

نعت ہے ساری نبی مختار دی

ورقہ ورقہ پھول نو قرآن دا

جیہڑا مرضی کسی صفحہ کڈھ لووہر صغے تے سوہنے آقا دیاں

نعتاں موجود نیں۔ کتے سوہنے آقا دے مکھڑے دا ذکر اے تے کتے زلفاں

دا کتے ہتھاں دا ذکر اے تے کتے آپ دیاں سوہنیاں اکھاں دا۔ کتے

آپ دے پیاریاں دا ذکر اے۔ تے کتے آپ دے دشمنیاں دی تردید

اے۔

سوئے اللہ دی حمد

اللہ کی حمد

دوستو!

اللہ کی حمد بیان کر دے آں۔ جیہڑا ساری دُنیا تُوں پالن والا اے
ساریاں حمد اں اوس خدائے بزرگ و برتر واسطے نے چہنے ساریاں جہاناں
نوں ایس طراں بنایا کہ ہر شے اپنی جگہ تے مکمل فٹ اے کوئی شے ایسی نہیں
جہدے وچہ مزید رو بدلتے بہتری آسکے۔

ایہہ گل اوہدے مُصویرا عظیم ہون دی نشانی ایں۔

اللہ تعالیٰ نے زمین بنائی۔ آسمان بنائے۔

آسمان تُوں..... تاریاں دے نال سجایا۔

زمین تُوں..... تخلیقات دے نال سجایا۔

سمندر تُوں..... جزیریاں دے نال سجایا۔

جنگلاں تُوں..... درختاں دے نال سجایا۔

شہراں تُوں..... رونق دے نال سجایا۔

پنڈاں تُوں..... فصلاں دے نال سجایا۔

تے بندہ اللہ تعالیٰ دی قدرت دے عظیم شاہکار ویکھ کے حیران ای

ہو یا رہندا اے جد کہ ساری تخلیقات اہودی قدرت دا ادنیٰ کرشمہ ایں۔

اوس رب دی حمد اے

سجنوں تے بیلیو! حمد اے اوس رب دی جیہڑا قادر وی اے قدیر

وی اے۔

ٹور وی اے..... تے منیر وی اے۔

سمیخ وی اے..... تے بصیر وی اے۔

اکبر وی اے..... تے کبیر وی اے۔

داتا وی اے..... تے مولا وی اے

کردگار وی اے..... تے پالنہار وی اے

اللہ دا ذکر

اللہ دا ذکر..... دل نوں چین دیندا اے

اللہ دا ذکر..... ذہن نوں سکون دیندا اے

اللہ دا ذکر..... اکھاں نوں نور دیندا اے

اللہ دا ذکر..... سوچ نوں شعور دیندا اے

اللہ دا ذکر..... رحمت نوں رحمت چہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر..... فتور نوں نور چہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر..... بے حال نوں کمال وچہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر..... گد انوں شاہ کردا اے

اللہ دا ذکر..... گمراہ نوں راہنما کردا اے

اللہ دا ذکر..... وسوسے ختم کردا اے۔

اللہ دا ذکر..... شیطان توں پناہ دیندا اے۔

اللہ دا ذکر..... گناہوں نوں دور کردا اے۔

اللہ دا ذکر..... جنت دا وسیلہ اے۔

ایسے لمی اسی جدوں وی محفل پاک سجاؤندے آں تے پہلوں

اللہ تعالیٰ دی حمد پڑھدے آں۔ محمد حسین آزاد لدھیانوی لکھدے نیں۔

اللہ اللہ اللہ کریا کر

اللہ اللہ کولوں ڈریا کر

اللہ سب دا مالک اے

اللہ سب دا خالق اے

اللہ سب دا داتا اے

اللہ سب دا رازق اے

اللہ سب دکھ دور کرے

اللہ ٹور و ٹور کرے

حمد اوہدی آزاد کراں

ہر دم رب توں یاد کراں

اللہ مرا..... اللہ مرا

دوستو! میرا اللہ ایسا غفور الرحیم اس جیہڑا اپنے نافرماناں توں وی
ریزق دیندا اے جہدی رحمت داسا یہ اپنیاں تے وی اے تے غیر ان تے
وی اے۔

سارے زمانے پالدا اللہ مرا اللہ مرا
ڈکھ بندیاں دے ٹال دا اللہ مرا اللہ مرا
کی پھولان ڈکھڑے اوں دے اگے میں اپنے حال دے
محرم اے میرے حال دا اللہ مرا اللہ مرا
سب وکھو وکھریاں صورتاں اپنے کرم دے نال اے
وچ سچیاں دے ڈھال دا اللہ مرا اللہ مرا
آرہاں اُلکے نقش نے پر نہیں بنوندا اک وی
دوہجے نوں پہلے نال دا اللہ مرا اللہ مرا
طالب اے اوہدی ذات دی ہر خلق پر، طالب اے اوہ
خود آمنہ دے لال دا اللہ مرا اللہ مرا
واللہ خیرا لما کرین ارشاد بھلیں ناں کدی
واقف اے تیری چال دا اللہ مرا اللہ مرا
صائم اے بس حقدار اوہ کلا حقیقی طور تے
اکرام دا اِجلال دا اللہ مرا اللہ مرا

سُتے بخت جگا وندا اللہ

سجنوں ! اللہ دی حمد کون بیان کر سکا اے۔ جہدے کرم دی کوئی

مثال نہیں۔

جہدے فضل دی کوئی مثال نہیں۔

جہدی رحمت دی کوئی حد نہیں۔

جہدی عطا دی کوئی حد نہیں۔

جہدی سخا دی کوئی حد نہیں۔

ہر دم کرم کما وندا اللہ

سُتے بخت جگا وندا اللہ

پتھر وچ وی کیڑیاں تائیں

ریزق ہمیش پچا وندا اللہ

قدرت دے نال پانی اُتے

اپنا عرش ٹکا وندا اللہ

ہر تھاں اوہدی ، ہر تھاں اوہ اے

نہ جاندا نہ آ وندا اللہ

اپنی قدرت تھیں کن کہہ کے

ہر اک چیز بنا وندا اللہ

تر دے ڈوبے ڈوبے تارے
 اوہ ہندا جو چاوندنا اللہ
 رب سچے ٹوں پیار جو کروا
 اوس ٹوں ولی بناوندنا اللہ
 گن گن ساریاں گنتیاں ممکن
 ایہنے کرم کماوندنا اللہ
 اک قطرے توں ہر بندے دی
 سوہنی شکل بناوندنا اللہ
 جیس ٹوں دُنیا دھکے دیوے
 اوس تے فضل کماوندنا اللہ
 بلدی اگ گلزار ہے کروا
 چھری دے پٹھ بچاوندنا اللہ
 جیہڑا اوس دا ذکر ہے کروا
 اوہدا ذکر کراوندنا اللہ
 جیہڑا یاد ہے اوہنوں کروا
 اوہنوں کدوں بھلاوندنا اللہ
 بندہ ای ظلم ہے جان تے کروا
 کدی نہیں ظلم کماوندنا اللہ

ستار العیوب پیارا

ساڈے عیب لکاوندا اللہ

وچ زمین جے اک بی بیجو

کئی کئی پھلیاں لاوندا اللہ

کنٹ کنزاً کھول خزانے

کثرت دے وچ اوندا اللہ

جو توحید دا منکر اوہنوں

پتا کدوں پھڑوندا اللہ

کالی رات چوں دن نوں کڈھ کے

ہر شے ٹوں چکاوندا اللہ

آسماناں توں پانی گھل کے

رزق دے ڈھیر لووندا اللہ

بندیاں دے نال لاڈ ہے کردا

سب دے درد مکاوندا اللہ

ہسدیاں ٹوں اوہ رونے پاوے

روندے چپ کروندا اللہ

سدھی راہ دا پتہ اے وسدا

بھلے راہے پاوندا اللہ

اوہنوں کوئی وی ڈک نہیں سکدا
 سو کردا جو چاہوندا اللہ
 نمروداں دی آکڑ بھن دا
 گھلے ہے مرواؤندا اللہ
 طاقت وراں ٹوں سٹ دیندا اے
 ماڑے تخت بٹھاؤندا اللہ
 جم دے بچیاں تائیں ویکھو
 جین دا ول سکھاؤندا اللہ
 مرضی آوے تے یوسف ٹوں
 کھوہ دے وچ سٹواؤندا اللہ
 کھوہ دے وچ سٹوا کے مڑ کے
 سٹاں کولوں بچاؤندا اللہ
 آپ مصر بازار وکا کے
 مڑ کے تخت بٹھاؤندا اللہ
 فرعونناں ٹوں شوہ وچ روہڑے
 مومن پار لگاؤندا اللہ
 اوہو ساجد ہوجاندا اے
 جو وی میرا چاہوندا اللہ

اللہ دے ذکر کی شان

عزیز دوستو! اللہ دا ذکر بے چین لوکاں نوں چین عطا کروا اے تے عذاب توں نجات دیندا اے۔ حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ تعالیٰ عنہ توں روایت اے میرے آقا نبیاں دے سردار حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ارشاد فرماؤندے نے کہ آدم علیہ السلام دی اولاد واسب توں اچا تے سب توں سوہنا عمل سوہنے رب دا ذکر اے تے اللہ دا ذکر عذاب توں نجات دیندا اے۔

(مسند احمد جلد ۵ صفحہ ۱۳۹)

اللہ دا ذکر کر دیاں ہو یاں اُچی کہہ دیو! سبحان اللہ۔

اک واری صحابہ کرام رضوان اللہ علیہم اجمعین نوں سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ اے میرے غلامو! تہا نوں ایسا عمل ناں دستاں جیہڑا تہاڈے سارے عملاں توں چنگا ہووے۔ جیہڑا تہاڈے سارے پاک عملاں توں پاک ہووے۔ تہاڈے درجے اُچے کرن والا ہووے۔ تہاڈے سونا چاندی خرچ کرن نالوں وی ودھیا ہووے۔

صحابہ نے خوشی نال عرض کیتی آقا! ساڈیاں جاناں تہاڈے توں قربان ہون ضرور دستو۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا! اللہ دا ذکر کریا کرو۔ اللہ دا ذکر سارے چنگے عملاں توں چنگا عمل اے۔

اوہ مالک و مختار اے

دوستو! اللہ تعالیٰ خالق کائنات اے۔

اوہ مالک و مختار اے

اوہ جگ دا پالنہار اے

اوہ پالدا اے جگ نوں

گلزار کردا آگ نوں

اوہ شیں کسے نوں موڑ دا

قیدی دے سنگل توڑ دا

اچا اے اوہ اعلیٰ اے اوہ

سب عظمتاں والا اے اوہ

خالق اے ہر مخلوق دا

مالک اے ہر مملوک دا

اوہنوں کسے جتیاں نہیں

گھڑیا نہیں بنیاں نہیں

ہر اک دا اوہ معبود اے

مطلوب اے مسجود اے

ناں اُس دا مائی باپ اے

رب اے تے آپو آپ اے

پیندا نیئیں کھاندا نیئیں
 اوندان نیئیں جاندا نیئیں
 ہر چیز دی تمہید اے
 اوہنوں ناں اوندی نیند اے
 ہر شے سچ جلوے اوس دے
 سارے نظارے اوس دے
 اوہ وند دا نیئیں تھک دا
 ناں تھک دا ناں اک دا
 پئے اوہ سب دے بھر رہیا
 رحمت اے سب تے کر رہیا
 اوہنوں کسے دی لوڑ نیئیں
 اوہنوں کوئی وی تھوڑ نیئیں
 ہر چیز دا خالق اے اوہ
 مخلوق دا مالک اے اوہ
 داتا اے اوہ رزاق اے
 جمن مرن توں پاک اے
 ہر شے گواہ اے اوس دی
 سب تے نگاہ اے اوس دی

شہ رگ توں نیڑے وِس دا
 گھر لامکانیں وِس دا
 پتھراں چ کیرے پال دا
 درداں غماں نوں ٹال دا
 خالق اے ہر اک ٹور دا
 جلوہ اے آپے طور دا
 اک بی چ رُکھ نوں رُکھ دا
 دُکھ نال سُنکھ نوں رُکھ دا
 ساجد اوہ خالق جگ دا
 ساجد اوہ مالک جگ دا

ہر اک ذرہ اے حمد بیان کردا حمد رب دی ہر اک ستارا کردا
 حمد کردا بیان اے ہر قطرہ حمد ہر اک سمندر کنارا کردا
 حمد کردے بیان نے پھل پتے حمد مولا دی ہر اک نظارا کردا
 اوہدی حمد مقصود وی ہے کردا
 جہدی حمد جہان اے سارا کردا
 کیوں کہ !

اوّل حمد ثنا الہی جو مالک ہر ہر دا
 اُس دا نام چتارن والا کسے میدان نہ ہر دا

دُرُودِاں دے پھل

دُرُودِ شَرِيفِ دِي عَظْمَتِ

محترم دوستو! حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلمؐ تو
نیں تے آپ ای دو جہاناں توں اپنے نور دے نال چکاؤن والے نے۔
سارے سجن بلی اپنے دلاں نوں اپنے آقا ﷺ دی یاد وچ ڈوبی رکھو تے
دُروداں دے گلستے اپنے آقا ﷺ دی خدمت وچ پیش کر دے رہو۔

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

اسیں آل بناؤندے دروداں دے گجرے

نبی توں پچاؤندے دروداں دے گجرے

جے کرناں تجربہ تے کر ویکھو حیدر

گھراں نوں سجاؤندے دروداں دے گجرے

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

شفاعت حاصل ہووے گی

میرے تے تیرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلمؐ فرماؤندے نے جیہڑا

بندہ دس وری صبح نوں تے دس وری شام نوں محبت دے نال میرے تے

دُرود پاک پڑھے کل قیامت والے دن میں اوہدی شفاعت کراں گا۔

(مجمع الزوائد جلد ۱۰ صفحہ ۱۲۰)

جے اسپس چاہنے آں کہ سانوں سوہنے آقا ﷺ دی شفاعت
 حاصل ہووے تے فیر سانوں آقادی بارگاہ وچ درود پاک پڑھنا چاہی دا
 ے۔ دُرود پاک کوئی عام عمل نہیں۔ درود پاک کوئی نگی چیز نہیں بلکہ درود
 ک تے برکتاں دا وسیلہ اے۔ درود پاک رحمتاں دا وظیفہ اے۔

میرے آقا ﷺ فرماندے نے۔ جیہڑے بندے کول صدقہ
 ین واسطے پیسے ناں ہون اوہ میرے تے درود پاک پڑھ لوے تے اوہدا
 صدقہ ادا ہو جائے گا۔

(المستدرک حاکم جلد ۴ صفحہ ۱۸۹)

رُودِ بلاواں ٹال دا

دوستو! ایہدا مطلب ایہہ دے کہ جیہڑا کم صدقہ کردا اے اوہو کم
 روڈ پاک وی کردا اے۔

صدقہ بلاواں ٹال دا اے۔

درود پاک وی بلاواں ٹال دا اے۔

صدقہ رحمتاں کردا اے۔

درود پاک وی رحمتاں کردا اے۔

صدقہ حفاظت کردا اے۔

درود پاک وی حفاظت کردا اے۔

صدقہ مصیبتاں مکاؤندا اے۔

درود پاک وی مصیبتاں مکاؤندا اے۔

صدقہ کرم کردا اے۔

درود پاک وی کرم کردا اے۔

صدقہ سکھ دیندا اے۔

درود پاک وی سکھ دیندا اے۔

صدقہ عذاب توں بچاؤندا اے تے درود پاک وی عذاب توں

بچاؤندا اے۔ ایسے لئی دوستو! سانوں چاہی دا اے کہ آقا ﷺ دی بارگاہ

وج زیادہ توں زیادہ درود پاک پڑھیے۔

سجناں بحر عشق چ تر لے

سوہنے رب نوں راضی کر لے

زور اج لاکے حیدر سارا

نبی تے پاک درود توں پڑھ لے

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

شاعری وچوں نعت ہے ودھیا

پاک نبی دی بات ہے ودھیا

مومنناں دے لئی حیدر سب توں

نبی دی پاک صلوة ہے ودھیا

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 پاک نبی دے سچے عاشق پڑھن سلام نبی تے
 گھل دے رہن درود دے تحفے سدا غلام نبی تے
 رب دی ہر اک رحمت ساجد اس دے حصے آگئی
 جیہڑا پڑھدا رہوے درود ای صبح تے شام نبی تے
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 شرماون دے بغیر اچی آواز دے نال اپنے آقا ﷺ دی بارگاہ
 دے وچ درود پاک پڑھو کہ اللہ تعالیٰ ساڈے تے راضی ہو جاوے۔

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 نبی دی محفل دے وچ جہڑا عاشق نبی دا آوے
 نبی دی یاد منا کے اپنی قسمت نوں چمکاوے
 ساجد پڑھے درود جو ذکر نبی سرورِ دامن کے
 رب دی رحمت دی چھل او سے عاشق دے دل آوے
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 سارے درود شریف پڑھ لو کیونکہ ایہہ محفل کوئی عام محفل نہیں ایہہ
 سوہنے آقا ﷺ دی محفل اے ایہہ مدنی ماہی دی محفل اے۔ ایس لئی
 سارے اپنیاں زبانوں درود پاک دے نال مصروف کر لوؤ۔

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

سج گئی محفل سوہنے دی

رب نے سجایا اے

سجھوتے بیلویو ! سوہنے رب نے سوہنی تخلیق دے نال جہاناں

نوں سجایا۔

تاریاں نال آسمان سجایا۔

چاننی نال چن سجایا۔

دُھپ نال سورج سجایا۔

بدلاں نال موسم سجایا۔

پہاڑاں نال زمین سجائی۔

بہاراں نال باغ سجے۔

خشبو نال پھل سجے۔

پھلاں نال درخت سجے۔

حُسن نال حسین سجے۔

یوسف نال حُسن سجیا۔

آدم نال علم سجیا۔

نوح نال علم سجیا۔

- مولا علی دے نال نجف سجیا۔
 امام حسین دے نال کربلا سجیا۔
 صحابہ کرام دے نال بقیع سجیا۔
 غوثِ پاک دے نال بغداد سجیا۔
 بابا فرید دے نال پاکپتن سجیا۔
 داتا صاحب دے نال لاہور سجیا۔
 خواجہ صاحب دے نال اجمیر سجیا۔
 شاہ رکن عالم دے نال ملتان سجیا۔
 محبوبِ الہی دے نال وہلی سجیا۔
 ابنِ عربی دے نال تصوف سجیا۔
 ولیاں دے نال طریقت سجدی۔
 علمائے حق نال شریعت سجدی۔
 اہل بیت دے نال طہارت سجدی۔
 آقاوی شفاعت نال رحمت سجدی۔
 میلا و مصطفیٰ دے نال دن سجیا۔
 معراج شریف دے صدقے رات سجدی۔
 سوہنے دے ذکر دے نال قرآن سجیا۔
 تے سوہنے دے نور دے نال سارا جہان سجیا۔

سوہنا آیا تے جہان سارا سچ دا گیا
بھکھا جتھے وی سی کوئی اوتھے رج دا گیا

سج گئی اے میلاد دی محفل

ایسے لمی سنی آقا ﷺ دے ذکر دیاں محفلاں سجاوندے نے۔
جیہڑے لوک سوہنے دی محفل سجاوندے نے اللہ تعالیٰ اپنی محبت دے نارا
اوہناں دے دل سجاویندا اے۔

سج گئی اے میلاد دی محفل
آقا جی دی یاد دی محفل
ایہہ محفل شانناں والی اے
ایہہ محفل آناں والی اے
محفل وچ جیہڑے آون گے
اوہ جھولیاں بھر کے جاون گے
رب خاص کرم فرماوے گا
ہر جھولی خیر وی پاوے گا
ایہہ محفل پاک نبی دی اے
سخیاں دے سوہنے سخی دی اے
آج سوہنیاں نعتاں پڑھدے رہو
آقا تے صلاتاں پڑھدے رہو

اَج مَکَل سَاوِی بَن جَانِی اِیْن
 رِب بَیْزِی بَیْن لَانِی اِیْن
 تُسِیْن نَال اَدِب دَے بَہ جَاؤ
 اَج جَہولِیَاں بَہر کَے لَے جَاؤ
 اَج کَلِیَاں حَیْدَر کَہلِنِیَاں نِیْن
 مَنہ مَنگِیَاں مَرادَاں مَلِنِیَاں نِیْن

پَر شَرط اِیْہہ وَے کَہ سارَے حَاضِرِیْن مَحْفَلِ اَدِب دَے نَال اَحْتَرَام
 دَے نَال مَحْفَلِ چَہ تَشْرِیْف رَکھو۔

سو ہنا سو ہنا پیر دادن

جَے مَحْفَلِ پِیروا لَے دِن ہو وَے تَے اوس مَحْفَلِ چِج پڑھن لئی سو ہنا
 کلام اَج دی اِیْہہ پِیروا لَے سو ہنَے دِن سَجائی گئی اے۔

پیر والادن بڑیاں شانناں والادن ایں۔

پیر دادن برکتناں والادن ایں۔

پیر دادن رفعتناں والادن ایں۔

روایات چِج اوند اے کَہ میرَے پیارَے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

پیر دے دِن روزہ رَکھ دے سَن کیوں کَہ جَدووں ساڈے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اِیْن دُنیا

تَے تَشْرِیْف لِیائے اوہ دِن پِیر دادن سی تَے ایسے ای نسبت دی وجہ توں پِیر

دے دن نوں وناں دا پیر کہیا جاندا اے تے ایس مبارک دن وچ محفل

سجوں والے خوش نصیباں وی نظر ایہہ کلام کر رہیاں

علامہ صائم چشتی فرماؤندے نے !

سوہنا سوہنا پیر دا دن ایں

ہسدا ہسدا پیر دا دن ایں

آج نبیاں دا پیر سی آیا

دھپیا دھپیا پیر دا دن ایں

ٹھنڈا دلاں نوں پیندی جاوے

ٹھنڈا ٹھنڈا پیر دا دن ایں

اس دن وچ محبوب سی آیا

سب توں چنگا پیر دا دن ایں

جو منگو گے مل جاوے گا

فیض خزانہ پیر دا دن ایں

کیوں نہیں خیر خدا توں منگ دا

آج تے جھلیا پیر دا دن ایں

صائم اپنی موت دا دن وی

رب توں منگیا پیر دا دن ایں

آمنہ بی بی دا چن آیا

آمنہ بی بی دا چن آیا
 گرن زمانہ روشن آیا
 دیون خیر بھلائی آیا
 وٹن لئی رشتائی آیا
 رب دی حمد سناون آیا
 سٹے لیکھ جگاون آیا
 ڈگے آپ اٹھاون آیا
 کوچے سینے لاون آیا
 خیر کرم دا پاون آیا
 رحمت دا بن ساون آیا
 ساڈی بھل بھٹاون آیا
 سکیاں نوں پھل لاون آیا
 ظلم ٹوں مار مکاون آیا
 ماڑے تخت بٹھاون آیا
 بھکھے آپ رجاون آیا
 جنت ول بلاون آیا

اگ دے کولوں بچاون آیا

جبر دی کندھ نوں ڈھاون آیا

صبر دی قلم لگاؤن آیا

ساجد سوہنا رب دا ماہی

رب دے نال ملاؤن آیا

دوستو ! سانوں رب دا پتہ دسّن والے ساڈے آقائے مولا صلی

اللہ علیہ وآلہ وسلم نے نیتیں تے سانوں کی پتہ سی کہ اللہ ہے دے تے اوہ اک

اے۔ ایسے لئی حضرت مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے کہ میں رب

ٹوں رب ای ایس واسطے بنیاں ایں کہ اوہ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا

رب اے۔ آپ نے ایس لئی ایہہ گل کیتی کہ حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ای سانوں اللہ دا پتہ

دسّن والے نے۔

اک دفعہ سرکار دے غلاماں نے عرض کیتی کہ یا رسول اللہ صلی اللہ

علیک وآلک وسلم۔ تسی رب ٹوں دیکھیا اے ؟

آپ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! ہاں

عرض کیتی یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ! رب کیسا سی ؟

سرکار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! میں رب ٹوں سوہنی صورت وچ دیکھیا

اے تے سرکار مدینہ علیہ الصلوٰۃ والسلام دا ایہہ وی فرمان اے من رانی

فقد رالحق جہنہ مینوں تکلیا اوہنے رب ٹوں تکلیا۔

سوئے دیاں گلاں

دوستوتے بھراؤ !

محفل چہ آؤناں وی چنگی گل اے۔

نعتاں سنناں وی چنگی گل اے۔

دُرود شریف داورد کرنا وی چنگی گل اے۔

تے گل اودوں بن دی اے جدوں سوہنا کرم فرماوے، جدوں کملی

والا.....

وَالضُّحَىٰ دے چہرے والا

وَاللَّيْلِ دیاں خوشبو دار زلفاں والا

يَدُ اللَّهِ دے گورے گورے ہتھیاں والا

الْحَمْدُ نَشْرَح دے حسین سینے والا

مَا زَاغ دیاں نورانی اکھاں والا

ظِلْمَةُ دے چمکیلی پیشانی والا

وَحَيُّ يُوْحَىٰ دے پیاری زبان اقدس والا

لَعَبْرَتِكَ دے پیاری جان والا

قَابِ قَوْسَيْنِ دے اچی شان والا

اک نظر کرے تے ساڈی ساریاں وی گل بن جائے گی۔ ایسے لمی

علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ لکھ دے نے!

نہ سرنوں جھکایاں بن دی اے۔

نہ بستر چایاں بن دی اے۔

نہ ٹنڈ کروایاں بن دی اے۔

نہ حاجی اخویاں بن دی اے۔

گل کدوں بن دی اے ؟

نہ ڈکھڑے بنایاں بن دی اے

نہ سیس جھکایاں بن دی اے

اے محبوباں دیا محبوبا

گل تیرے بنایاں بن دی اے

ایتھے گل اک جلوہ ویکھن دی

اوتھے دو طرفہ دیداراں دی

اوہ طور اُتے گل نہیں بن دی

جو عرش تے جایاں بن دی اے

ایہہ بنیاں حضرت عیسیٰ وی

انھیاں ٹوں پینائی دیندے سن

پر اکھ نکلی ہوئی سوہنے دے

لب پاک دے لایاں بن دی اے

یا رسول اللہ یا حبیب اللہ اے میرے آقا ﷺ

سب سجن میں آزما لئے نے
 ہر پاسیوں دھکے کھائے نے
 اے عرش تے جاؤن والٹریا
 گل تیرے ای آیاں بن دی اے
 صائم نے رو رو ویکھ لیا
 اکھیاں نوں دھو دھو ویکھ لیا
 پر آقا نکٹ مدینے دی
 تیرے آپ بلایاں بن دی اے

جہدے دل وچہ مدینہ پاک دی محبت اے بلند آواز دے نال کہہ

دیوے سبحان اللہ!

کیوں کہ !

امیراں دی گل ناں غریباں دی گل اے
 مدینے ٹوں جاناں نصیباں دی گل اے
 گھڑی ویکھ یارا نہ پل ویکھ یارا
 میں کردا ہاں آقا دی گل ویکھ یار
 جی رحمت خدا توں لینی این ساجد
 نبی دے مدینے چچ چل ویکھ یارا

شانِ محمد ﷺ دی گل

صحابہ دیباں گلاں

دوستو!

حدیث پاک سماعت کرو! حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما توں روایت اے کہ سرکار دے پیارے یاراں دی اک جماعت بیٹھی سی تے انتظار کر رہی سی کہ کدوں سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تشریف لیاؤندے نے۔ تے اوتھے گلاں شروع ہو گئیاں۔

سرکار سن رہے نے

سرکار تشریف لیائے تے اوہلے وچ کھلو گئے اک صحابی نے آکھیا کیڈی شان ایں حضرت ابراہیم علیہ السلام دی جہاں نوں اللہ تعالیٰ نے اپنا خلیل بنایا۔ دوسرے صحابی نے کہیا ایہدے نالوں وی وڈی گل ایہہ وے کہ موسیٰ علیہ السلام دامقام ویکھو کہ جہاں دے نال اللہ تعالیٰ نے آپ کلام کیجا۔

حضرت عیسیٰ دی شان

تے اک ہور صحابی فرمان لگا! حضرت عیسیٰ علیہ السلام دامقام وی ویکھو جیہڑے اللہ واکلمہ تے اوہدی روح دامرتبہ رکھدے نے۔

اک صحابی نے کہا ! آدم علیہ السلام دی گل ٹسی کر دے ای نہیں
جیڑے ابوالبشر تے صفی اللہ نے۔

سرکار نے فرمایا

ایہہ گلاں سن کے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اوہے چوں
سامنے تشریف لیائے تے آپ نے اپنے غلاماں نوں سلام فرمایا تے فرمایا
اے میرے غلامو! میں تہاڈیاں گلاں سُنیاں۔ تسی نبیاں دے مقاماں تے
حیران ہو رہے او۔

بے شک اللہ تعالیٰ نے ابراہیم نوں اپنا خلیل بنایا۔

ابراہیم ایسے ای لائق نے۔

حضرت موسیٰ نوں اپنا کلیم بنایا۔

حضرت موسیٰ ایسے ای لائق نے۔

حضرت عیسیٰ نوں روح اللہ بنایا۔

حضرت عیسیٰ ایسے ای لائق نے۔

آدم علیہ السلام نوں اپنا برگزیدہ نبی بنایا۔

آدم علیہ السلام ایسے ای لائق نے۔

پر خبردار! میں اوہ ہستی آں کہ مینوں اللہ نے اپنا حبیب بنایا۔

میں صاحبِ لواء الحمد آں۔

جنت داوروازہ سب توں پہلے میں کھڑکاواں گا۔

اللہ جنت میرے لئی کھولے گا۔

میں اکرم الاولین آں۔

میں اکرم الآخرین آں۔

پر مینوں اپنیاں ایہناں فضیلتاں تے کوئی فخر نہیں۔

(شفاء شریف جلد اول صفحہ ۱۹۷) (داری شریف جلد اول صفحہ ۲۶)

(ترمذی شریف جلد دوم صفحہ ۷۲۷)

شان بیان فرمائی

دوستو! میرے آقا ﷺ نے اپنی گل سنائی آپ نے اپنا تذکرہ فرمایا۔ آج لوکی کہندے نے کتھے لکھیا اے محفلاں کرو۔ میں کہیا لکھیاتے بڑیاں کتاباں وچ اے اُنج ٹنسی پڑھدے نہیں جے غور کروتے ایس روایت توں ساڈی محفل دا ثبوت ملدا اے۔

اسی محفلاں کردے آں۔

لوکی کٹھے ہو کے سرکار دی شان بیان کردے نے۔

سرکار دے پیاریاں دی شان بیان کردے نے۔

صحابہ نے وی نبیاں دی شان بیان کیتی۔

میرے آقا ﷺ نے اوس بیان دی تصدیق وی فرمائی تے بعد وچ

اپنی شان بیان فرمائی۔ تے اسی وی میلاد وی محفل وچ سرکار دیاں نعمتاں ای

پڑھدے آں سرکار دا ذکر ای کردے آں۔ آؤتے ہُن تہاڈے سامنے
اک بڑا پیارا جیا کلام پیش کرداں۔ محبت دے نال سماعت کرو۔

تیرے نال وس دا جہان سوہنیا

گُوں ایں میرا مان تے تران سوہنیا
تیرے نال وس دا جہان سوہنیا
اُچی تیری ساریاں توں شان سوہنیا
ساریاں بہاراں دی توں جان سوہنیا
تیری ہر گل اے قرآن سوہنیا
پُھل پُھل تیرا مدح خوان سوہنیا
تیرے ای کھڈونے شاہا چن تے ستارے نے
سوہنیا اے سارے تیرے نور دے نظارے نے
واضحیٰ یسین طہ تیریاں ای شانناں نے
دی اے سلامی تینوں ساریاں جہاناں نے
صائم جئے غریباں تے بے چاریاں دا چارا ایں
آقا توں پتیمیاں تے غریباں دا سہاراں ایں
گُوں ایں میرا دین تے ایمان سوہنیا
تیرے نال وس دا جہان سوہنیا

جہانناں دی رحمت

اللہ تبارک و تعالیٰ نے اپنے سوہنے محبوب حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں سارے جہانناں واسطے رحمت بنا کے گھلایا اے
قرآن پاک وچ ارشاد ہند اے !

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

رحمت ہے دو جہان تے چھائی حضور دی

اللہ نے کیسی شان بنائی حضور دی

حضور ﷺ اپنیاں لمی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ پرانیاں لمی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ عرش والیاں لمی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ فرش والیاں لمی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ مشرق والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ مغرب والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ جنوب والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ شمال والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ صحابہ واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ تابعین واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ انساناں واسطے وی رحمت نے تے حضور ﷺ جانوراں
 واسطے وی رحمت نے۔ سارے عالمین دی ہر مخلوق نوں حضور ﷺ دی رحمت
 واحصہ ملیاے۔

پاک نبی دی دو جگ وچوں سب توں شان نرالی
 رُتبہ پاک حبیب مرے دا سب توں ارفع عالی
 سانوں ڈر کی ساڈی آقا کردا اے رکھوالی
 پھلاں تائیں رنگ ہے دیندی اُس دے ہونٹ دی لالی
 بن کے باغ وحدت دا اے آیا سوہنا مالی
 سب مخلوق خدا دی یارو پاک نبی نے پالی
 سورج توں ودھ گورا مکھڑا زلف ہے اُس دی کالی
 در تے جہڑا آوے حیدر کدے نہ جاوے خالی

سوہنے دا جلوہ

دوستو، بیلو، سجنوں، یارو، مترو !

سوہنے دیاں گلاں سُنن والے وی سوہنے ہو جاندے نے۔ تے
 جیہڑے سوہنے دیاں گلاں توں سڑدے نے اوہ سڑسڑ کے کولے ہو جاندے
 نے۔

رب دا شکر ادا کریا کرو کہ اوہنے تہانوں سوہنے آقا دا عاشق بنایا

اے بے غور کریئے تے سانوں چار چوہیرے آقا دے جلوے نظر
آؤندے نے۔ کیوں بے سوہنے آقا دانور نہ ہندا تے ایہہ جلوے وی ناں
ہندے۔

چن وی آقا دے جلویاں دی اک کرن ایں۔

سورج وی آقا دے جلویاں دی اک کرن ایں۔

ایہہ اسماناں دے تارے وی سوہنے آقا دے نور دے نال

چمکدے نے۔ تے یار جس نبی دے صدقے سانوں ایہہ سارے جلوے

ملے نے سانوں وی چاہی دااے کہ اوس نبی دی یاد منائیے۔

جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

دوستو ! غور کرو کائنات دے سارے جلوے میرے آقا

صلی اللہ علیہ وسلم دے صفاتی جلوے نے۔ آپ دا ذاتی اک جلوہ وی کائنات برداشت

نہیں کر سگدی۔ ایسے لئی ایہناں جلویاں تے صفات دے پردے پائے

گئے نے۔

سورج چن ستارے لشکاں مار دے نے

ایس سب جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

مٹوں تے کی ایں جھلتیا سارے مُرسل وی

مقلتے سوہنے آقا دے دربار دے نے

چن وی اوہدا جلوہ اے
 سورج وی اوہدا جلوہ اے
 زمین وی اوہدا جلوہ اے
 اسمان وی اوہدا جلوہ اے
 ستارے وی اوہدا جلوہ نے
 سیارے وی اوہدا جلوہ نے
 عرش وی اوہدا جلوہ اے
 کرسی وی اوہدا جلوہ اے
 لوح وی اوہدا جلوہ اے
 قلم وی اوہدا جلوہ اے
 نبی وی اوہدا جلوہ نہیں
 فرشتے وی اوہدا جلوہ نہیں

کیوں کہ آقا ﷺ نے فرمایا !

اللہ نے سب توں پہلاں میرا نور بنایا تے میرے نور
 وچوں عالمین نوں تخلیق فرمایا۔

سورج چن ستارے لشکاں مار دے نے
 ایہہ سب جلوے طیبہ وی سرکار دے نے
 توں تے کی ایں جھلیا بے وقوفا،

نبی نوں اپنی مثل کہن والیا،

توں تے کی این جھلیا سارے مرسل وی
 منگتے میرے مدنی دے دربار دے نے
 نبی وی شان کی چھدا این اوہدے خادم وی
 ڈبے ہوئے بیڑے جگ دے تار دے نے
 دھرتی کی اے اسماناں تے عرشاں تے
 جھنڈے جھلڈے نبیاں دے سردار دے نے

تے ایس محفل وچہ آون والے سارے بیلیاں لئی شعر!

آسی جو کٹھے ہو کے اتھے بہہ گئے آں
 سب اعجاز نبی دے سچے پیار دے نے
 کملی والیا سوہنیا آپ اتاری جا
 بھار جو بھارے صائم اوگنہار دے نے

کیوں کہ ا ساڈے آقاتے مولا۔ ساڈے ملاتے ماویٰ حضرت

سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے کرم دے نال ای مشکلاں مل
 دیاں نے تے بھار لیندے نے۔

دوستوتے بھراؤ ا

ہن محفل وچہ نعت دے نور و اچانن کرن لئی اک بڑے پیارے

نعت خوان نوں دعوت درہیاں محبت دے نال سماعت کرو۔

میلادِ دوا جشن

جشنِ میلادِ ہند ارہوے گا

سنگیوتے بیلو! کئی لوکی کہندے نے کہ سنی تے بیوقوف نہیں
بلاوجہ ایناں رپیہ خرچ کردے نے۔ لائٹنگ وی کرواؤندے نے۔

لنگروی پکاؤندے نے۔

نعت خوان وی بلاؤندے نے۔

خطیب وی بلاؤندے نے۔

عالم وی بلاؤندے نہیں۔

قاری صاحب نون وی بلاؤندے نہیں۔

دریاں وی وچھاؤندے نے۔

ساؤنڈ وی لواؤندے نے۔

سٹیج وی بناؤندے نے۔

فیر ساری رات بیٹھ کے بھاویں سردی ہووے بھاویں گرمی
ہووے بھاویں بدل ہووے بھاویں بارش ہووے۔ ایہہ سنی ہندے نہیں
کہ ساری ساری رات بیٹھ کے نعتاں ای سُن دے رہندے ایہناں نون ہور
کوئی کم نہیں۔ اسیں کہندے آں ساہنوں بیوقوف کہن والیو۔

تلاوتِ قرآن سُننا بیوقوفی نہیں۔

اللہ دا ذکر سُننا بیوقوفی نہیں۔

نبی پاک دیاں نعتاں پڑھناں بے وقوفی نہیں۔

لنگر پکاؤناں بیوقوفی نہیں۔

مخلوقِ خدا نوں کھواؤناں بیوقوفی نہیں۔

بلکہ ایسے چنگے کم تے فتوے لاؤناں بے وقوفی اے۔

محفلاں سرکار دے عاشق سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے دیوانے سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے مستانے سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے پروانے سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے غلام سجاؤندے نے۔

ایہہ محفلاں سجدیاں ہی رہنیاں کسے دے روکیاں ایہہ محفلاں رُک

نئیں سکدیاں

صبح ہندا رہوے گاتے شام ہندا رہوے گا

سوہنے تے دُرود تے سلام ہندا رہوے گا

نویں نویں شاعر و ادیب پیدا ہون گے

نواں نواں نعتیہ کلام ہندا رہوے گا

جیہڑے سانوں روکدے نے نبی دے میلاد توں

اوہناں وا سکون وی حرام ہندا رہوے گا

اجہل ایہہ عاشقاں نے روکیاں نہیں رُکناں

جشن میلاد سرعام ہندا رہوے گا

ایہہ محفل سوہنے آقا دی

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی سوہنی محفل دے حوالے نال اک سوہنا کلام

سماعت کرو !

ایہہ محفل سوہنے آقا دی
 اج عاشقاں خوب سجائی اے
 چھاں کر کے اللہ رحمت دی
 ساڈی بگڑی بات بنائی اے
 اس تھاں تے رحمت ہندی اے
 ایٹھوں ملدی رحمت رب دی اے
 جیہڑے محفل وچ آجاندے نے
 بن جاندی قسمت سب دی اے
 ایہہ محفل کملی والے دی
 ایہدی سجنوں شان نرالی اے
 جو اس محفل وچ آوندا اے
 اوہ کدی نہ جاندا خالی اے
 ایٹھے پاک تلاوت ہندی اے
 ایٹھے نعتاں پڑھن حضور دیاں

ایتھے جلوے خاص چمکدے نہیں
 کیہ گلاں کوہِ طور دیاں
 ایتھے آکے ملک اسماناں توں
 رحمت دیاں چھاواں کردے نہیں
 اس پاک میلاد دی محفل وچ
 سرکار عطاواں کردے نہیں
 سب عاشق پیٹھن محفل وچ
 سر ادب دے نال جھکا کے تے
 پڑھ پاک درود حضور اُتے
 دل سوہنے دے نال لا کے تے
 ایتھے گل نہیں دُنیا داراں دی
 ایتھے گلاں نہیں سرکار دیاں
 ایتھے رحمتاں سوہنے رب دیاں
 سنانوں ویکھو واجاں مار دیاں
 ملے جس ٹوں عشق محمد وا
 اوہ دوجگ اندر ترنا ایں
 کر کر کے مدحت سوہنے دی
 حیدر نے پلا بھرنا ایں

ایہہ نعت نبی وی محفل اے
 ایہہ بڑے انعام وی محفل اے
 ایہہ پاک ورود وی محفل اے
 ایہہ پاک سلام وی محفل اے

سارا جہان سچ گیا

عزیز دوستو!

جدوں ساڈے آقا ﷺ ایس دُنیا تے تشریف لیائے تے سارا

جہان سچ گیا۔

میرے آقا ﷺ آئے تے زمین و آسمان سچ گئے۔

حضور ﷺ تشریف لیائے تے مکین و مکان سچ گئے۔

تاجدارِ انبیاء تشریف لیائے تے مکے دے درود پوار سچ گئے۔

حضور ﷺ وی آمد تے گلیاں تے بازار سچ گئے۔

رحمتِ عالم ﷺ وی آمد تے سارے عالمین سچ گئے۔

نورِ خدا وی آمد تے رب دے انوار سچ گئے۔

جدوں میرے آقا ﷺ دی جلوہ گری ہوئی۔ سیدہ آمنہ سلام اللہ

علیہا فرماؤندیاں نے! میں آسمان توں فرشتے اتر دے دیکھے اوہناں دے

کول تین جھنڈے سن اوہناں نے! اک جھنڈا کعبے وی چھت تے لا دتا۔

اک جھنڈا میرے گھر دے اُتے لا دیتا تے تیسرا جھنڈا بیت المقدس دی
چھت تے لا دیتا۔

(میلاد الرسول صفحہ 310)

دوستو ! اسی آقادی آمد دی خوشی وچ ایہہ جھنڈیاں تے جھنڈے
لاوندے آں۔ ایہہ کوئی بدعت نیں۔ ایہہ کوئی نواں کم نیں بلکہ سرکار دی آمد
تے سوہنے رب نے فرشتیاں نوں حکم دے کے جھنڈے لوا کے اپنے محبوب
دی عظمت دا اظہار فرما دیتا اے۔

رب دی سُنّت

اسی جیہڑے جھنڈے جھنڈیاں لاوندے آں۔ ایہہ سوہنے رب
دی سُنّت پے مناوندے آں۔ سرکار دی آمد تے فرشتیاں نے خوشی کیتی۔
آقادی آمد تے نبیاں نے خوشی کیتی۔
سوہنے رب دی آمد تے اللہ والیاں نے خوشی کیتی۔
محبوب دی آمد تے محبین نے خوشی کیتی۔

تے ہر پاسے رونقاں لگ گئیاں کہ اللہ دے سب توں پیارے
محبوب تشریف لیا رہے نے۔ سارا جہان سچ گیا۔

سوہنے نبی دے اُون تے گھر بار سچ گئے
جیاں نے گلیاں ساریاں بازار سچ گئے

ہر تھاں تے خوشیاں ہویاں نے آقا دے اُون تے
 کعبہ خوشی نال جھومیا سب غار سج گئے
 سوہنے دے نور بار جاں چہرے نوں ویکھیا
 ماں آمنہ دے قلب وچ انوار سج گئے
 گھر لے حلیمہ سعدیہ سوہنے نوں جد گئی
 نورِ نبی تھیں سب در و دیوار سج گئے
 پھلاں نے پڑھیاں نعتاں نے سوہنے دے اُون تے
 گلشن نوں ملیا حُسن تے اشجار سج گئے
 ذکرِ نبی دا ویکھیا ساجد اے معجزہ
 میرے جنے بے ہنر دے وی اشعار سج گئے

نعرہ رسالت

دوستو! جیہڑی محفل دے وچ آقائے دو عالم مدنی تاجدار، حبیب
 کردگار، نبیاں دے سردار، اللہ دے شہکار حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم اپنی خاص رحمت فرما دین تے اوتھے آقا وی جلوہ گری
 ہو جائے فیر محفل والیاں دے مقدر جاگ پیندے نے تے محفل والیاں
 نوں بھاگ لگ جان دے نے۔ جیہڑے چاہوندے نے کہ ساڈے مقدر
 جاگ پین اوہ اُچی آواز دے نال نعرے دا جواب دین۔

نعرہ رسالت یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ایہہ نعرہ شانناں والا اے
 ایہہ نعرہ نُور اُجالا اے
 ایہہ نعرہ سب ٹوں پیارا اے
 ایہہ نعرہ نُور دا تارا اے
 جد نعرہ عاشق مار دے تے
 دل ہل جاندا اے منکر دا
 ایہہ نعرہ تھرما میٹر اے
 انسان دے باہر اندر دا
 جد نعرہ کوئی مارے گا
 رحمت دے پھل مل جاون گے
 تے دیندیاں جواب اس نعرے دا
 دل عاشقاں دے کھل جاون گے
 ایہہ نعرہ اُج توں بنیا نہیں
 ایہہ صدیاں پہلوں آیا اے
 ایہہ نعرہ پاک رسالت دا
 اصحابِ نبی نے لایا اے
 اس نعرے دی کی گل کراں
 ایہہ نعرہ ہر ولی دا اے
 ایہدی شان بیان نہیں ہوسکدی

ایہہ نعرہ پاک نبی دا اے
 جو نعرہ لاون سوہنے دا
 اللہ توں رحمت پاوندے نے
 ایہہ نعرہ فرخ سوہنا اے
 ایہہ نعرہ سُنی لاؤندے نے

نعرہ رسالت یارسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

اُچی آواز دے نال نعرے دا جواب دیو

نعرہ رسالت یارسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

اک خوبصورت کلام سماعت کرو !

محبوب نے آپ آکے محفل نوں سجاونا ایں
 اکھیاں دا وضو کر تئو سرکار نے اوناں ایں
 تصویر مدینے دی جو دل رچ سجاوندے نے
 سرکار نے اوہناں نوں روضے تے بلاونا ایں
 تیرے تے مرے دکھ دی سرکار خبر رکھ دے
 سرکار کرم کر کے درداں نوں مٹاونا ایں
 ڈالی جو دروداں دی سرکار نوں گھلدے نے
 محبوب نے اوہناں نوں دیدار کراونا ایں
 محبوب دے در اُتے جھولی نوں وچھائی رکھ
 سرکار دا سر صدقہ رب آپ لٹاونا ایں
 کیناں ایں کرم ساجد سرکار دا اُمت تے
 ساڈے جھے گناہیاں نوں سوہنے نے بچاونا ایں

ساڈا کملی والا آیا اے

دوستو! سارے مسلمان حضور ﷺ دا میلاد مناؤندے نے۔ ساڈا

عقیدہ اے کہ جیہڑا سوہنے آقا دا میلاد مناوے۔ محبت دے نال حضور نوں

دُرود پچاوے تے سوہنار ب اُس تے راضی ہو جاندا اے۔

دوستو! حضور دا میلاد محبت والے ای مناؤندے نے۔ جدوں

ساڈے آقائے مولا ایس دُنیا تے تشریف لیائے تے سارا جہان خوشیاں

نال معمور ہو گیا۔ میں شعراں وچ تہاڈے ساہنے آقا دا میلاد پیش کرداں۔

اللہ نے کرم فرمایا اے

ساڈا کملی والا آیا اے

آیا رب دا پاک حوالہ اے

ہر پاسے نور اجالا اے

ظلمت دیاں گھڑیاں مک گئیاں

ابلیس دیاں مہضاں رُک گئیاں

اللہ نے جشن منائے نے

جبریل نے جھنڈے لائے نے

ملکاں نے گلیاں سجائیاں نے

جنت چوں حوراں آئیاں نے

خُوراں نے سہرے گائے نے
 آقا تشریف لیائے نے
 منہ بھاری ڈگ پٹے بت سارے
 چیکاں ابلیس پیا مارے
 عرشاں توں منادی ہوئی اے
 اُمت دی آزادی ہوئی اے
 سب نبی مبارکاں دیندے نے
 خوش ہوکے فرشتے کہندے نے
 اُج ٹور خدا دا آیا اے
 بی بی آمنہ پاک نے جایا اے
 اللہ نے کرم فرمایا اے
 اُج پاک محمد آیا اے
 بی بی آمنہ پاک بتاندی اے
 ساہنوں ٹور دی خبر پچاندی اے
 میری گودی جسم ہری ہوئی
 اتے میری قسمت کھری ہوئی
 خوشبوواں ہلے اوندے سی
 منظر پر کیف بناؤندے سی

اک ٹور خدا دا آیا سی
 میرے گھر وچہ چانن لایا سی
 میرا دکھ تے ہر غم مکیا سی
 میرے گھر ول کعبہ جھکیا سی
 رحمت دے بدل دس دے نے
 اج عبد المطلب ہس دے نے

حضرت حلیمہ سعدیہ

تے بنو سعد وچہ

کمزور جئی اک مائی سی
 جہدا نام حلیمہ دائی سی
 اُس دکھ وچہ وقت لنگھا یا سی
 اوہنوں خیر کسے نہ پایا سی
 اوہ لہدی لہدی اوندی اے
 کتے وچہ قدم ٹکاوندی اے
 اوہنوں عبد المطلب مکیا سی
 تے رحمت دا بینہ وسیا سی
 فرمایا توں کدھروں آئی این
 لگدا اے بڑی گھبرائی این

اُس آکھیا سعد چوں آئی آں
میں بچیاں دی اک مائی آں

آپ نے فرمایا !

چھڈ رونا اج توں ہس بی بی
ذرا نام تے مینوں دس بی بی

اس خاتون نے کہا !

قسمت میں چنگی پائی اے
میرا نام حلیمہ دائی اے
فرمایا توں قسمت والی ایں
تے چنگی نسبت والی ایں
تینوں لعل پیارا میں دے ساں
دو جگ دا سہارا میں دے ساں
رب ایسا کرم کمایا اے
تینوں اس در تے پہنچایا اے
اج ویہڑا تیرا وسنا ایں
توں ہسنا تے بس ہسنا ایں
اللہ دی رحمت مل جانی
آج تینوں برکت مل جانی

جس وقت حلیمہ آئی سی
 پہلوں تے بڑی گھبرائی سی
 جد تکیا پاک نبی نوں سی
 سخیاں دے سوہنے سخی نوں سی
 خوشیاں تھیں اکھیاں ڈھل گئیاں
 سب گلاں ہوشاں بھل گئیاں

حضرت آمنہ ٹوں مخاطب کر دیاں نے!

کہیا بی بی خالی موڑیں نہ
 اج دل میرے ٹوں توڑیں نہ
 اج عرض توں پوری کر میری
 اس لعل تھیں جھولی بھر میری

حضرت سیدہ آمنہ سلام اللہ علیہا نے اپنا سوہنا صاحبزادہ حضرت
 حلیمہ نوں عطا فرمایا جدوں آقا صلی اللہ علیہ وسلم حلیمہ دے کول تشریف لے کے آئے
 تے حلیمہ دے بھاگ جاگ پئے۔

حلیمہ دا کچا ڈھارا وں پیا۔ جتھے غربت دارونا سی او تھے رب
 دیاں برکتاں نے ڈیرا لایا۔ اسیں دُعا کر دے آں آقا جیویں تُسیں حلیمہ
 دے مقدر جگائے ساڈے اُتے وی نظر کرم فرما دیوتے ہُن سوہنے آقادی
 بارگاہ نذرانہ محبت پیش کر دے نے..... واجب الاحترام.....

نعمتاں دے پھل

سوئے آقادی نعت

مدارج النبوة دے وچہ شیخ محقق شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے کہ محفل ہورہی سی سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جلوہ گرسن منبر دے اُتے حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ تعالیٰ عنہ بیٹھ کے حضور دی نعت پڑھ رہے سن سناؤن والا صحابی سی تے سنن والا نبیاں دا امام سی۔ جدوں حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ عنہ نے آقادی نعت پڑھی۔ تے سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے گوڈیاں دے بھار اُٹھ کے حسان بن ثابت نوں داو دتی تے اپنی چادر مبارک وی اوہناں نوں عطا فرما دتی۔

(مدارج النبوة جلد دوم صفحہ ۷۳۸)

نعت پڑھنا صحابہ دی سنت اے

دوستو! ایس روایت توں پتہ چلیا کہ نعت شریف پڑھنا تے سُننا کوئی نواں کم نہیں۔ ایہہ بدعت نہیں، جیہڑے لوگ نعت نوں بدعت کہندے نے۔ ایسے لوگ عقل توں کورے تے بالکل بونگے نے۔ حقیقت اے کہ نعت شریف پڑھنا صحابہ دی سنت تے نعت شریف سُن کے نعت خوان نوں داو دیناں کملی والے آقادی سنت اے۔ (مل کے کہہ دیو سبحان اللہ)

کیف نعت نال اے

لوکی کہندے نے نعتاں پڑھن دے نال تہانوں کی ملدا اے۔

آؤ میں شعراں وچ دس دیناں کہ نعت دے نال سانوں کی ملدا اے۔

صاحبزادہ محمد لطیف ساجد چشتی لکھدے نے۔

کیف نعت نال اے

سرور نعت نال اے

آجاندا دلان وچ

نور نعت نال اے

قرب نعت نال اے

حضور نعت نال اے

زنگ ہندا دلان دا تے

دور نعت نال اے

ماف رب کردا

تصور نعت نال اے

میل جاندا جلوپیاں دا

طور نعت نال اے

بلیھے شاہ دا دس دا

تصور نعت نال اے

مک دا گناہواں دا

فتور نعت نال اے

ساجد اسی سوہنے دیاں محفلاں سجاندے آں

خوش ہندا رب وی ضرور نعت نال اے

سوہنے دی نعت

اک گل جیہڑی اسی سارے ای جان دے آں کہ قرآن پاک

حضور ﷺ دی نعت اے ایہہ نعت کدوں توں اے جدوں اللہ نے اپنے

سوہنے محبوب دا نور تخلیق فرمایا۔ اوس ویلے توں آقا ﷺ دی نعت پڑھی

جارہی اے۔

سوہنار رب وی حضور دا ثنا خوان اے۔

آدم علیہ السلام وی آقادرے نعت خوان نے۔

سارے نبی آقادرے نعت خوان نے۔

زبور وچ وی آقادی نعت اے۔

تورات وچ وی آقادی نعت اے۔

انجیل وچ وی آقادی نعت اے۔

صحیفیاں وچ وی آقادی نعت اے۔

فرشتیاں دیاں زبانوں تے وی آقادی نعت اے۔

کیوں کہ ! درود پاک وی آقاوی نعت اے۔

حوراں دیاں زبانوں تے وی آقاوی نعت اے۔

یعنی نعتِ رسولِ خدا ﷺ ازلاں توں جاری اے تے ابد تک

جاری رہے گی۔

نعت پڑھن نال کی ملد اے

دوستو !

آج مسلمان آقا ﷺ وی نعت پڑھدے نے ایس لئی کہ نعت

نورانیت عطا کردی اے۔

نعت چھین عطا کردی اے۔

نعت قرار عطا کردی اے۔

نعت سکون عطا کردی اے۔

نعت محبت عطا کردی اے۔

نعت ذوق عطا کردی اے۔

نعت فرحت عطا کردی اے۔

نعت برکت عطا کردی اے۔

نعت رحمت عطا کردی اے۔

نعت رفعت عطا کردی اے۔

چین نعت نال اے قرار نعت نال اے
 مل جاندى دلاں ٹوں بہار نعت نال اے
 عشق والے کر دے پیار نعت نال اے
 مھلاں بچ آوندا نکھار نعت نال اے

نعتاں پڑھ سرکار دیاں

نعت پڑھن دے نال سوہنا رب راضی ہو جاندا اے ایسے لئی ہر
 مسلمان واسطے درس اے جیہڑا شعراں وچ پیش کر رہیاواں۔

نعتاں پڑھ سرکار دیاں
 رب دے سوہنے یار دیاں
 یاداں مدنی ڈھول دیاں
 دل تے سینہ ٹھار دیاں
 دسیاں رب نے دُنیا نوں
 شانناں مٹھل منٹھار دیاں
 در در دھکے کھاواں کیوں
 منگتی ترے دربار دی آں
 اوہدی زلف دے کنڈل توں
 حوراں تن من وار دیاں

حسن حسین دا صدقہ دے
 خیراں ترے گھر بار دیاں
 راہ تیرے وچ بیٹھیاں نے
 بھکھیاں ترے دیدار دیاں
 بنی مثال ہے یاراں لئی
 یاریاں یارِ غار دیاں
 جبرائیل وی ڈگیا سی
 شانناں تک رفتار دیاں
 وچہ طیبہ دے مکنیاں نے
 مرضاں اس بیمار دیاں
 ڈھماں جگ وچہ ڈھمیاں نے
 سوہنے دے کردار دیاں
 آپ دے دشمن من دے سی
 شانناں خلق تے پیار دیاں
 جنتاں راہواں تک دیاں نے
 نبی دے ہر جبار دیاں
 قیدی لکھاں جاناں نے
 زلف وی اک اک تار دیاں

نوکاں چنگیاں پھلاں توں
 طیبہ دے ہر خار دیاں
 ساجد گھلیاں ڈالیاں نے
 نعتاں دے اشعار دیاں

سوہنے دا ذکر

دوستان گرامی! سرکارِ مہاشاہِ عالمِ دین حضرت مولانا محمد رفیع صاحب مدظلہ العالی عطا کر دالے۔

آقا دا ذکر برکتاں عطا کر دالے۔

مدنی دا ذکر رفعتاں عطا کر دالے۔

سوہنے دا ذکر دلاں نوں حُسن عطا کر دالے۔

ٹور خُدا دا ذکر دلاں نوں نُور عطا کر دالے۔

محبوبِ خُدا دا ذکر محبت عطا کر دالے۔

رحمتِ عالم دا ذکر گھراں نوں رحمتاں دیندالے۔

سید عالم دا ذکر گھراں نوں شاد تے آباد کر دالے۔

جدوں وی مدنی آقا مہاشاہِ عالمِ دین حضرت مولانا محمد رفیع صاحب مدظلہ العالی تے عاشقاں دے سینیاں

وچ ٹھنڈ پے جان دی اے ایسے لئی آکھ دے آں کہ!

سوہنے دا جد ذکر کراں

رب دی رحمت کر دی چھاں

لباًں ٹوں لب چم لئیدے نے
 جد سوہنے دا نام لوواں
 آل دے صدقے وس دے نے
 ساڈے سارے شہر گراں
 جنت اوہنوں پیار کرے
 طیبہ چ جس ٹوں ملیا تھاں
 مشکل جد کوئی آجاوے
 حیدر حیدر کر دا رہواں
 عاشق خوش ہو جانڈے نے
 سوہنے دی جد نعت پڑھاں
 کر اصحاب دے نال وفا
 سمجھاں گے مومن تینوں تاں
 ہر دم کرم جو کردا اے
 ساجد نبی توں واری جاں

کرم کرو سرکار

ساڈا عقیدہ اے کہ جدوں عاشق پورے خلوص دے نال آقا دی
 محفل سجاؤندے نے تے سرکار کرم وی فرماؤندے نے تے محفل وچ

تشریف وی لیاؤندے نے پر شرط ایہہ وے کہ خلوص ہونا چاہی دااے۔

محبت ہونی چاہی وی اے۔

پیار ہونا چاہی دااے۔

عقیدت ہونی چاہی وی اے۔

اب ہونا چاہی دااے۔

احترام دے تقاضے پورے ہونے چاہی دے نے۔

خلوص دے نال آقاؤں پکارے تے آقا فریادوں سن دے وی

نے تے مدد وی فرماؤنے نے۔

آؤہن سارے رل کے آقاؤں پکار دے آں

نعرہ رسالت یا رسول اللہ

کرم کرو سرکار ہن تے کرم کرو سرکار

منگتے بیٹھے آساں لا کے بخش دیہو دیدار

پادیو خیر سوالیاں تاہیں وسدا رہوے دربار

دیو شفاواں سوہنیا جیڑے آگے نے بیمار

پاک میلاد دے صدقے آقا لا دے موج بہار

تساں نوں رب نے کینا اشاہا ہر شے دا مختار

حسن حسین دے صدقے کر دے سب دے بیڑے پار

میریاں آقا بخش خطاواں میں ہاں بھلن ہار

کھم کئی جان میری اے دکھ نے لکھ ہزار
 تیرے باجھوں کسے نہیں سُننی ساڈی حال پکار
 کرو عطا صدیق دے صدقے جو اے یارِ غار
 کلیاں چھڈ کے شہر مدینے ٹر گئے میرے یار
 کون کرے غم خواری تو ہیوں ہیں میرا غمخوار
 زہرا دی چادر دے صدقے دُور کرو آزار
 مینوں میریاں لیکھاں دی اے ہر اک موڑتے ہار
 عرضاں تیرے بوہے اُتے کر دے نے دکھیار
 ساجد لے کے آگیا محفل وچہ اشکاں دے ہار
 کرم کرو سرکار ہُن تے کرم کرو سرکار

پاجاویں اچک پھیرا آقا

جدیوں کوئی غلام اپنے آقا نوں پیارتے محبت دے نال پکاردا اے
 تے میرے آقا اوہدی فریاد سُن دے وی نہیں تے اوہدے اُتے کرم وی
 فرماؤندے ٹیں۔

میرے آقا پتیاں دے والی نیں

میرے آقا رُفح تے عالی نیں

میرے آقا شاہواں دے شاہ

میرے آقا گداواں دی پناہ

میرے آقا مومنوں دے مولا

میرے آقا مسکتیاں دے داتا

ایسے لمی حضرت علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ اپنے اپنی بارگاہ دے

وچہ بڑے مان تران دے نال عرض گزار ہندے نے کہ

مان نہ توڑیں میرا آقا

وتے آپ دا ڈیرا آقا

طیبہ پاک دا کدی وکھا دے

مینوں ٹور سویرا آقا

جھولی میری وی بھر جھڈیں

تیرا فضل پھیرا آقا

بندے کیہ نے تیرا اللہ

آکھا من دا تیرا آقا

میرے بیت الحزن دے وچہ وی

پاجاویں اک پھیرا آقا

پتھر کھا کے کریں دُعاواں

تیرا کڈا خیرا آقا

کردے صائم دے لیکھاں چوں

غم دا دُور پھیرا آقا

اک ہو خوبصورت کلام سماعت کرو!

میںوں تے بس آس ہمیشہ

تیری رحمت دی اے آقا

شکوہ کراں تے کافر ہوداں

لیا لبان نوں سی اے آقا

اور بڑا خوبصورت شعر سماعت کرو دھیاں والیو! ایہہ شعر خاص طور

تے تہاڈی نظر

میریاں سب دھیاں دی وارث

تیری زہرا دھی اے آقا

میری مشکل ٹالن والا

کون ایں غور فرماؤ!

میری مشکل ٹالن والا

تیرا..... آقا تیرا

میری مشکل ٹالن والا

تیرا ویر علی اے آقا

تیریاں منگتیاں وچ کھلوتا

صائم تیرا وی اے آقا

کردے صائم دے لیکھاں چوں

غم دا دور ہیرا آقا

تے ہن ایں سوہنے اکٹھ نوں نعت دے رنگ وچہ رنگن واسطے

تشریف لیاوندے نے۔

اللہ کے شہکار محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بنا کے قلم توڑ دیتا

دوستہ تے سجنو ! اللہ تعالیٰ نے ساری مخلوق وچوں اپنے پیارے محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں ہر حوالے دے نال افضل و اعلیٰ تے منفرد تخلیق فرمایا حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اللہ تعالیٰ دے شہکار نے۔ ایسے لئی کسے شاعر نے کیا خوب لکھیا اے۔

حسیناں جمیلاں دا منہ موڑ دیتا

محمد بنا کے قلم توڑ دیتا

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں

رب نے دوجا کوئی ہور بنایا ای نہیں

آدم ﷺ نوں علم ملیا۔ میرے آقا علم وچ زیادہ نے۔

نوح ﷺ نوں علم ملیا۔ میرے آقا علم وچ زیادہ نے۔

سلیمان ﷺ نوں شوکت ملی۔ میرے آقا شوکت وچ زیادہ نے۔

ادریس ﷺ نوں رفعت ملی۔ میرے آقا رفعت وچ زیادہ نے۔

ابراہیم ﷺ نوں بزرگی ملی میرے آقا بزرگی وچ زیادہ نے۔

اسماعیل ﷺ نوں فضیلت ملی میرے آقا فضیلت وچ زیادہ نے۔

یوسف علیہ السلام نون حسن ملیا میرے آقا حسن وچ زیادہ نے۔

موسیٰ علیہ السلام نون مقام تکلم ملیا میرے آقا یہدے وچ وی زیادہ نے۔

عیسیٰ علیہ السلام نون اعجاز ملیا میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا اعجاز عیسیٰ

علیہ السلام نالوں وی زیادہ اے۔

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے دُوجا کوئی ہو رہ بنایا ای نہیں
مسلم شریف دی حدیث پاک اے حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
فرماندے نے کہ اللہ تعالیٰ نے سارے نبیاں وچوں پنج نبیاں دا انتخاب کیتا
حضرت آدم علیہ السلام حضرت ابراہیم، حضرت موسیٰ، حضرت عیسیٰ تے
میں محمد مصطفیٰ (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) فیرا پہناں پنجوں وچوں اللہ تعالیٰ نے
میرا انتخاب فرمایا !

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے دُوجا کوئی ہو رہ بنایا ای نہیں

میرے آقا فرماوندے نے ! انا سید ولد آدم

میں ساری اولاد آدم دا سردار آل

(رحمۃ اللعالمین جلد دوم صفحہ ۱۷۵)

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے دُوجا کوئی ہو رہ بنایا ای نہیں
بلکہ حضرت حسان نے آکھ دتا ایسا کسے وی ماں نے جایا ای نہیں
راتیں ہسن تے چہرے چوں نور نکلے چلن دُھپے تے جسم دا سایا ای نہیں
صائم مک دی گل مکا دیواں ایسا شان تے کیسے نے پایا ای نہیں

کیوں کہ

وہیں دارب اے حُسنِ حضور وچوں کہنوں مہلی صفائی حضور ورگی
 کس دی کیتی اے رب قرآن اندر دتو مدح سرائی حضور ورگی
 اوہنوں حُسن کہیا یا حُسین کہیا جہڑی صورت بنائی حضور ورگی
 مُلاں کی اے سکدی نیئیں ہو صائم
 رَل کے ساری ساری..... ساری خدائی حضور ورگی
 صائم مکی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نیئیں

غیاں اک نیئیں رب تے نبی سرور پر محمد توں رب جدا وی نیئیں
 اوہدے پیراں دی ڈھوڑ جئی قسم رب دی شان رکھدا عرشِ عکلی وی نیئیں
 جس وچ ہووے دُرود نہ نبی اُتے اوہ نماز وی نیئیں تے دُعا وی نیئیں
 جے کر ہور نیئیں دُجا خُدا صائم دوجا ہور کدھرے مصطفیٰ وی نیئیں
 صائم مکی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نیئیں
 کیونکہ!

سب توں اُچی آن نبی دی
 نعت پڑھے قرآن نبی دی
 حیدر مکی گل مکاواں
 رب دی شان ایں شان نبی دی

صائم مکدی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں
 کملی والے دی شان سبحان اللہ جس دے نوروں ہر جلوہ دید بنیاں
 ذرہ لگا جو سوہنے دے نال قدماں یا اوہ چن بنیاں یا خورشید بنیاں
 اک اک نعت جد سوہنے دی ہوئی کٹھی پورا فیر قرآن مجید بنیاں
 بنیاں پیر زمانے دا اوہ صائم میرے آقا دا جیہڑا مرید بنیاں

ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے اک نہیں گھٹیا حضور ورگا
 ازلی حسن و جمال دے وچہ سچے اک وی نقش نہیں ڈھلایا حضور ورگا
 ٹوں تے اوہدے نعلین دی خاک وی نہیں بن دا پھر دا این جھلایا حضور ورگا
 اک وی شاہی نہیں صائم حضور ورگی اک وی سکھ نہیں چلایا حضور ورگا
 صائم مکدی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

والعصر دا پڑھ کے فرمان ویکھو

شاناں والا زمانہ حضور دا اے

اچا سب توں گھرانہ حضور دا اے

سب توں سوہنا یرانہ حضور دا اے

مومن ہر اک دیوانہ حضور دا اے

فرشتہ ہر اک پروانہ حضور دا اے
 درِ اقدس شاہانہ حضور دا اے
 میرا دل نذرانہ حضور دا اے
 جاری جگ تے ترانہ حضور دا اے
 حیدر جنت دی چابی اے کول اُس دے
 رب دا ہر اک خزانہ حضور دا اے

صائم مکی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

نبیاں دا سردار نبی اے
 اُمت دا غمخوار نبی اے
 عاشقاں دا وِلدار نبی اے
 کرم نبی تے پیار نبی اے
 اللہ دا شہکار نبی اے
 نور نبی انوار نبی اے
 کردا ختم آزار نبی اے
 ونڈ دا چین قرار نبی اے
 حیدر سی معراج دی راتیں
 عرشوں جاندا پار نبی اے

صائم مکی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و انور

دوستو بھراؤ! میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی ذاتِ اقدس
ایسی پیاری ذات اے کہ جدوں کچھ وی نہیں سی تے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سن
جدوں کچھ وی نہیں ہووے گا اودوں وی میرے سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و انور
چمک رہیا ہووے گا۔

ایس لئی کہ اللہ تعالیٰ نے سب توں پہلاں میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے
نورنوں بنایا تے آپنوں آخر وچہ بہیجیا۔

میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و انور اوس ویلے وی چمکاں ماردا سی جدوں ویلے

وی نہیں سی۔ جدوں وقت وی نہیں سی

جدوں گھڑی نہیں سی

جدوں سماں نہیں سی

جدوں دن سی ناں رات سی

نہ سورج سی نہ اوہدی روشنی

نہ چن سی نہ اوہدی چاننی

نہ پہاڑ سن نہ اوہناں دی اچھائی

نہ سمندر سی نہ اوہناں دا پانی

نہ آسمان سی نہ اوہدی لمبائی

نہ زمین سی نہ اوہدی بنوائی

نہ جنت سی نہ اوہدی ستھرائی

نہ جہنم سی نہ اوہدی گہرائی

نہ فرشتے سن نہ اوہناں دی اڈیائی

اوہدوں کجھ وی نیں سی تے اللہ تعالیٰ نے اپنے سوہنے نبی ﷺ دا

نور اپنے نور وچوں بنایا جہد اذکر قرآن پاک وچوں ملدا اے

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ

ایسے نور دا ذکر تفسیراں وچ تے حدیث دیاں کتاباں وچ ملدا اے

میرے آقا ﷺ دا نور سب توں پہلاں بنیاں۔ علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ
علیہ لکھدے نیں۔

سب توں اول نور نبی دا اللہ پاک بنایا

اپنا عکس مکمل کر کے رحمت نال سجایا

نہ سن حالی بنے فرشتے نہ جنت نہ حور

آقا..... سب توں اول نور

قطب ستارے اندر جہڑے نور نے ڈیرا لایا

ایسے نور چوں گل خلقت نوں پیدا رب فرمایا

رحمت دی آغوش چہ رکھیا نور سی ایہہ مستور

ماہی..... سب توں اول نور

ایہو نور سی آوم سی پیشانی وچہ سجایا

ایسے نور نون سجدہ ہے سی ملکاں تون کروایا

ایسے نور دی عظمت رب نون ہر تھاں سی منظور

سوہنا..... سب تون اوّل نور

ایہو نور ازل دا صائم جد دھرتی تے آقا

جاء کم من اللہ نور اللہ نے فرمایا

ایسے نور دے صدقے صائم بنے نے کیف سرور

آقا..... سب تون اوّل نور

آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا نور کدوں بنیا

دوستو! آپ دا نور کیہڑے وقت بنایا..... وقت تون پہلے

کیہڑے ٹیم بنایا..... ٹیم تون پہلے

کیہڑے سمے بنایا..... سمے تون پہلاں

کیہڑے زمانے بنایا..... زمانے تون پہلاں

کیہڑے حال ج بنایا..... حال تون پہلاں

بلکہ!

زمین تون پہلاں

اسماں تون پہلاں

مکین توں پہلاں

مکان توں پہلاں

ایتھوں پہلاں

اوتھوں پہلاں

خشکی توں پہلاں

دریاواں توں پہلاں

پہاڑاں توں پہلاں

جناں توں پہلاں

انساناں توں پہلاں

فرشتیاں توں پہلاں

سورج توں پہلاں

چند توں پہلاں

تاریاں توں پہلاں

سیاریاں توں پہلاں

سب توں پہلاں حضور دا نور بنیاں نور احمد دا حمد پکار دا سی
 ایسے نور چوں بنے سی ملک سارے، ایہو نور ای اصل سنسار دا سی
 ایسے نور نے جنت توں حسن ویتا، ایہو نور ای عالم ہدنگار دا سی
 ایسے نور وچوں لوح و قلم بن گئے، ایہو نور ای عرش سنوار دا سی

اصلی آدم حضور دی ذات بیسی، باپ بھائی آدم رب دے یار داسی
 جس دم آدم دی ہوئی تخلیق متھے نور ایہو ای چمکاں مار داسی
 حضرت شیث نوں ملیا سی نور یارو، تاہیوں جبرائیل صحیفے اتار داسی
 معد، مضر، عدنان دی شان اُچی، نور جہاں دے وچہ سرکار داسی
 کعب لوئی، قیدار مناف سوہنے، نور جہاں وچہ عربی دلدار داسی
 حضرت عامر نوں ملیا سی نور جسد م، عبدالمطلب لقب جس سرکار داسی
 رب نے شان وکھائی جہان تائیں، ہو یا خاتمہ ابرہہ مکار داسی
 ایسے نور دے ہوئے فر دو نکڑے، جیہڑا نور شاہ ابرار داسی
 کول آیا اک عبد اللہ سرکار تائیں، دوجا علی دے بابے نوں تار داسی
 رحم پاک جد آمنہ پاک دے وچ، نور آیا فر سوہنی سرکار داسی
 ظاہر آمنہ پاک تے غیب ہو یا، جیہڑا غیب رت کردگار داسی
 ہوئے ظاہر عجائب غرائب نالے، ایہو نور ای گھرنوں انوار داسی

حیدر خراج مٹی نور جملہ

بی بی آمنہ پاک سرکار داسی

اوہ نورِ قدیم حضور صلی اللہ علیہ وسلم میں

دوستو!

جے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم ہندے تے کجھ وی نہیں سی ہونا۔

جس ٹور دا تھاں تھاں چانناں
 اوہ ٹورِ قدیم حضور نہیں
 اللہ دیاں سبھے نعمتاں
 کر دے تقسیم حضور نہیں
 سب نبی نے چا کر جیوں دے
 اوہ نبی عظیم حضور نہیں
 کوڑتے گل بہشت نوں
 کر دے تقسیم حضور نہیں
 ہے عین عرب مکھ رب دا
 رب دی تفہیم حضور نہیں
 احمد بے میم حضور نہیں
 احسن تقویم حضور نہیں
 صائم سب آل پاک دی
 وجہ تکریم حضور نہیں

ہن اڈیک مکی اے تے تہاڈے سامنے محفل دی جان ثناء خوان

جہاں وی آواز کول وی کوک توں وی سریلی اے تشریف لیاؤندے نہیں

چہرا حضور صلی اللہ علیہ وسلم وا

دوستو!

اللہ تعالیٰ نے قرآن پاک دے اندر ارشاد فرمایا! وَالصُّحُفِ اے محبوبا! مینوں تیرے چہرے دی قسم ایں۔

دوستو! کیسا سوہنا مکھڑا سرکار دا اے کہ قرآن پاک دے وچ جہدیاں اللہ پاک قسماں کھاندا اے۔ سچی گل تے ایہہ دے کہ جہڈا سوہنا محبوب پاک دا چہرہ مبارک اے ایہڈا سوہنا دنیا وچ کوئی نہیں آیا۔

چہنے وی سوہنے دا مکھڑا تھکيا اوہ دلوں جان توں آقا توں قربان ہو گیا، حضرت کعب بن مالک رضی اللہ عنہ فرماؤندے نے کہ جدوں سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم مسکراؤندے تے چہرے مبارک چوں نور دیاں لاناں نکل دیاں۔ سبحان اللہ

(خصائص کبریٰ ج 1 ص 27)

تے حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرماؤندے نے کہ جدوں میں سوہنے دے مکھڑے ول دیکھداں تے مینوں اینج محسوس ہندا کہ جو میں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے چہرے چوں سورج طلوع ہو رہیا اے۔

(مشکوٰۃ شریف ص 518)

(ترمذی شریف ج 2 ص 205)

سارے جگ ٹوں روشنی ونڈ دا ہے سرکار دا چہرا
 سارے سوہنیاں نالوں سوہنا رب دے یار دا چہرا
 کہتے کہیا والقمر خدا نے کہتے ضحیٰ فرمایا
 مرکز ہر اک ٹور دا بنیا ماہ انوار دا چہرا
 بھکھ لہہ جاندی ویکھدیاں یارو حسن جمال ٹورانی
 مومنناں سچیاں عاشقاں دے ہے سینے ٹھار دا چہرا
 لکھاں ہین حجاب ٹورانی اُسدے چہرے اُتے
 رب لکایا دُنیا کولوں اپنے یار دا چہرا
 غیراں ٹوں نہیں ویکھن ویتا رب نے روپ کمالی
 اپنے حسن دے آئینے وچ تکیا یار دا چہرا
 یوسف ورگے سوہنے بہ گئے پھڑ کے اپنے دل ٹوں
 ویکھیا سی جس ویلے مدنی شاہ اسوار دا چہرا
 مصر وچ عورتاں انگلاں کٹیاں تک یوسف کنعانی
 سیر کٹواوندے ویکھے عاشق تک دلدار دا چہرا
 ساجد او ادنیٰ دے قرب حضوری دے وچ کلیاں
 رب سوہنے نے تکیا سی اپنے شہکار دا چہرا
 صائم خدائے پاک نے خود سی اتاریا
 اپنی ہی صورت پاک تے نقشہ حضور دا

سوہنے دیاں زلفاں

دوستو! قرآن پاک وچ اللہ نے اپنے محبوب دے چہرے دی
 وی قسم اٹھائی تے جیہڑا وی سرکار دیاں زلفاں دا قیدی ہووے اوہ فیر کتے
 ہو رہنئیں گیا صحابہ کرام فرماؤندے نے کہ جدوں سوہنے آقا ﷺ زیتون دا
 تیل استعمال فرماؤندے تے اپنیاں عنبر بار زلفاں نوں کنگھی کر دے تے
 زلفاں چوں ٹور دی لاٹ نکل دی۔

(شامل ترمذی ص 25)

عزیز دوستو! سرکار ﷺ دیاں زلفاں دی شان کون بیان کر سکا
 اے کہ جہاں دا احترام واجب ای نہیں بلکہ فرض اے۔
 ایہہ اوہ زلفاں نے جہاں دی خوشبو دے صدقے جنت ٹوں خوشبو ملی۔
 سرکار دیاں زلفاں دی شان پڑھنی ایں تے قرآن پاک دا مطالعہ کرو اللہ
 تعالیٰ کہتے وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ فَرَمَارَهِيا اے کہتے وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ فَرَمَارَهِيا
 اے۔

بینی الف حبیب میرے دی میم مروڑیاں زلفاں
 اودھر مڑ گیا کعبہ جدھر یار نے موڑیاں زلفاں
 وچ قرآن بنا کے سطران رب نے جوڑیاں زلفاں
 مینہہ رحمت دا ورھیا سوہنے جدوں نچوڑیاں زلفاں

کنگھی نال حبیب مرے نے جدوں سجائیاں زلفاں
 اُسدے پیراں دے وچ خوراں آن وچھائیاں زلفاں
 مینہ خوشبو دا ورھیا سوہنے جد لہرائیاں زلفاں
 چر گئے دل عشاق دے صائم جد کترائیاں زلفاں
 ٹور و ٹور جبین سجن ٹور و ٹور نے زلفاں
 رب وائیل کہیا جد دیتیاں کھول حضور نے زلفاں
 اُسدی زلف دا صدقہ پائیاں ہراک خور نے زلفاں
 صائم اک اک سطر قرآنی وچ مستور نے زلفاں
 واہ سبحان حبیب مرے دیاں چھلے دار نے زلفاں
 کدی کدائیں گلشن مہکن سدا بہار نے زلفاں
 مہکیا عالم چھنڈیاں صائم جد سرکار نے زلفاں
 جگ شکار ہو یا جد واہیاں میر شکار نے زلفاں
 سب جگ ولایا مرے دیاں چھلیاں والیاں زلفاں
 کچے رات قدر دی آکے کالیاں کالیاں زلفاں
 قسماں کھاہدیاں رب نے اُس دیاں ویکھ نرالیاں زلفاں
 ہجر اُہدے وچ بھلیاں بھلیاں گل وچہ پالیاں زلفاں
 یار مرے دیاں سوہنیاں سوہنیاں پیاریاں پیاریاں زلفاں
 یار مرے دی زلف توں سارے جگ دیاں واریاں زلفاں
 رات پئی جد رُخ دے اُتے اوس کھلاریاں زلفاں
 ہو گئی فجر حبیب نے صائم جدوں سنواریاں زلفاں

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم و احسن

سجنوں تے بیلو!

ساڈا عقیدہ اے کہ اللہ دے سارے نبی وی سوہنے نے
تے اللہ دے سارے ولی وی سوہنے نیں۔ جدوں سوہنیاں دی گل کرے
حضرت یوسف علیہ السلام دی وی گل ہندی اے۔

پر رب دی سوہنہ ساری مخلوق و احسن و جمال اکٹھا کر لوتے فیروہ
میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے حسن و جمال دا مقابلہ نہیں ہو سکدا کیوں کہ جنہوں
وی حسن ملیا اے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے حسن و اصدقہ ملیا اے
صاحبزادہ محمد لطیف ساجد صاحب لکھدے نیں

نبی دے حسن جمال دیاں کیا باتاں نیں
آمنہ پاک دے لال دیاں کیا باتاں نیں
جس دے حسن تے یوسف ورگے عاشق نے
اُس سوہنے لچپال دیاں کیا باتاں نیں

نبیاں دا سلطان ہے سوہنا

نبیاں دا سلطان ہے سوہنا

محبوب یزدان ہے سوہنا

گل عالم دی شان ہے سوہنا
 ہر شے دا عنوان ہے سوہنا
 ساڈا مان تران ہے سوہنا
 بخشش دا سامان ہے سوہنا
 اللہ دی بُرہان ہے سوہنا
 جلوہ جانان ہے سوہنا
 ساریاں توں ذیشان ہے سوہنا
 سب کچھ کردا دان ہے سوہنا
 رحمت رب رحمان ہے سوہنا
 ساجدِ مگدی گل مُکاواں
 ساڈا دین ایمان ہے سوہنا

ہر سو جلوہ پاک نبی ﷺ دا

ہر تھاں چرچا پاک نبی دا
 ہر سو جلوہ پاک نبی دا
 عرش نے اپنا متھا ٹیکیا
 تک کے تلوا پاک نبی دا
 حوراں نے معراج دی راتیں
 گایا سہرا پاک نبی دا

خُلق اوہدے توں واری جاواں
 مٹھا لہجہ پاک نبی دا
 دوجگ دا اے مولا آقا
 رب ہے مولا پاک نبی دا
 جس تے نظر سی کیتی اوہو
 ہو گیا شیدا پاک نبی دا
 سورج چن تے ہر اک تارا
 کلمہ پڑھدا پاک نبی دا
 چن سورج دے نالوں حیدر
 سوہنا چہرا پاک نبی دا

سدا بہارا اے حسن نبی دا

سدا بہارا اے حسن نبی دا جہوں زوال ناں کوئی
 شانناں دے وچ پاک نبی دے رلیا نال ناں کوئی
 آمنہ پاک جیہا ماں کسے وی جنیا لال ناں کوئی
 صائم کملی والے ورگا شاہ لہچال ناں کوئی
 پاک نبی دے عاشقاں وچوں ہور بیدال ناں کوئی
 پالیا جویں سی پاک علی نوں سک دا پال ناں کوئی

سوہنے ورگے نبیاں نوں وی ملے کمال ناں کوئی
 ساڈی کیتی جیویں آقا کرے سنبھال ناں کوئی
 ہووے جو ناں نبی دے ہتھ وچ ایسا مال ناں کوئی
 سارے نبیاں وچوں اک وی تری مثال ناں کوئی
 حضرت یوسف کول وی ایسا پاک جمال ناں کوئی
 باہجوں تیرے پاک حبیبا میرا حال ناں کوئی
 عملاں ولوں حیدر ورگا ہور کنگال ناں کوئی

کیونکہ کہ!

نازاں والے سب ناز انداز بھلتے جدوں ویکھیا حُسن و جمال اوہدا
 نبی اُمتی بنن ٹوں پئے ترسن ہر کمال تے حاوی کمال اوہدا
 ابدی زندگی ملی اے رب ولوں ہے گواہ آج وی وال وال اوہدا
 ساجد سوہنے دی گل تے اک پاسے
 سوہنا دُنیا توں کالا بلال اوہدا

نبی دے حُسن جمال دیاں کیا باتاں نہیں
 آمنہ پاک دے لال دیاں کیا باتاں نہیں
 جسدے حُسن تے یوسف ورگے عاشق نے
 اُس سوہنے بچپال دیاں کیا باتاں نہیں

ہر شے دے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم و اصدقہ

دوستوتے بیلیو ! اک دن مینوں اک صاحب کہن لگے کہ تسی
اے محفلاں کیوں کر دے او، ایناں خرچہ کاہدے لئی کر دے او، کیہ ایہدا
تاہنوں سوال ہوناں ایں ؟ سوال تے ہوناں ایں نماز دا۔

میں آکھیا بھائی جی ! اسی نماز دے منکر نہیں۔ الحمد للہ نمازاں
پڑھدے ہاں پر ساڈا عقیدہ ایہہ وی قرآن و حدیث دے مطابق اے کہ
جے نبی ﷺ وی محبت نہیں تے کوئی چنگا عمل وی رب نوں قبول نہیں۔

میں آکھیا مولوی صاحب ! آتینوں دستاں ایں محفلاں کیوں
کرنے آں۔ ایں ڈرود و سلام کیوں پڑھنے آں۔ ایں قرآن پاک وی
تلاوت کیوں کرنے آں۔ ایہہ سارے چنگے کم نے پر ایہہ سارے کم کرنے
دی اک وجہ ہو روی اے۔ جہداتوں انکار نہیں کر سکا۔

کہ سانوں سب کچھ سوہنے آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام دے کولوں ملیا
اے۔

نماز کتنے دسی ؟ مصطفیٰ ﷺ نے۔

روزے کتنے دسے ؟ مصطفیٰ ﷺ نے۔

میرے اللہ نے تے سانوں قرآن وی ڈریکٹ نہیں دتا بلکہ جبریل
امین علیہ السلام نوں فرمایا ! جبریل میرے سوہنے مصطفیٰ ﷺ نوں قرآن

دے کے آتے میری مخلوق نوں دس دے کہ جنوں قرآن چاہی وا، رکتوں
 ہو روں نہیں ملناں میرے سوہنے محبوب (ﷺ) کولوں ملناں ایں۔

جے سوہنے آقا نہ ہندے

دوستو! جے سوہنے آقا ناں ہندے ناں سانوں نماز ملدی۔

ناں روزہ ملدا۔

نہ حج ملدا۔

نہ زکوٰۃ واپتہ چل سکدا۔

نہ طواف واپتہ لگ وا۔

نہ شریعت ملدی۔

نہ طریقت ملدی۔

نہ معرفت ملدی۔

نہ حقیقت ملدی۔

نہ سچ واپتہ چلدا۔

نہ نعمتاں ملدیاں۔

نہ دین ملدا۔

نہ اسلام ملدا۔

نہ ایمان ملدا۔

نہ قرآن ملدا۔

نہ رحمان ملدا۔

نہ حلال دا پتہ لگدا۔

نہ حرام دا پتہ لگدا۔

نہ رحمت ملدی۔

نہ برکت ملدی۔

نہ شان و شوکت ملدی۔

خدا دی سونہہ ! بے میرے آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام نہ ہندے
تے سانوں کجھ وی نہیں سی ملناں تے جنہوں جہدے کولوں ملدا اے بے
اوہ حلالی اے تے اوہ اذکر کردا اے۔

ایسے لمی اسی محفلاں سجاوندے آں۔ آقا دے گیت گاؤندے آں
آمدی خوشی مناوندے آں تے سوہنے رب دا شکر ادا کردے آں کہ جہنے
سانوں اپنا محبوب عطا فرمایا اے محبوب دا شکر ادا کردے آں جہنے سانوں
رب دا پتہ دسیا اے۔

سب دا آقا کملی والا

پنجابی دا اک کلام پیش کر کے اگلے نعت خوان نوں دعوت دے

رہیا۔

سب دا آقا کملی والا
 سب دا مولا کملی والا
 ہر اک غیب حضور نوں جانے
 سب توں سوہنا کملی والا
 کجھ ناں ہندا دھرتی اُتے
 جے نہ آؤندا کملی والا
 اپنے پیٹ تے پتھر پئے
 جگ رجاؤندا کملی والا
 چن دے ول اشارا کر کے
 کول بلاؤندا کملی والا
 رب دی رحمت رب دی صورت
 رب دا نقشہ کملی والا
 صائم ویکھیا رب نوں اوہنے
 جس نے ویکھیا کملی والا

میرے آقا ﷺ فرماندے نے مَن رَ اِنِّیْ فَقَدَرَا الْحَقَّ - چہنے

میںوں ویکھیا اوہنے رب نوں ویکھیا۔

صائم ویکھیا رب نوں اوہنے

چہنے ویکھیا کملی والا

سرکار صلی اللہ علیہ وسلم وااختیار

دوستو! اللہ تعالیٰ نے ساری کائنات بنا کے ایسے کائنات دامالک اپنے محبوبوں بنا دیتا ہے حضور صلی اللہ علیہ وسلم ساری کائنات دے مالک وی نے تے مختار وی نے۔ ساری کائنات حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے تحت اے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم جو وی چاہندے نے اوہ ہو جاندا اے۔

بخاری شریف دی روایت اے، اک واری نماز دا ٹائم ہو یاتے پانی نیس سی ہے تھوڑا جھیا پانی اک چھوٹے جے بھانڈے دے وچ سی میرے آقا نے پوچھیا! پانی ہے دے۔ صحابہ نے عرض کیتی یا رسول اللہ! پانی تے بہت تھوڑا اے۔

آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا! لیاؤ۔ اوہ بھانڈا حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی خدمت وچ پیش کینا گیا۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے اپنا ہتھ مبارک لایا تے پانی ایہناں ودھ گیا کہ سارے صحابیاں نے اوس پانی دے نال وضو کر لیا۔

(بخاری شریف جلد 1 ص 605)

حضرت انس دی ایس روایت جہڑی بخاری شریف دے اندر موجود اے۔ پتہ چلایا کہ سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ایہہ شان دے کہ آپ جو چاہندے نے انج ای ہو جاندا اے۔

ایسے طرح اک روایت اے کہ سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے دودھ دا اک

پیالہ ستر صحابیاں نے پیتاتے سارے ای رچ گئے۔ ایس لئی کہ ساڈے آقا
 ﷺ صاحب اختیار نے۔

(خصائص کبریٰ جلد دوم ص 48)

محبوب دی شان

کچھ لوگ کہندے نے کہ حضور دے چاہوں نال کچھ نہیں ہندا جبکہ
 حقیقت ایہہ دے کہ آقا جو وی چاہندے نے اوہ ہو جاندا اے۔ سرکار ﷺ
 دے اختیارات دے حوالے نال اک بڑا خوبصورت کلام پیش کرداں محبت
 دے نال سُو !

صدقے جاواں محبوب دی شان اتوں جیہڑا ایتھے وی جلوہ فرما سکدا
 طیبہ وچ بھاویں ڈیرا اوس دا اے فیصل آباد وی سوہنا اے آسکدا
 سوہنے رب بنایا مختار اُس نوں شاہ نوکر دے تائیں بنا سکدا
 جے اوہ چاہوے محبوب کریم میرا گنہگار نوں جنت پہنچا سکدا
 وچ خواب دے عاشقاں صادقان نوں اپنا چہرا اے پاک دکھا سکدا
 عشق ہووے سیوطی امام والا دید جاگدیاں سوہنا کرا سکدا
 کشتی پھسی طوفان دے وچ ہووے بابا زہرادا کٹدے لا سکدا
 مجرم ربا ہووے گنہگار وڈا چاہوے آقاتے اوہنوں بخشا سکدا
 دل تھیں عاشق پکارے جو نبی تائیں میرا نبی سوہنا فوراً آسکدا
 دتی رب نے شان حضور تائیں لامکان تے سوہنا جا سکدا

نہیں کوئی نبی نون لوڑ جبریل دی اے اوتھے جاسکدا ایتھے آسکدا
 اکو پل وچ سورج دے وانگ سوہنا ساری دُنیا نون نور وکھا سکدا
 مولا علی دی عصر نماز خاطر واپس سورج نون سوہنا بلا سکدا
 انھی اکھ والا بے کوئی آجاوے اوہدی اکھ وچ نور ہے پاسکدا
 بے اوہ چاہوے تے چن نون توڑ سکدا پتھر پانی دے اُتے ترا سکدا
 آوے سید رفاعی دے در اُتے قبر وچوں ہے ہتھ ملا سکدا
 قحط سالی دے دور دے وچ سوہنا کر کے اشارا اے بدل وسا سکدا
 ہتھ لاوے بے لکڑی دی چھڑنی تائیں ٹوپ وانگ اے اوہنوں چکاسکدا
 سہ کوہاں توں داس دی عرض سُن کے قیدی داس نون قیدوں چھڑاسکدا
 حیدرکلی مختار حبیب میرا جو وی چاہوے اوہ کر کے وکھا سکدا
 وچ پنکھوڑے چن عربی چا اُنکلی پاک اٹھاوے
 ایدھر اودھر چن اسمانی ساجد پھر دا جاوے
 کیوں کہ حضور ﷺ صاحب اختیار نے آپ جو چاہوں اوہ
 کر سکدے نے آپ دی حکومت صرف زمین تے ای نہیں بلکہ اسماناں تے
 وی اے۔ ایسے لئی تے حضور نے فرمایا سی ! میرے دو وزیر زمین تے نے
 تے دو وزیر آسمان تے نے۔

دوستو ! وزیر اوہدے ای ہندے نے جہدی حکومت ہووے
 تے حکم اوہو ای ہند اے جہدے کول اختیار ہووے۔ پتہ چلیا میرے تے
 تیرے آقا ﷺ سارے اختیارات دے مالک نے۔

معراج داواقده

معراج نامہ

سجّوں تے بھراؤ! آج دی ایہہ مبارک رات سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی معراج دی رات اے آج دی رات اللہ تعالیٰ نے حضرت جبریل امین علیہ السلام نوں سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے کول بھیجیا کہ سوہنے محبوب نوں جا کے میرا سلام کہیں نالے کہیں کہ یا رسول اللہ اللہ تعالیٰ آج تہاڈے دیدار کا مشتاق اے میرے ولوں کہیں کے اسپیں چوہندے آں کہ آج تہانوں اپنیاں نشانیاں وی دکھائیے تے نالے اپنا دیدار وی کرایے۔

دوستو! آج دی اے رات ساڈے لمی بڑی مبارک رات اے ایس رات دی اک خصوصیت اے دیہہ کہ اس رات ساڈے آقا عرشاں تے تشریف لے کے گئے۔

اس رات نبی پاک نے جنت و امشاہدہ کیتا۔

اس رات نبی پاک نے رب دیاں نشانیاں ویکھیاں۔

اس رات نبی پاک عرشاں توں وی اُتے تشریف لے کے گئے۔

اس رات نبی پاک نوں مقامِ حضوری ملیا۔

اس رات نبی پاک نے اپنے سردیاں اکھاں نال سوہنے رب دا

تے ایسے ای رات ساڈے واسطے نمازاں دا تحفہ وی آیا۔

ایسے ای رات قیامت والے دن دنے معاملات تے مشورہ وی

ہو یا تے گنہگار اُمت دی مغفرت واسطے گفتگو وی ہوئی۔

دوستو تے بیلویو! ہن میں تہاڈے ساہنے شعراں وچ سرکار دے

معراج دی گل پیش کرداں محبت دے نال سنو۔

رجب ستائی رات اے

اُمت دی بن گئی بات اے

رب نے بلایا یار نون

محبوب نون دلدار نون

جبریل نون رب نے کہیا

سدرہ نون چھڈ کے جج جا

تلیاں تے لب رکھ کے کہویں

میرا سنیہڑا جا دوں

میرے مٹھل منٹھار نون

سوہنے نبی دلدار نون

آجا حبیب کول ہن

آجا توں میرے ڈھول ہن

تینوں بلایا سیر لئی
 ایہہ تھاں نہیں سجناں غیر لئی
 خلقے فلک تیرے لئی
 خادم ملک تیرے لئی
 حوراں نے کھڑیاں راہ وچ
 رضوان تیری چاہ وچ
 جنت ہے چمکاں مار دی
 بھکھی ترے دیدار دی
 کہندے نے تارے سوہنیا
 کر لے نظارے سوہنیا
 ہر پاسے کھنڈیا نور اے
 راہ تک دی ہر اک حور اے
 قدسی سلامی واسطے
 آگے غلامی واسطے
 کردے اڈیکاں تیریاں
 ناں لاویں دلبر دیریاں
 جبریل عن حکم خدا
 سدہ تون فوراً ٹر پیا

بَرّاقِ جنتِ چوں لیا
 سدّھا سی مکے وِج گیا
 تلیاں تے لا کافوری لب
 دِتا سی مُڑ پیغامِ رب
 اَج سون دی ناں رات اے
 کر دی اڈیکاں ذات اے
 ایہہ وصل دی آئی گھڑی
 چھیتی کرو پیارے نبی
 پیغام آیا اے چلو
 رب نے بلایا اے چلو
 عرشاں تے جشنِ نعت اے
 اَج دور سب ظلمات اے
 تارے نے کرناں ڈوہلدے
 قدسی نے بانہواں کھولدے
 جبریل دی ایہہ سُن کے گل
 آقا کہیا رُک پل دی پل
 تازہ وضو میں کر لواں
 رحمت تھیں جھولی بھر لواں

آئی روایت ہور وی
 ہے ایہہ حکایت ہور وی
 کوثر دے منگے چائے سی
 قدسی زمیں تے آئے سی
 دے کے سلامی عرض اوہ
 دسدے سی اپنی غرض اوہ
 آقا غسل فرما لتوو
 ایہہ نوری کپڑے پا لتوو
 مازاغ اکھیاں والیا
 ایہہ سارا اے حکم خدا
 دولہا نہاوں لکیا
 رحمت دا دریا وگیا
 جد نہا لیا سرکار نے
 سوہنے نبی منٹھار نے
 کپڑے سی پائے نور دے
 پینڈے سی کرنے دُور دے
 قدسی بڑے اوہ شاد سی
 دیندے مبارکباو سی

خدمت کریں منظور آج
 کرناں ناں آقا دُور آج
 جبریل نے مڑ آکھیا
 اے سارے جگ دے راکھیا
 کر لے طواف اے سوہنیا
 اے دلبرا من موہنیا
 دو نقل کر لو ادا
 اُمت دے لئی کر لو دعا
 براق آیا نور دا
 پینڈا مکاوں دور دا
 سوہنے مہار اوہدی پھڑی
 براق سی کیتی اڑی
 براق کینا ناز سی
 اُس دا عجب انداز سی
 جبریل اوہنوں ڈک دا
 توں کیوں ناں رب توں جھک دا
 براق توں نہیں جان دا
 رُتبہ نبی ذیشان دا

اللہ دا ایہہ مطلوب اے
 ہر خوب توں ایہہ خوب اے
 ایہو اے مالک عرش دا
 ایہو اے تارا عرش دا
 ادبوں جھکا دے اپنا سر
 براق رب دے غضبوں ڈر
 جبریل جد سی چھنیا
 براق تھر تھر کنیا
 سب ناز نخرے بھل گئے
 اکھیاں چوں اتھرو ڈھل گئے
 عرشاں دا دولہا بیٹھیا
 رب دا پیارا بیٹھیا
 جاندا اے دھوڑاں پٹ دا
 میلاں نوں پچھے سٹ دا
 براق توں رُک جا ورا
 جبریل نے سی آکھیا
 مٹھی پئی رفتار سی
 رُکیا اوہ آخر کار سی

براق توں آقا لہوؤ
 دو نفل اس تھاں تے پڑھو
 جبریل دی جد گل سنی
 براق توں اترے نبی
 سی نفل فر کیتے ادا
 جبریل کولوں پچھیا
 ایتھے رکن دا راز دس
 گل ہن مرے ہماز دس
 جبریل دسیا کھول کے
 نوری لباں چوں بول کے
 ایسی گھڑی اک آؤنی
 ہجرت تاں فرماؤنی
 ایتھے تاں نے آؤناں
 ایتھے ہے ڈیرا لاؤناں
 اس دا مدینہ ناں این
 عرشاں توں اُچی تھاں این
 براق تے مڑ بیٹھ کے
 سوہنے نبی سفرے پئے

براق بجلی وانگ سی
 لٹمی اوہ بھروا لاہنگ سی
 جھٹ پٹ مکایا فاصلہ
 بیت المقدس پہنچیا
 براق توں اترے نبی
 ہر پاسے پھیلی روشنی
 کالی ہنیری رات سی
 رحمت دی وی برسات سی
 سوہنا جدوں سی آگیا
 ہر چیز نوں چکا گیا
 ہر پاسے رکھنڈیا نور سی
 ظلمت ہوئی کافور سی
 آدم توں عیسیٰ تک نبی
 اقصیٰ دے اندر آئے سی
 کردے اوہ استقبال سی
 خوش آمنہ دا لال سی
 سدھیاں صفاں ہن کر لہو
 ایہہ دیکھ ہن منظر لہو

سب نے امامت من لئی
 آقا دی رفعت من لئی
 بن مقتدی سارے گئے
 خوش ہو نبی پیارے گئے
 کچھے کھڑے سی سب نبی
 قدسی اوہناں دے نال سی
 جس دی بڑی پرواز اے
 اوہنوں وی آج تے ناز اے
 فر اُس توں بعد آقا ٹرے
 براق اُتے بیٹھ کے
 اک پوڑی ڈٹھی نور دی
 آسماناں ول جاندی پئی
 براق بیسی جان دا
 رستے نوں سی پہچان دا
 ٹریا سی منزل ول اوہ
 رکیا ناں فر اک پل اوہ
 کرہ ارضی چھڈ کے
 پینڈا دوراڈا کڈھ کے

پہلے فلک تک پہنچیا
 منزل تے اپنی ٹھہریا
 جبریل آگے آؤندا
 کنڈا پیا کھڑکاؤندا
 پچھیا سی آگوں کون ایں
 جو چاہندا آگے آون ایں
 معراج دی آج رات اے
 خود منتظر آج ذات اے
 رب سدیا اے محبوب نوں
 طالب نے خود مطلوب نوں
 سوہنا محمد نال اے
 تیرا وی جو لچپال اے
 در کھول دے دیری نال کر
 کرناں آساں آگے سفر
 دربان نے در کھولیا
 اہل و سہل بولیا
 قر نال سی ادبوں کہیا
 یا مصطفیٰ صلی علی

فر آکھیا جبریل اے
 آقا ایہہ اسمعیل اے
 ایٹھوں دا اے دربان این
 ملکاں دے وچ پردھان این
 کیتی کرم دی انتہا
 سوہنے سلام اوہنوں کہیا
 ایہہ نلکر رحمت ویکھ کے
 آقا دی شوکت ویکھ کے
 ہويا بڑا حیران سی
 پچھدا اوہ فر دربان سی
 معراج تے جو جارہیا
 جنہوں ہے رب نے سدیا
 جبریل اوہنوں دسیا
 ایہہ نیں محمد مصطفیٰ
 ایہناں نوں سدیا رب اے
 ایہناں دے صدقے سبھ اے
 جد سنیاں اسمعیل سی
 ایہو تے ہے احمد نبی

اوہنے سی جھک ادبوں کہیا
 یا مصطفیٰ صد مرحبا
 براق فر چلدا رہیا
 عرشاں دی راہ مل دا رہیا
 دوجا فلک فر آگیا
 سی کھل گیا در اوس دا
 دوجے توں فر تیجے فلک
 پنچے تے در کھون ملک
 چوتھے توں پنجویں آگئے
 رحمت دے بدل چھا گئے
 چھیواں وی کیتا پار سی
 ستواں وی کیتا پار سی
 ہر پاسے دُھماں دُھمیاں
 ہر پاسے خبراں گُللمیاں
 سب توں نرالا آگیا
 عرشاں دا دولہا آگیا
 آسمان جھمر پاؤندا
 قداماں انوں چھی جاؤندا

حوراں دے لب تے نعت اے
 سب دی بنی آج بات اے
 آقا دے سہرے گاؤندیاں
 سوہنے دے نعرے لاؤندیاں
 یا مصطفیٰ یا مجتبیٰ
 رضوان سی کہندا پیا
 سرکار فر اگے ٹرے
 ذکرِ خدا کر دے ہوئے
 فر ویکھیا سلطان نیں
 سب انبیاء دی جان نیں
 تخت اک نورانی سی پیا
 بیٹھے سی آدم دلربا
 جبریل آقا نوں کہیا
 ایہہ بابا آدم آپ دا
 آدم نوں اوہنے دیا
 ایہہ نہیں حبیب کبریا
 نام اے محمد مصطفیٰ
 نور الہدیٰ شمس الضحیٰ

کیتا سلام ادبوں نبی
 دتا جواب آدم نے وی
 آدم دُعاواں ویتیاں
 نالے عطاواں کیتاں
 دوجے فلک تے پہنچ کے
 دیکھے عجائب آپ نے
 یحییٰ نبی اوتھے ملے
 اہلا و سہلا آکھ کے
 کیتا سلام آقا نے سی
 ویتی دُعا اوہناں نے وی
 فرمل پئے عیسیٰ نبی
 ہوئی سی دونواں نوں خوشی
 گل ہوئی عیسیٰ نال سی
 سرکار پچھیا حال سی
 گل پیار دی ہندی رہی
 کجھ سن لئی کجھ آپ کہی
 ویلا سہانا سی بڑا
 ویتی سی عیسیٰ نے دعا

اور یس اگے مل گئے
 دونواں دے دل سی کھل گئے
 ہو یا سلام آپس دے وچ
 کیجا کلام آپس دے وچ
 اور یس نے وِتی دُعا
 سوہنا نبی خوش ہو گیا
 اگے ودھے جاں مصطفیٰ
 یوسف نبی سی مل پیا
 جو حسن وچ مشہور اے
 سوہنا ہو یا مسرور اے
 یوسف نے جد سی ویکھیا
 سوہنا نبی شمس لُغوی
 حسن محمد ویکھ کے
 والنور احمد ویکھ کے
 محبوب پیارا ویکھ کے
 عرشاں دا تارا ویکھ کے
 نوری تھیلی ویکھ کے
 نور من اللہ ویکھ کے

ڈٹھا جاں پیکر نور دا
 یوسف کہیا صد مرحبا
 فر سفر جاری ہو گیا
 آسمان تیجا آ گیا
 جبریل آگے ہو گیا
 کنڈا سی کھڑکاندا پیا
 کھلیا سی در آسمان دا
 ہو یا کرم رحمان دا
 زیلون اہدا دربان سی
 اچی نرالی شان سی
 تیبہ لکھ فرشتہ رب نے
 خادم بنائے سب نے
 تسبی کرن سبحان دی
 رحمت ملے رحمان دی
 کیجا سلام آقا نے سی
 ملیا جواب آگوں وی سی
 صلوات پڑھ کے آپ تے
 سجدے دے وچ مُرد ڈگ پے

سجدے دے وچ تسبی سدا
 اوہ ہر ملک ہے کر رہیا
 جبریل سوہنے نون کہیا
 پیارے نبی یا مصطفیٰ
 سجدے دی عظمت منگ لوو
 اُمت لئی رحمت منگ لوو
 سرکار نے کیتی دعا
 اُمت لئی سجدہ بل گیا
 فرسید و سردار نے
 اللہ دے اُس دلدار نے
 اک نوری کعبہ دیکھیا
 مَلکاں دا قبلہ دیکھیا
 اوہ گھر سی سارا نور دا
 کیجا نظارا نور دا
 بیت معمور اے ناں اُہدا
 آسماناں اُتے تھاں اُہدا
 ڈٹھے فرشتے جا بجا
 کر دے جو سن ذکرِ خدا

سرکار ایہہ سب دیکھ کے

اودوں وی سن اگے ودھے

اگے اوہ تھاں وی دیکھیا

سدرہ مقام منتہی

لہنوں نے کہندے اوہ جگہ

جتنے علم ہر پہنچدا

سدرہ مقام منتہی

سی آگیا جبریل دا

جبریل دا سی حوصلہ

سدرہ تے آکے مک گیا

تھکيا سی پیکر نور دا

اپنی وفا تے جھور دا

جبریل نوں آکھے نی

جبریل چل ہن اگے وی

سوہنا نی فرماؤندا

اگے توں کیوں نہیں جاؤندا

جبریل نے ہسی کہیا

معراج دے اے دولہا

گل ایہو آقا ٹھیک اے
 حد میری ایتھوں تیک اے
 اک پیر نہیں چا سکدا
 ہن اگے نہیں جا سکدا
 اک پیر جے اگے دھراں
 پجناں نہیں میرا نشاں
 اگے تھیں کرناں سفر
 تھک گئے نے اتھے میرے پر
 جبریل وی جد رُک گیا
 سوہنا نبی فُر دا رہیا
 اک تخت ہنسی نور دا
 سورج دے وانگوں چمک دا
 اکھیاں نوں بھایا خوب سی
 جد ویکھیا محبوب سی
 سرکار اُس تے بیٹھ کے
 سدہ توں سی اگے فُرے
 رف رف سی اگوں آگیا
 بنیاں سی جہڑا نور دا

رب دے نبی دلدار لئی
 آگئی سواری نور دی
 رف رف تے سوہنا بیٹھیا
 عرشاں دا دولہا بیٹھیا
 ایہہ تخت نوری اڈ دا
 عرشاں دے بیٹھاں پہنچیا
 سی عرش تھلے آگئی
 رف رف دی منزل آخری
 جد ٹھہرے سوہنے مصطفیٰ
 تے سی میکائیل آگیا
 خدمت گذاری واسطے
 آیا سواری واسطے
 سی نوریاں دا پیشوا
 خدمت نبی دی کر رہیا
 دتے وچھا جد اول پر
 رکھے قدم خیر البشر
 فر میکائیل اڈ دا رہیا
 منزل دے ول چل دا رہیا

دریا سی اگے اگ دے
 ہر پاسے دیکھے وگدے
 ایہہ اگ دے دریا دیکھ کے
 سرکار سی اگے ودھے
 اگے سی پردے بے بہا
 ظلمت دا تے کوئی نور دا
 زردے تے مروارید دے
 چاندی زمرد دے بنے
 لکھاں ای سی اگے حجاب
 پردے گذر کے بے حساب
 اگے کھڑا دربان سی
 اُس دی عجب ای شان سی
 فر پردے دیکھے بے شمار
 گنتی دے وچ ستر ہزار
 زنجیر وچ ستر ہزار
 پسین فرشتے وچ قطار
 ستر ہزاراں میل دا
 اک دوجے وچ سی فاصلہ

طے کیا جد اے فاصلہ
 سب کچھ سی تھلے رہ گیا
 عرشاں دے تھلے پہنچ گئے
 بس اوتھے کلمے پہنچ گئے
 اگے سی اک نوری فضا
 سوہنا سی کلا رہ گیا
 فر لامکاں دا راہ سی
 ٹریا اوہ سب دا شاہ سی
 آئی ندا ہن سوہنیا
 اگے قدم آپے ودھا
 لنگھ کے حجاب کبریا
 سوہنا نبی اگے گیا
 فر آئی اک آواز سی
 ہو اُون منی یا نبی
 کچھ ہور نیڑے آ ذرا
 محبوب نوں آکھے خدا
 اک اک قدم وچ فاصلہ
 طے کر رہیا سی مصطفیٰ

جہناں زمیں توں اُس جگہ
 سوہنا نبی کٹ دا رہیا
 آواز اُون مٹی وی
 سی ہزار وار آقا سنی
 فریسی مقام آیا دنی
 قرآن ہے دس دا پیا
 منزل ایہہ نہیں سی آخری
 ہونا سی اقرب ہور وی
 قذلی دی بیج آگئی
 اگے ودھے پیارے نبی
 قوسین دا گھیرا پیا
 ہو یا مکمل دائرہ
 جلوے دکھائے یار نوں
 محبوب نوں ولدار نوں
 مازاغ اکھ دے نال سی
 جلوے پے تھکدے نبی
 کیویں ملے کسراں گئے
 رونے نے سارے عقل دے

کتھے ملے کیوں ملے
 پردے اُہدے اُتے رہے
 سی ذات نے وِتی صدا
 آجا حبیباً مرحبا
 ایہہ قرب تیری شان میں
 کہندا پیا رحمان میں
 آجا حبیباً ہُن نہ سنگ
 جو منگناں میں رَج رَج کے منگ
 منگیں گا جو مل جائے گا
 اَج خاص اے کرنی عطا
 رب دی ایہہ رحمت دیکھ کے
 رب دی عنایت دیکھ کے
 عرشِ علی تے مصطفیٰ
 رب دی ایہہ جد دیکھی عطا
 رکھ دیتا سی سجدے سچ سر
 حمدِ الہی کیتی فر
 کیتی سی ایہو التجاء
 بخشین ایہہ اُمت یا خدا

یارب توں بخشیش مہر تھیں
 اُمت مری دے مذنبیں
 باب اجابت کھلیا
 رحمت دا کوثر ڈھلیا
 مقبول ہاواں ہو گیاں
 حاصل نگاہواں ہو گیاں
 رب آکھیا ولدار نوں
 خالق نے اپنے یار نوں
 سجدے چوں سز نوں چا لئو
 رحمت نوں جھولی پائو
 رُتبہ نبی نوں مل گیا
 سوہنے نے رب نوں دیکھیا
 ایسا قرب سی مل گیا
 جو بس سی خاصہ آپ دا
 ہے خاص رحمت مل گئی
 اُمت نوں فرحت مل گئی
 کناں زیادہ مل گیا
 بخشیش دا وعدہ مل گیا
 کیا شان والی رات اے
 ساجد وی بن گئی بات اے

مدینہ سوہنا میں

مدینہ پیارا اے

دوستو ! ثناء خوانِ رسولِ حاضرِ پیش کر رہے سنِ نعتِ شریف
دے وچ التجاسی کہ آقا صلی اللہ علیہ وسلم ساڈے تے کرم فرما کے ساہنوں وی اپنا سوہنا
شہر و کھادیوے۔

سجنوں تے بیلو ! میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا
جہیاں رحمتاں مکے وچ نیں مدینے وچ اوہدے نالوں ڈگنیاں رحمتاں نیں۔
میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ! اسیں مدینے نوں حرم بنا دتا اے
حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ! جہڑا حج کرن آوے تے میرے شہر مدینے
نہ آوے اوہدا حج ای قبول نیں۔

دوستو ! ایسے لئی محدثین کہندے نیں بیشک مکہ افضل اے۔

مکہ شان والا اے۔

مکہ مرتبے والا اے۔

مکہ مقام والا اے۔

مکہ درجے والا اے۔

مکے وچ آبِ زمزم اے۔

مکے وچ صفاتے مروہ اے۔

مکے وچ حجرِ اسوداے۔

مکے وچ کعبۃ اللہاے۔

پر مدینے وی شان مکے نالوں افضل وی اے تے اعلیٰ وی اے
کیوں کہ!

جے مکہ شریف دے اندر کعبہ اے تے مدینہ شریف دے اندر کعبے

دا وی کعبہ اے۔

سب نون دیوے نور مدینہ

عاشقاں لئی اے طور مدینہ

دکھ ہے کردا دور مدینہ

دیوے کیف سرور مدینہ

نور تھیں ہے معمور مدینہ

خیر دوے بھرپور مدینہ

دُنیا وچ مشہور مدینہ

خوراں لئی اے خور مدینہ

قلب کرے مخمور مدینہ

کردا اے مغفور مدینہ

جنت والیو جنت رکھو

سانوں ہے منظور مدینہ

برکت رحمت راحت ونڈے
 رب وتوں مامور مدینہ
 مومناں لئی اے دل توں نیڑے
 خوگاں لئی اے دُور مدینہ
 حیدر دا دل کھول کے تک لے
 ایتھوں نہیں این دُور مدینہ

خدا دی رحمت مدینے وچ اے

میرے آقا تاجدارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماؤندے نے
 میرے مدینے دے نال پیار کریا کرو۔ تے مدینے دے باسیاں نال وی
 پیار کریا کرو۔ حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماندے!

الْمَدِينَةُ خَيْرٌ مِّنَ الْمَكَّةِ

یعنی مدینہ مکے نالوں افضل اے۔

تے کیوں نہ ہووے کہ مدینہ شریف اوہ بستی اے جتھے سرکارِ مدینہ
 صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جلوہ گر نہیں۔

خدا دی رحمت مدینے وچ اے
 نبی دی برکت مدینے وچ اے
 کرم دا دھارا مدینے وچ اے

میرا سہارا مدینے وچ اے
 جہاں دا مولا مدینے وچ اے
 نبی دا جلوہ مدینے وچ اے
 حسین فضا وی مدینے وچ اے
 عطا ای عطا وی مدینے وچ اے
 فضل کمالی مدینے وچ اے
 سنہری جالی مدینے وچ اے
 نبی دا در وی مدینے وچ اے
 علی دا گھر وی مدینے وچ اے
 نبی دا روضہ مدینے وچ اے
 یقین پیارا مدینے وچ اے
 عرش دا تارا مدینے وچ اے
 تے نور سارا مدینے وچ اے
 خدا دا مظہر مدینے وچ اے
 رسول سرور مدینے وچ اے

طیبہ دیاں گلیاں

علامہ صائم چشتی بارگاہ رسالت وچہ عرض گزار ہندے نیں

کرم کرناں شہ خوباں
 وکھا طیبہ دیاں گلیاں
 مرے غم دا بنیں درماں
 مدینے دا کریں سماں
 کدی بولے میرا ناواں
 تیرے در تے شہا آواں
 ہے صائم تے ترا احساں

سرکار مدینہ ویکھ لوواں

دوستو!

ہر عاشق دے دل دی صدا ایہو ای اے کہ سوہنے آقا دا سوہنا شہر
 ویکھ لوواں۔ مدینہ کوئی عام شہر نہیں مدینہ شہراں دا سردار اے۔ مدینہ عاشقاں
 دے دلاں دی بہار اے۔ تے مدینے وچ ہر ویلے ورہدا انوار اے۔ ایسے
 لئی اپنے دل دی صدا پیش کروا ہاں۔

ہر ویلے عرضاں کردا ہاں سرکار مدینہ ویکھ لوواں
 لگت دا اے جتھے اللہ دا دربار مدینہ ویکھ لوواں
 ناں عیش بہاراں منگدا ہاں ناں لمیاں عمر اں منگدا ہاں
 پھر کڈھ لیں جان مرے مولا اک وار مدینہ ویکھ لوواں

پئے درداں دا مثل جاوے گا ہر اتھرو بن پھل جاوے گا
 لے اپنے نال جے ہنجواں دے سب ہار مدینہ ویکھ لوواں
 ودھ سب توں او گنہارا ہاں مجرم تے پاپی بھارا ہاں
 کملی دے تھلے لگ جاساں جے یار مدینہ ویکھ لوواں
 اللہ جے کرم فرما دیوے جے ستے لیکھ جگا دیوے
 میں وار کے مدنی ماہی توں گھر بار مدینہ ویکھ لوواں
 میں جھلا ہاں دل جھلا اے عملاں توں خالی پلا اے
 ہو جان قبول جے نعتاں دے اشعار مدینہ ویکھ لوواں
 آساں دا گلشن کھل جاوے سب صائم مقصد مل جاوے
 جے مرن توں پہلاں رحمت دی گلزار مدینہ ویکھ لوواں

مدینے دے وچ اے

کرم دا خزینہ مدینے دے وچ اے
 خدا دا گنہینہ مدینے دے وچ اے
 کوئی اچی ساہ وی نہیں لے سکدا او تھے
 ادب دا قرینہ مدینے دے وچ اے
 حسن پاک تے او تھے زہرا بتول اے
 تے نوحی سفینہ مدینے دے وچ اے

جے مرناں تے مرناں مدینے دے وچ اے
 جے جیناں تے جیناں مدینے دے وچ اے
 ہے جنت وی جس دا طواف آکے کردی
 اوہ جنت دا زینہ مدینے دے وچ اے
 اے خشبوواں طیبہ دیاں وسدیاں نے
 نبی دا پسینہ مدینے دے وچ اے

ایس لئی !

ٹور ہر تھاں ای طیبہ چوں آؤند اے
 رب دا مہر منیر مدینے وچ اے
 ملک فلک توں آؤندے سلامیاں لئی
 ٹور ازل دا طیبہ دے سینے وچ اے

کیوں کہ !

نسبت سوہنے دی میٹرب نوں ہوئی حاصل سارے شہراں دا ہو یا سردار طیبہ
 کملی والے دے ٹور دا ہے مرکز ونڈ دا جگ ٹوں ٹور انوار طیبہ
 جسم پاک سرکار دا ہے جتھے ودھ کے عرش نالوں باوقار طیبہ

ساجد سوہنے دا سوہنا دربار اتھے

عاشق تان ویکھن بار بار طیبہ

محشر وچ کرم

ساڈے آقا ﷺ اتھے وی کرم فرماوندھے نے قبر وچ وی کرم فرماؤن گے تے حشر وچ وی کرم فرماؤن گے۔ میرے آقا ﷺ فرماندے میں قیامت والے دن اپنے گنہگار اُمتیاں دی شفاعت کراں گاتے اوہناں نوں جنت وچ داخل کراں گا۔

(ترمذی شریف باب المناقب)

اک ہور روایت اے کہ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ قیامت دے دن میں شفاعت کراں گاتے سارے نبیاں دا امام ہوواں گا۔

(سنن دارمی حدیث نمبر ۴۸)

اللہ تعالیٰ قرآن پاک وچ فرماوند اے!

کہ اے ساڈے سوہنے محبوب اسی تہانوں راضی کر دیاں گے۔ تے حدیث پاک وچ میرے آقا فرماندے نے۔ میں اوہوں تک راضی نہیں ہونان جدوں تک میرے سارے اُمتی جنت وچ نہ چلے جاؤن۔

سجنوں! سانوں اپنے آقا تے فخر اے۔

سانوں فخر اے کہ اسی مسلمان آں۔

سانوں فخر اے کہ اسی مومن آں۔

سانوں فخر اے کہ اسی لہچپال نبی دے اُمتی آں۔

کہ جدوں قیامت دادن ہووے گا نفسا نفسی دا عالم ہووے گا،

مخلوق تھر تھر کنبدی ہووے گی۔

جدوں کوئی کسے دا ساتھی نہیں ہووے گا نبی وی کہن گے اذہبو

الیٰ غیری۔ تے اوس موقعے تے صرف اکو ذات ہووے گی جہدے اذن

شفاعت دے نال کرم ہوناں ایں۔ اوہ میرے آقا حضرت محمد مصطفیٰ صلی

اللہ علیہ وآلہ وسلم نیں۔ روایات وچ آوند اے کہ حضور علیہ السلام اللہ وی

بارگاہ وچ جان گے۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اپنے غلاماں دا سہارا

بن گے تے اپنے غلاماں نوں جنت عطا فرماون گے۔ ایسے گل نوں اشعار

وچ انج بیان کیجا گیا اے!

دن حشر دا بھارا ہووے گا

ہر بندہ اُس دن رووے گا

حشر وچ گرمی ہووے گی

مخلوق خدا دی رووے گی

ہر بندہ اُس دن کہناں ایں

وچ پیاس دے رووہیناں ایں

سر اُتے سورج ہوناں ایں
 بندیاں نے بگ بگ روناں ایں
 کسے اوتھے کجھ ناں کہناں ایں
 سب نبیاں وی چپ رہناں ایں
 جد تکنے حشر دے رنگ سارے
 معصوم وی ہونے دنگ سارے
 رب غصے دے وچ ہووے گا
 ہر بندہ اُس دم رووے گا
 میرے آقا کرم کماون گے
 رب کول او کھے جاون گے
 اوہ عیب اساڈے ڈھکن گے
 سر سجدے دے وچ رکھن گے
 رب کہے گا سرنوں چک تے سہی
 توں ساڈے ولے تک تے سہی

تے حضور علیہ السلام عرض کرن گے!

اے ربا اِنج نہیں رُکنا میں
 سر اپنا تانہہ نہیں چکناں میں
 رب فیر اک گل فرماوے گا
 سوہنے وی شان دکھاوے گا

تینوں دتا تاج رسالت وا
 لے سوہنیا اذن شفاعت وا
 اے سوہنیا اُمت تیری اے
 اے ساری جنت تیری اے
 حیدر اوہ رب وا ماہی اے
 جہدی حشر دے دن وی شاہی اے
 تے فیر میرے آقا اپنے گنہگار امتیاں نوں جنت وچ گھلن گے
 دوستو تے بھراؤ!

سانوں چنگے عملاں تے ناز نہیں
 سانوں نماز، روزے تے ناز نہیں
 سانوں حج زکوٰۃ تے ناز نہیں
 سانوں صدقہ خیرات تے فخر نہیں
 سانوں عبادت ریاضت تے ناز نہیں
 جے سانوں ناز اے تے اپنے آقا دی محبت تے ناز اے۔ اپنے
 آقا دی شفاعت تے ناز اے تے ایہ دعا اے کہ جیویں اسی سرکار دیاں
 محفلاں کر دے آں، کل قیامت دے دن تے جنت وچ وی سرکار دیاں
 محفلاں سجایا کر یے آمین

پنجین پاک دی شان

پنجتن پاک دی شان سبحان اللہ

دوستو ! پنجتن پاک دا ذکر ہو رہیا سی اللہ تعالیٰ نے اپنے نبی
ٹوں تے نبی دی آل ٹوں وکھری شان عطا فرمائی۔ قرآن پاک پنجتن پاک
دی شان بیان کر دالے۔

آیت تطہیری پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت مباہلہ وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت سخاوت وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت رضاوی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت مودت وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

پنچ پھل تطہیر دے باغ دے نے دو جگ دے ہین سردار پنجتن

پنجتن پاک دے ٹور تھیں بنے عالم ہر اک شے اندر جلوہ بار پنجتن

اکو ٹور ایے پنجاں دے وچ جاری اکو گلشن دی ہین بہار پنجتن

ساجد ورگے کمزوراں تے ماڑیاں تے

کردے کرم ہمیشہ سرکار پنجتن

دوستو ! جنت دے بوہے تے وی پنجتن پاک دے نام لکھے

ہوئے نے۔ نوح علیہ السلام دی کشتی تے وی پنجتن پاک دے نام لکھے سن۔

آدم علیہ السلام نے وی پنجن پاک دے وسیلے نال دُعا کیتی۔

محمد فاطمہ حسن حسین حیدر پنچے ای ہستیاں رب نوں پیاریاں نے
ایہناں پنجاں دی شان وچہ پاک آئیاں رب نے وچہ قرآن اتاریاں نے
ایہو ای پنچے مہا ہلے دے وچہ آئے کہیا مرحبا نوریاں ساریاں نے
ایہاں پنجاں دی مثل جمیل کوئی نہیں ایہناں پنجاں دے سر سرداریاں نے

پنجاں نال عشق میرا پنجاں نال پیار اے

پنجاں دا وظیفہ میرے دل دا قرار اے

پنجاں دے طفیل میرا جگ تے وقار اے

پنجاں توں جمیل میری جان دی نثار اے

پنجاں کولوں ولی سارے منگدے کمال نے

پنجاں دے دوارے سارے کردے سوال نے

اوکھے ویلے ساریاں دا رکھ دے خیال نے

پنچے ای جمیل میرے سخی لہچال نے

پنجاں وچہ رب وسے پنجاں چہ رسول اے

آیت تظہیر ہوئی پنجاں لئی نزول اے

پنجاں نال حب رکھو دین دا اصول اے

زندگی جمیل بناں پنجاں دے فضول اے

پنجاں وی غلامی تے صحابہ نوں وی ناز اے
 رب دیندا پنجاں دے غلاماں نوں نواز اے
 پنجاں تے درود بناں ہندی نہ نماز اے
 پنجاں تے جمیل ظاہر حق والا راز اے

پنجتن پاک وا پرچم بلند ازلوں سدا پنجتن وا ذکر بلند رہناں
 نعرہ علی والاؤنا اے گج و ج کے مٹلاں عاشقاں کدوں پابند رہناں
 مشن صائم سرکار وانیں چھڈنا ایسے گل تے سدا پابند رہناں
 پنجتن پاک دے صدقے تھیں اساں ساجد

ہر میدان اندر فتح مند رہناں

اللہ دا شہکار نے پنجتن

ٹورانی سرکار نے پنجتن

دو جگ دے سردار نے پنجتن

نور اتے انوار نے پنجتن

ساڈا تے ایمان نے پنجتن

درواں دا درمان نے پنجتن

بخشش دا سامان نے پنجتن

اللہ پاک دی شان نے پنجتن

دل دے لئی فرحان نے پنجتن
 مومن دی جند جان نے پنجتن
 اصل دے وچ قرآن نے پنجتن
 سانوں کر دے دان نے پنجتن
 کاسے کران بھر پورا یہ پنجتن
 دیندے کیف سرور ایہہ پنجتن
 غم کر دے سب ڈورا یہہ پنجتن
 اللہ پاک دا ٹورا یہہ پنجتن
 ونڈ دے ٹور کمال نے پنجتن
 ہر مومن دی ڈھال نے پنجتن
 دو جگ دے لہچال نے پنجتن

ہر دم ساڈے نال نے پنجتن۔ ایسے لئی اسی پنجتن پاک دے گدا

واں تے ساہنوں پنجتن پاک ای عطا کر دے نے

پنجتن پاک دے سخی دربار نے پنج پنجاں سخیاں توں کاہدی اے سنگ مینوں

صدقہ پنجاں دارب توں منگ لیناں میرے عشق نے دسیا اے ڈھنگ مینوں

پنجتن پاک دی حب دا ہاں طالب، ہور نہیں لوڑتے کوئی اُمنگ مینوں

بے رنگ ساں کرم جمیل کر کے

دوتا پنجاں تے باراں نے رنگ مینوں

کہیا نبی نے اوس دا پیار جھوٹا رکھدا بغض جو میرے قبیلے دے نال
 اہل بیت دے نال پیار کر کے راضی نبی نوں کر لوؤ ایس حیلے دے نال
 مل جاندی اے من دی مراد ہراک پنجتن پاک دے ذکر ریلے دے نال
 جو وی منگیں گا ملو جمیل تینوں

اے پر پنجاں دے منگ وسیلے دے نال

بعض لوگ پنجتن پاک دے نال عداوت رکھدیاں ہو یاں اول
 فول گلاں کردے نے پر اوہناں عقل دے کوریاں ٹوں ایس گل دا پتہ
 نہیں کہ جیہڑا پنجتن پاک دے نال دشمنی کے پنجتن پاک دے بارے وچ
 غلط عقیدہ رکھے رب اوہدا وہناں جہانناں وچ اوہدا بیڑا غرق کر دیندا اے۔

دوستو ! پنجتن پاک ٹوں کسے مولوی نے شان نہیں وئی بلکہ

ایہناں دی شان اللہ تعالیٰ نے بلند کیتی۔

کدوں ملاں دے بغض تھیں گھٹ جانی شان رب نے ودھائی اے پنجتن دی
 عرش فرش تے باغ جنان اندر ہندی مدح سرائی اے پنجتن دی
 آیتاں گھل کے رب قرآن دے وچ عظمت آپ دکھائی اے پنجتن دی

ساجد فقر دی سلطنت ملی اوہنوں

چہنے کیتی گدائی اے پنجتن دی

پارِ غارِ دمی شان

یارِ غارِ صدیقِ اکبر رضی اللہ عنہ

رب دے سب توں سوہنے یار دے سب توں سوہنے یار دی گل
 کر دے آں۔ کون صدیقِ اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جہاں دے بارے
 میرے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! میں ابو بکر دے احسان وابدلہ
 دُنیا وچ نہیں دیتا۔ ابو بکر نوں لبہدے چنگے عملاں وابدلہ قیامت والے دن
 ملے گا۔

حضرت ابو بکر وانا نام

امام طبرانی رحمۃ اللہ علیہ حضرت مولا علی کرم اللہ وجہہ الکریم وافرمان
 نقل کر دے نے کہ مولا علی نے قسم کھا کے فرمایا ! کہ ابو بکر وانا نام صدیق
 آسمان توں آیا اے۔

(فتح الباری ج 3 ص 354) (زرقاتی علی المواہب ج 1 ص 238)

(الصدیق از علامہ صائم چشتی ص 227)

نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا

حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ توں روایت اے کہ میرے آقا صلی
 اللہ علیہ وآلہ وسلم نے اک دفعہ حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نوں

فرمایا ! اے ابوبکر تینوں اک گل دستاں۔

آپ نے عرض کی تھی ! یا رسول اللہ ضرور دستو۔

میرے آقا ﷺ نے فرمایا ! اے ابوبکر تیرا نام صدیق کسے ہو

نے نہیں رکھیا میرے اللہ نے محبت دے نال تیرا نام صدیق رکھیا اے۔

(کنز العمال ج 4 ص 344)

کون حضرت ابوبکر صدیق !

جیہڑے نبی پاک دا پیار نے۔

صدیق اسلام دا شہکار نے۔

صدیق سراپائے انوار نے۔

صدیق یار غار نے۔

صدیق مولا علی دے دلدار نے۔

صدیق صحابہ دے سردار نے۔

صدیق مومنوں دے دلاں دا چلین و قرار نے۔

ابوبکر صدیق دی شان اُچی

دوستو ! جیہڑے لوگ حضرت سیدنا صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

دے نال دشمنی رکھ دے نے اوہ پکے بے ایمان نے۔ آؤ حضرت ابوبکر

صدیق رضی اللہ عنہ دی شان سُو !

ابوبکر صدیق دی شان اُچی
 جانشین رسول مختار دا اے
 سب توں پہلاں ایمان لیا کے تے
 بنیاں پہلا صحابی سرکار دا اے
 اوہدی عظمت نوں کیوں بیان کریئے
 ہر شے جیہڑا حضور توں وار دا اے
 منے ساجد جو اوس دی ناں عظمت
 غلط سوچ تے بھیڑے کردار دا اے

کیوں کہ!

صدق یار غار اے
 سوہنے دا پہلا پیار اے
 سرکار دا دلدار اے
 اصحاب دا سردار اے
 حیدر دا سوہنا یار اے
 اوہ صاحب کردار اے
 جو دشمن صدیق اے
 سمجھو کہ اوہ زندیق اے
 جو مانی این صدیق دا
 اس دا عقیدہ ٹھیک اے

کیستی جو گل صدیق اے
پتھر دے اُتے لیک اے

کیوں کہ !

یارِ غارِ دی اُچی شان
یارِ غارِ توں میں قربان
یارِ غارِ تھیں کر لے پیار
تاں پچناں تیرا ایمان
ابوبکر تھیں بغض نہ رکھ
حقِ دی گلِ ٹوں حقِ ای جان
نبی دے آکھن تے صدیق
سی چکِ آندا گھرِ دا سمان
ستا نال اے وچ مزار
ملیا انج مقصودِ فیضان

نبی پاک دے یارِ صدیق سوہنے جان یار دے اُتوں قربان کیستی
کم دین دے آیا سی مال اُس دا اُچی ہو روی رب نے شان کیستی
ٹھنڈے ٹھار ہو گئے سینے سنیاں دے جدوں شانِ صدیق بیان کیستی

ساجد منکراں دا بھیڑا حال ہو یا

پٹ پٹ کے جان ہلکان کیستی

سوئے آقادرے سوئے یار

جہاں نوں سوئے آقا ﷺ وی سگت ملی۔ جہاں نے ونے
 راتیں آقا ﷺ دے دیدار دامزہ چکھیا اوہناں دے نصیبیاں وی بلندی کون
 جان سکدا اے۔ اسی الحمد للہ سنی آں۔ اسی سرکار دی آل دے وی غلام آں
 تے صحابہ کرام دے وی نوکراں۔

ساڈا عقیدہ اے جیہڑا آل نوں ناں منے تے صحابہ نوں منن دا دعویٰ
 کرے اوہ وی گمراہ اے تے جیہڑا کہوے میں صحابہ نوں من داں تے آل
 نوں نہیں من دا۔ اوہ وی پکا بے ایمان اے۔

دوستو تے بھراؤ !

ہر سچا مسلمان صحابہ دا عاشق اے کیونکہ صحابہ کرام شانناں والے نیں
 سرکار دے صحابہ سرکار دے یار نے۔

سرکار دے صحابہ سرکار دے پیارے نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے دلاں دا سرور نے

سرکار دے صحابہ نور علی نور نے۔

سرکار دے صحابہ اچیاں شانناں والے نے۔

سرکار دے صحابہ آناں تے باناں والے نے۔

سرکار دے صحابہ مولا علی دے پیارے نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈیاں اکھاں تے تارے نے۔

سرکار دے صحابہ سوہنے آقا توں قربان نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈا حصہ ایمان نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے نور العین نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈیاں اکھاں دا چین نے۔

سرکار دے صحابہ اشداء علی الکفار نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے دلاں دا قرار نے۔

سرکار دے صحابہ آپس وچ نرم ملائم نے۔

سرکار دے صحابہ پنجتن پاک دے خادم نے۔

سرکار دے صحابہ ولیاں دے سردار نے۔

سرکار دے صحابہ میرے آقا دا شہکار نے۔

دوستو ! جیہڑے لوک سرکار دے صحابہ دے منکر نے اوہ کدے

وی سچے مسلمان نہیں ہو سکدے۔

سرکار دے صحابہ دے نال اللہ پیار کر دالے۔

سرکار دے صحابہ دے نال مومنین پیار کر دے نے۔

سرکار دے صحابہ دے نال انخیاں پیار کر دے نے۔

سرکار دے صحابہ دے نال ابرار پیار کر دے نے۔

تا ہیوں اسمیں کہنے آں ساڈا عقیدہ اے!

پاک صحابہ شانناں والے

ابوبکر دی شان نرالی

پاک عمر دی شان نرالی

پاک عثمان دی شان نرالی

پاک بلال دی شان نرالی

اسی خادم پاک صحابہ دے

اسی گیت انہاں دے گاندے آں

جو دشمن پاک صحابہ دا

لکھ لعنت اُس تے پاندے آں

اصحاب نبی دے بندے نے

اصحاب دے مکر مندے نے

اصحاب دے عاشق چنگے نے

اصحاب دے دشمن گندے نے

اوہ شکلاں کیسیاں پیاریاں سن

بہناں نبی توں جاناں واریاں سن

جو نبی دی خاطر رُکدے رہے

جو دُنیا اُتے ٹھکدے رہے

جو عشق نبی وچ سگدے رہے
 حسنین نون جیہڑے چکدے رہے
 سر اوہناں دے سرداری اے
 جہناں آل تون جان وی واری اے
 جہناں رحمت پائی سوہنے وی
 جہناں برکت پائی سوہنے وی
 کی شان اوہناں دی دساں میں
 جہناں صحبت پائی سوہنے وی
 جو دشمن پاک صحابہ دا
 اوہنوں ملدا چین قرار نہیں
 اوہ ادھ وچکار ای ڈب جاناں
 اوہدا ہوناں بیڑا پار نہیں
 میں حیدر مک دی گل آکھاں
 سچ آکھیا حضرت صائم نے
 اوہ علی دا کجھ ناں لگدا اے
 جنہوں نال صدیق دے پیار نہیں

تے ہن تہاڈے سامنے محبت والی حاضری پیش کرن لئی تشریف

لیاوندے نے۔

مولانا علی علیہ السلام دی شان

شانِ مولا علیؑ

دوستو! مولا علیؑ واذا ذکر خیر ہو ریائے۔ ساڈا ایمان اے جتنے
مولا علیؑ واذا ذکر ہووے اوتھے اللہ تعالیٰ اپنیاں خاص رحمتاں نازل فرماوندا
اے۔ کیوں کہ علیؑ عام نہیں ولیاں دا امام اے۔

علیؑ دُور نہیں سراپا نوڑ علیؑ نور اے۔

علیؑ صرف مسلمان نہیں بلکہ مسلماناں وی بخشش دا سامان اے۔

سجنوں دوستو! میرے سوہنے تے من موہنے آقا حضرت سیدنا

محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماؤندے نے ”الذکر علی عبادۃ“ کہ
میرے سوہنے علیؑ واذا ذکر کرناں وی عبادت اے۔

دوستو! مولا علیؑ علیہ السلام واذا ذکر مسلماناں نوں چنگا لگ دا اے۔

مولا علیؑ واذا ذکر کرنا صحابہ نوں پسندا اے۔

مولا علیؑ واذا ذکر اللہ دے نبیاں تے رسولاں نوں پسندا اے۔

مولا علیؑ واذا ذکر حضور انور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں پسندا اے۔

مولا علیؑ واذا کر آسماناں دے فرشتیاں نوں پسندا اے۔

مولا علیؑ واذا کر سردرۃ المنتہیٰ تے حضرت جبریلؑ نوں پسندا اے تے

لامکان تے خود سوہنے خدائوں پسندا اے۔

کون علی!

ولیاں و اتاجدار علی

صحابہ و اسرار علی

ولیاں و اسلطان علی

اسلام دی برہان علی

حلالی دی پہچان علی

بولد اہو یا قرآن علی

ساڈے دل دا چین علی

مولائے ثقلین علی

زیبت دارین علی

بابائے حسنین علی

کون علی!

جیہڑے اپنیاں ساریاں صفتاں وچ بے مثال نیں۔ علی علم دے

وچ وی بے مثال نے۔

علی کرم کرن وچ وی بے مثال نے۔

علی سخا وچ وی بے مثال نے۔

علی عطا وچ وی بے مثال نے۔

علی عبادت وچ وی بے مثال نے۔

علی طہارت و بیچ وی بے مثال نے۔

علی شرافت و بیچ وی بے مثال نے۔

علی کرامت و بیچ وی بے مثال نے۔

علی صداقت و بیچ وی بے مثال نے۔

علی شجاعت و بیچ وی بے مثال نے۔

کون علی !

جہاں دے مقابلے بیچ اون والے پہلوان گھبرائے ہندے سن
جدوں خندق دامعکہ ہو یاتے کافراں داک بہت وڈا پہلوان عمرو بن
عبدؤدمیدان و بیچ آیاتے آن کے للکاریا ! او مسلمانو آؤ میرے مقابلے
تے۔ جیہڑی جنت داتہانوں شوق اے آؤ اوتھے پہنچا دیواں۔

دوستان محترم ! عمرو بن عبدؤد دے بارے و بیچ تاریخ دان دس
دے نے کہ اوہ کلا ہزار بندے اُتے بھاری سی۔ جدوں اوہنے مسلماناں
نوں للکاریاتے کسے بندے و بیچ جرأت نہ ہوئی کہ اوہ کہہ سکے ابن و ددے
نال میں مقابلہ کراں گا۔

دوستو ! اوس ویلے جے کوئی کھڑا ہو یاتے اوہ رب داسیر حیدر کرار
سی۔ مولا علی علیہ السلام نے اوہدے نال جنگ کیتی تے اکو وار دے نال امی
اوہدے دو ٹکڑے کر دتے۔

علی مشکل کشا اے

ساڈا سنیاں دا عقیدہ اے کہ مولا علی ورگا رو جاہور کوئی نہیں ہو سکدا
 علی تاجدار ہل اتی اے
 علی مرتضیٰ مشکل کشا اے
 علی امامت داسر تاج اے
 علی مومنناں دی معراج اے
 علی باغ رسالت دا پھل اے
 علی آسمان ولایت دا تارا اے
 علی دکھیاں تے درویاں دا سہارا اے
 علی یوسف ورگا حسین این
 علی نورانیت دا مہر مبین این
 علی ساڈے دلاں دا چین این
 علی والد حسن و حسین این
 علی مصطفیٰ دا نور این
 علی ساڈے دلاں دا سرور این
 علی داکم عطا ای عطا اے
 علی مولا بحر سخا اے

علی مولا مشکل کشا اے

علی واذا ذکر قرآن کر رہیا اے

ایسے لمبی اس میں کیہندے آں

ہر دل وچ وسدا علی علی

ہر دل وچ وسدا علی علی

راہ حق دا وس دا علی علی

ہے مرد بہادر علی علی

ہے توڑ دا خیر علی علی

حسنین دا بابا علی علی

سب جگ دا مولا علی علی

ہتھ کٹیا جوڑے علی علی

تقدیراں موڑے علی علی

گل حق دی کر دا علی علی

نہیں کسے توں ڈر دا علی علی

ڈکھ مگروں لاہوے علی علی

سکھ جھولی پاوے علی علی

مسکین رجاوے علی علی

بھکھیاں نوں کھواوے علی علی

مدنی دا پیارا علی علی
ساجد دا نعرہ علی علی

علی علی دا ورد پکا

دوستان محترم! مولا علی علیہ السلام دا ذکر سینیاں نوں ٹھار دا اے
تے منکر سڑ کے سواہ ہو جان دے نے جدوں کوئی نعرہ حیدری مار دا اے۔
حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا فرمان عالی شان سماعت کرو۔ آقا علیہ الصلوٰۃ
والسلام فرماؤندے نے۔

کوئی مومن علی دے نال نفرت نہیں کردا تے منافق علی
دے نال پیار نہیں کردا۔

جیہڑے جیہڑے مومن نے میرے نال نعرے دا جواب دیو۔

نعرہ حیدری یا علی

ساڈا سُنیاں دا بوہتا حق بن دا یومِ علی مناونا چاہی دا اے
منکر علی دا جتھے وی نظر آوے نعرہ علی دا لاونا چاہی دا اے

نعرہ حیدری یا علی

سجنوں تے بیلو! میرے آقا فرماندے نے کہ جے سارے

انسان علی دی محبت وچ اکٹھے ہو جان دے تے سوہنار ب جہنم نوں پیدا ای
ناں کردا۔

لَوْ اجْتَبَعَ النَّاسُ عَلَى حُبِّ عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ
مَا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ

(السبعين فضائل على صفحہ ۸۴) (المعجم الصغير صفحہ ۱۲۹)

(الصواعق المحرقة صفحہ ۱۲۶)

اک ہور روایت اے حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ عنہما
فرماندے نے اکواری میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! علی
دے نال پیار کرن والیاں نوں کہہ دیو جنت وچ جان واسطے تیار ہو جان۔

(مسند الفردوس جلد دوم صفحہ ۳۵۸)

نعرۂ حیدری یا علی

ایسے لمی اسیں مولا علی علیہ السلام دے نال پیار کروے آں تے جسے علی
دے نال پیار کیتا سمجھو اوہدا بیڑا پار ہو گیا۔ حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ
تعالیٰ عنہ توں روایت اے رسول دو عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا !

النَّظْرُ إِلَى وَجْهِ عَلِيٍّ عِبَادَةٌ

کہ مولا علی دے سوہنے مکھڑے ول ویکھنا وی عبادت اے۔

(کنز العمال جلد سوم صفحہ ۱۱۹)

نعرۂ حیدری یا علی

دوستان محترم ! ایسے لمی سارے ای صحابہ کرام مولا علی دے ول
پیار دے نال ویکھدے سن مولا علی نوں تکناں وی عبادت اے تے مولا علی

داذکروی عبادت اے۔ آؤ مولا علی دے ذکر وی عبادت وچ شامل ہو جاؤ۔

نعرہ حیدری یا علی

جیہڑا وی علی علی دا ورد پکاؤندا اے اوہنوں رب دیاں رحمتاں مل

جاندیاں نے۔ صاحبزادہ محمد لطیف ساجد چشتی صاحب سبق دیندے نے!

علی علی دا ورد پکا

رب دی رحمت جھولی پا

علی دا بن جا مست منگ

علی دا صدقہ رب توں منگ

علی ولی دے در توں کھا

علی علی دا ورد پکا

علی ولی دا مل لے در

علی دا گھر اے نبی دا گھر

علی نوں اپنے درو سنا

علی علی دا ورد پکا

ولیاں دا سردار علی

ہے نور الانوار علی

علی توں منگ لے نور ضیاء

علی علی دا ورد پکا

نبی دا خاص وزیر علی
 سب ولیاں دا پیر علی
 علی دے نام دے نعرے لا
 علی علی دا ورد پکا
 علی خدا دا بندہ اے
 کفر دے گل دا پھندہ اے
 جے ہے علی نون ملن دا چا
 علی علی دا ورد پکا
 علی ولی اسد اللہ اے
 مکہ جس دا وجہ اللہ اے
 علی نون نبی نے کہیا بھرا
 علی علی دا ورد پکا
 مومن دی پہچان علی
 حق دا اے عنوان علی
 علی اے کعبے وچ آیا
 علی علی دا ورد پکا

ہے صدیق دا یار علی
 عمر دا اے دلدار علی
 ناں ایویں توں رولا پا
 علی علی دا ورد پکا
 ہتھ کٹیا مڑ جوڑ دوے
 رُخ طوفاناں دے موڑ دوے
 ساجد گیت علی دے گا
 علی علی دا ورد پکا

پاک نبی دی جان علی

پاک نبی دی جان علی
 نبی دا شیر جوان علی
 مہومن دی پہچان علی
 کر دا سب توں دان علی
 ہے کل ایمان علی
 ولایاں دا سلطان علی
 عظمت دی برہان علی
 ہے شاہ مردان علی

محبوب سبحان علی
 ہے ناطق قرآن علی
 ڈک لیندا طوفان علی
 ساجد ڈر نہیں دوزخ دا
 میرا ورد زبان علی

پیار علی دارب توں منگ

پیار علی دارب توں منگ
 بن جا علی دا مست منگ
 نعرہ حیدری گج کے لا
 منکر نوں آج کر دے جنگ
 علی دا ذکر عبادت اے
 علی دے ذکروں کدی ناں سنگ
 جیہڑا منکر حیدر دا
 کر اُس تھیں اعلان جنگ
 علی دے کجھ ناں لگدے نے
 جیہڑے پیندے چس تے بھنگ

علی دے منکر کول نہ جا
 ایہدے کولوں بیچ کے لنگھ
 اوہنے جنت جانا این
 ملیا جییں نون علی دا سنگ
 علی دا دشمن پھنیر سپ
 رہندا نہیں جو مارنوں ڈنگ
 وچ نماز خیرات کرے
 جے آجاوے روٹیوں سنگ
 علی دا ورد پکائی جا
 علی دی دل وچ رکھ اُمنگ
 علی دے عاشق سولی تے
 ہتھیں جاناں دیندے سنگ
 شربت قاتل نون دیوے
 دشمن دا وی رکھے لنگ
 جسدی ڈور علی دے ہتھ
 اہچی سب توں رہوے پتنگ
 مگتے نون سو اُوٹھ دیوے
 آپ نہ کھاوے کئی کئی ڈنگ

ساجد عاشق دس دے نے
 علی نون پیار کرن دے ڈھنگ

علی دے نام توں منکر سڑ دے

علی دے نام توں منکر سڑ دے

علی علی نہیں مومن کر دے

علی کرم این علی سخا اے

علی دھرم این علی وفا اے

علی دی جنت وچہ ضیا اے

علی نبی دا پاک بھرا اے

علی دے عاشق جگ وچہ تر دے

علی علی نہیں مومن کر دے

علی اے داتا علی اے طبا

علی اے ماویٰ علی اے اوئی

علی ولی اے علی اے مولا

علی نون من جا مکا وے رولا

ولی علی دا پانی بھردے

علی علی نے مومن کر دے

علی نون منیاں ملے گی رحمت
 علی نون منیاں ملے گی راحت
 علی نون منیاں ملے گی برکت
 علی نون منیاں ملے گی جنت
 علی دے نوکر کدے نہ مردے
 علی علی نے مومن کروے
 ملے نہ سانوں کیوں کنار
 علی دا ملیا اے جد سہارا
 علی اے عرش علی دا تارا
 ہے فیض جگ وچہ علی دا سارا
 علی دے کرم تھیں پلے بھروے
 علی علی نے مومن کروے

میں جدوی پکاراں علی علی

میں جد وی پکاراں علی علی

تے لیندا ساراں علی علی

ہے رب دا پیارا علی علی

جہدا سخی دوارا علی علی

ولیاں دا ولبر علی علی

زہرا دا شوہر علی علی

ہر شخص پکارے علی علی

اج کہہ دیو سارے علی علی

حسنین دا بابا علی علی

زینب دا بابا علی علی

جعفر دا بابا علی علی

کاظم دا بابا علی علی

مہدی دا بابا علی علی

غوثاں دا داتا علی علی

ولیاں دا آقا علی علی

قطباں دا مولا علی علی

ہے نور نبی دا علی علی

ہے خون نبی دا علی علی

ہے جسم نبی دا علی علی

ہے جان نبی دی علی علی

ہے شان نبی دی علی علی

ہے آن نبی دی علی علی

ہے فاتحِ خیبر علی علی
 قاتلِ عشرِ علی علی
 ہے دینِ دا محسن علی علی
 آقا دا معاون علی علی
 اصحابِ دا ساجن علی علی
 آکھے ہر مومن علی علی
 مرے دل دا چانن علی علی
 جنت دا ضامن علی علی
 اسلام دی طلعت علی علی
 ہے شوکت و سطوت علی علی
 ہے دینِ دی عظمت علی علی
 توحیدِ دی نزہت علی علی
 ایمانِ دی نکبت علی علی
 ارواحِ دی فرحت علی علی
 یوسفِ دی رشقت علی علی
 اسلامِ دا چہرہ علی علی
 ہے نورِ دا غازہ علی علی

مولانا علی علیہ السلام کی شان سبحان اللہ

دوستو! روایتاں وچ اوندا اے کہ قرآن دے وچ ہر خشک و تر دا بیان ایں قرآن علم واضح اے تے قرآن داسارا علم سورۃ فاتحہ وچ اے سورۃ فاتحہ داسارا علم بسم اللہ شریف وچ اے بسم اللہ شریف داسارا علم بسم اللہ دی با دے نقطے وچ اے

تے میرے مولانا علی نے فرمایا اے لوگو! بیان لو "انا نقطۃ تحت الباء" ب د ا نقطہ میں ہوں

نعرۃ حیدری یا علی

ایک ہور روایت اے میرے مولانا علی نے فرمایا "انا قرآن ناطق" میں بولدا ہویا قرآن آں۔

نعرۃ حیدری یا علی

دوستو! جہدی اسی تلاوت کر دے آں ایہہ وی قرآن ایں مولانا علی وی قرآن نیں

ایہہ قرآن وی شان والا

اوہ قرآن وی شان والا

ایہہ قرآن وی عظمت والا

اوہ قرآن وی عظمت والا

ایہہ قرآن وی مرتبے والا

اوہ قرآن وی مرتبے والا

ایہہ قرآن غار حراچ آیا

اوہ قرآن خانہ کعبہ چ آیا

ایہہ قرآن کتاباں داسر داراے

اوہ قرآن ولیاں داسر داراے

ایہہ قرآن وی علم ونڈ والے

اوہ قرآن وی علم ونڈ والے

ایہدی نسبت وی مصطفیٰ نال اے

اوہدی نسبت وی مصطفیٰ نال اے

ایہہ قرآن چپ اے

اوہ قرآن بولد اے

ایہہ قرآن رسول اللہ دے سینے وچ آیا

اوہ قرآن رسول اللہ دی گود وچ آیا

ایہہ قرآن کتاب نور اے

اوہ قرآن جسمہ نور اے

ایس قرآن نوں کتاب جلی کہندے نے

اوس قرآن نوں مولا علی کہندے نے

مولا علی دی شان سبحان اللہ
 پیار علی تھی نبی ذیشان کردا
 مسلمان ہر دم علی علی کردے
 علی علی اے سارا جہان کردا
 پڑھ کے دیکھ توں پاک قرآن یارا
 چرچا علی دا اچا یزدان کردا
 کردے ہر دم تلاوت مولا علی حیدر
 شان علی دی بیان قرآن کردا
 نعرہ حیدری یا علی

علی مولا۔۔ علی مولا

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ارشاد فرمایا !

من کنت مولاً فعلی مولاً

اے لوگو! من لو جہدا میں محمد مولا داں اوہدا علی وی مولا اے۔

حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے مولا علی نوں مبارک اینج

دتی کہ یا علی! تہا نوں مبارک ہووے کہ تسی ساڈے مولا ہے۔

ایس گل توں پتہ چلایا کہ حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ وی نظر

وہج مولا علی دا کیہ مقام سی۔

سجنوں تے دوستو ! ایہہ حقیقت اے کہ میرے مولا علی تمام
 مسلماناں دے مولا نیں۔ آپ سیدنا صدیق اکبر دے وی مولا نے تے
 حضرت عمر دے وی مولا نے۔ حضرت عثمان دے وی مولا نے تے حضرت
 بلال دے وی مولا نے۔ ہن میں نعرہ لو اواں گاتے تسی ساریاں نے علی علی
 کہناں ایں۔

من کنت مولا	علی علی
صدیق و امولا	علی علی
فاروق و امولا	علی علی
عثمان و امولا	علی علی
طلحہ و امولا	علی علی
مقداد و امولا	علی علی
سلمان و امولا	علی علی
بوذر و امولا	علی علی
عمار و امولا	علی علی
اصحاب و امولا	علی علی
اصحاب داراجہ	علی علی
آقا دا پیارا	علی علی
اکھیاں و اتارا	علی علی

حسنین و ابابا علی علی

زہرا و اشوہر علی علی

کعبے و اگوہر علی علی

ولیاں و اسکندر علی علی

سب کہن قلندر علی علی

اقطاب و اسرور علی علی

آقا و دلبر علی علی

نعرۂ حیدری یا علی

ذکرِ علی ٹوں دل و اسرور سمجھاں

ذکرِ علی عبادت دی جان آکھاں

قولِ علی تفسیرِ قرآن ساری

ذاتِ علی ٹوں ناطقِ قرآن آکھاں

پیسارے ولیاں و علی ٹوں پیر آکھاں

شانِ علی ٹوں سبھی دی شان آکھاں

ساجدِ علی ٹوں نبی و اکھواں نائب

مولا علی ٹوں حق دی برہان آکھاں

نعرۂ حیدری یا علی

نعرۂ حیدری یا علی

جنت دے شہزادے

حسن و حسین علیہما السلام

دوستان محترم!

میرے آقا سید عالم، تاجدارِ ختمِ نبوت حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے پیارے شہزادے حسین کریمین نے۔

امام حسن تے امام حسین نبی کریم دے پیارے نواسے نے۔

امام حسن تے امام حسین سلطنتِ شہادت دے تاجدار نے۔

امام حسن تے امام حسین جنتی جواناں دے سردار نے۔

امام حسن تے امام حسین گلشنِ امامت دی بہار نے۔

امام حسن تے امام حسین ولایت دے شہریار نے۔

امام حسن تے امام حسین رُخِ اسلام داعیِ گار نے۔

امام حسن تے امام حسین مولائے کائنات دے ولدار نے۔

امام حسن تے امام حسین علیہما السلام دی شانِ عقلاں نالوں اُچی اے کہ

میرے نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے اپنے دونوں شہزادیاں دی شان

بیان فرمائی میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماوندے نے۔

الْحُسَيْنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا الشَّبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

حسن تے حسین جنت دے جواناں دے سردار نے۔

میرے آقا نے فرمایا ! حسن تے حسین میرے دو پھل نے۔

حضور ﷺ نے فرمایا ! جیہڑا بندہ میرے نال پیار کرواے اوہ

میرے پیارے نواسیاں دے نال وی پیار کرے۔

دوستو ! ایسے لئی اہلسنت و جماعت دونوں شہزادیاں دے نال

برابر پیار کر دے نے۔ اسیں دونوں وچ کوئی فرق نہیں رکھ دے ساڈا عقیدہ

اے۔

امام حسن وی شان والے نے۔

امام حسین وی شان والے نے۔

امام حسن ہی آقا دا ٹورنے۔

امام حسین وی آقا دا ٹورنے۔

امام حسن وی صحابہ دے سردار نے۔

امام حسین وی صحابہ دے سردار نے۔

امام حسن وی ولیاں دے آقا نے۔

امام حسین وی ولیاں دے آقا نے۔

امام حسن دی محبت وی عین اسلام ایں۔

امام حسین دی محبت وی عین اسلام ایں۔

امام حسن دا دشمن وی کافر اے۔

امام حسین دا دشمن وی کافر اے۔

امام حسن وی رب دے پیارے نے۔

امام حسین وی رب دے پیارے نے۔

حسن وی پیارا حسین پیارا

حسن ہے اعلیٰ حسین بالا

حسن کرم این حسین رحمت

حسن نرم این حسین فرحت

حسن نبی وی اے پاک صورت

حسین مولا علی وی سیرت

حسن ہے سردار جنناں دا

حسین قاسم این برکتاں دا

حسن ہے مصدر بلندیاں دا

حسین مرکز ہے رفعتاں دا

حسن دا حسن کمال سوہنا

حسین ورگا نہ کوئی ہونا

حسن وی مولا اے مومناں دا

حسین آقا اے مومناں دا

حسن نبی وی اے اکھ دا تارا

حسین رحمت دا اے اشارا

حسن دے ورگا جمیل کوئی نہیں
 حسین ورگا شکیل کوئی نہیں
 حسن ہے محبوب مصطفیٰ دا
 حسین مطلوب مصطفیٰ دا
 حسن وی ناز اے حسین ناز اے
 حسین کیسی پڑھی نماز اے
 حسن پیارا علی ولی دا
 حسین تارا علی ولی دا
 حسن شہیداں دا پاک سرور
 حسین آقا حسین افسر
 نبی دے گلشن دے پیارے گل نے
 اے دوٹوئیں سوہنے نبی دے پھل نے
 پیار کر کے دوہاں تھیں ویکھو
 ملن گے حیدر انعام لکھاں
 حسن دے اُتے درود لکھاں
 حسین اُتے سلام لکھاں

حسین حق اے یزید باطل

دوستو تے بھراؤ ! آج بعض لوگ ایسے وی ہے نے جیہڑے
 کہندے نے جی یزید وی چنگا سی۔ اوہدا کوئی جرم نہیں سی۔ اوہ تے صحابی دا
 پتر سی۔ اوہ تے امام حسین نال پیار کردا سی۔ سچی گل ایہہ وے کہ ایسے لوگ
 نہ صرف جھوٹھے نے بلکہ اسلام دے دشمن نہیں۔ حقی گل ایہہ وے کہ امام
 حسین علیہ السلام تے جنت دے جواناں دے سردار نے جدوں کہ یزید
 اسلام دا باغی۔ لعنتی، خبیث اے۔ یزید دوزخ دا بالن اے۔

دوستو ! آؤ ہن امام حسین علیہ السلام دی تے یزید دی ونڈ
 کر دے آں کہ حسین کیہ سن تے یزید کیہ اے۔

حسین صبح ازل دا نور اے

یزید باطل اتے فتور اے

حسین قرآن دا سپارا

یزید ظلمت اتے خسارا

حسین سوہنے نبی دا جانی

یزید ابلیس دا اے ثانی

حسین صبر و رضا دا پیکر

یزید کتر یزید بدتر

حسین زہرا دے دل دی فرحت
 یزید فتنہ یزید ظلمت
 حسین حیدر دا ماہ پارا
 یزید رُوڑی دا کچرا سارا
 حسین سردار جنتاں دا
 یزید راہی اے دوزخاں دا
 حسین محبوبِ مصطفیٰ اے
 یزید بے درد بے حیا اے
 حسین ہیرا حسین سچ اے
 یزید پتھر یزید کج اے
 حسین دولہا شہادتاں دا
 یزید پیکر خباہتاں دا
 حسین جنت دے پاس ونڈے
 یزید لئی جہنمی ڈنڈے
 حسین کوڑا دا پیارا ساقی
 یزید سوہنے خدا دا شاکی
 حسین راحت حسین رحمت
 یزید لعنت یزید زحمت

حسین اسلام دا سپاہی
 یزید ایمان دی تباہی
 حسین لطف و عطا دا مرکز
 حسین نور و ضیا دا مرکز
 ایہہ گل میری بٹھا تو دل وچ
 حسین ساجد وسا تو دل وچ

نبی وابد رمنیر

دوستو! کربلا دا میدان اے اک پاسے نبی دا نواسہ اے تے
 دوجے پاسے جدوں کے یزید لعین دا لشکر اے۔

اک پاسے حسین اے۔ اک پاسے یزید اے۔

اک پاسے رحمان اے، اک پاسے شیطان اے۔

اک پاسے نور اے، اک پاسے فتور اے۔

اک پاسے جمیل اے، اک پاسے ذلیل اے۔

نبی دا بد رمنیر ایدھر

معاویہ دا شریر اودھر

علی ولی دا اے لال ایدھر

یزید پورا زوال اودھر

نبی دی اکھ دا اے ٹور ایدھر
 یزید ہے پرفتور اودھر
 خدا دے پیارے دی جان ایدھر
 تے پورا پورا شیطان اودھر
 نبی دے دل دی بہار ایدھر
 جفا دا اے خار زار اودھر
 حسین جگ دا امام ایدھر
 یزید بے ننگ و نام اودھر
 سلامتی دا پیام ایدھر
 کدورتاں دا نظام اودھر
 نبی دے گھر دا وقار ایدھر
 خباثیاں دا شعار اودھر
 ہے پورا حق دا شعور ایدھر
 شقاوتیاں تے فتور اودھر
 خدا دا اعلیٰ سپاہی ایدھر
 تے ہے جہنم دا راہی اودھر
 جناب زہرا دا پیارا ایدھر
 جہنماں دا شرارہ اودھر

نظام حق و جمال ایدھر
کفر دی ساجد ہے ڈھال اودھر

کرم حسین این عطا حسین این

مرے نبی دی دعا حسین این
علی دے گھر دی ضیا حسین این
کرم حسین این عطا حسین این
سخی حسین این سخا حسین این
وفا دی سوہنی ادا حسین این
مریضاں دے لئی شفا حسین این
ہر اک دے غم دی دوا حسین این
قضا نوں تکدا رہیا حسین این
مکین دشتِ بلا حسین این
شہید دینِ خدا حسین این
قتیل تیغِ جفا حسین این
امین صبر و رضا حسین این
غماں چوں کردا رہا حسین این
بہادراں چوں بڑا حسین این

کمالِ حسنِ وِلاِ حسینِ ایں
 جہانِ دا رہنما حسینِ ایں
 امامتاں دا صلہ حسینِ ایں
 خدا تے ہو یا فدا حسینِ ایں
 ہمیشہ زندہ رہوے گا ساجد
 فنا یزید اے بقا حسینِ ایں

حسین مولا علی دادلبر

حسین راہِ وفا دا راہی
 حسین کول جنانِ شاہی
 حسین دا نام حسن والا
 حسین ارفع حسینِ اعلیٰ
 حسین سوئے نبی دا منظر
 حسین پیارے علی دا دلبر
 حسین غلہ و جناں دا دولہا
 حسین سارے جہاں دا داتا
 حسین رحمت دا نامہ بر اے
 حسین رب دے قریب تر اے

حسین پیارے نبی وا پیارا
 حسین دکھیاں وا ہے سہارا
 حسین دین اتوں جان وارے
 حسین دین وا سفینہ تارے
 حسین اسلام وا اے غازی
 حسین ساجد اتے نمازی
 حسین دلبر اے مصطفیٰ وا
 حسین رہبر رو ہدیٰ وا
 حسین ساجد نبی وا پھل اے
 حسین وا بابا دین کل اے

دوستو!

حضرت سیدنا امام حسین علیہ السلام وا ذکر صرف محرم شریف دے
 وچ ای نہیں بلکہ سارا سال کرنا چاہی دا اے۔ کیوں کہ امام حسین علیہ السلام
 وا ذکر عشق والیاں دا سینہ ٹھار دا اے۔ امام حسین علیہ السلام وا ذکر مومنناں
 ٹوں چنگا لگ دا اے۔ امام حسین علیہ السلام وا ذکر دلاں ٹوں بہار دیندا
 اے۔

سُننیاں و اعتقیدہ

میرے آقا نے فرمایا

میرے آقا ﷺ فرماؤندے نے جیویں بنی اسرائیل دے
بہتر فرقے سن میری اُمت دے تہتر فرقے ہون گے۔ اوہناں وچوں اک
فرقہ جنت وچ جائے گا۔

دوستو ! جنت دے وچ اوہو ای لوگ جان گے جیہڑے
سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی شان دے قائل ہون گے۔
جیہڑے اہل بیت دی عظمت دے قائل ہون گے۔
جیہڑے صحابہ کرام دے عقیدت مند ہون گے۔
جیہڑے اللہ دے ولیاں نال پیار کرن والے ہون گے۔
جیہڑے داتا داتا دے نعرے لہون والے ہون گے۔
جیہڑے فرید فرید دا ورد پکاؤن گے۔
جیہڑے ہو ہو دیاں ضرباں لاؤن گے۔

ٹسی دیکھو ! آج کوئی فرقہ نبی پاک دی گستاخی کر رہیا اے۔
کوئی نبی پاک دی آل دامنکر ہووے۔ کوئی سوہنے آقا دے صحابہ دی
عظمت دا قائل نہیں تے کوئی ولیاں دا دشمن ایں۔

دوسرے فرقیں وچ وی صحیح العقیدہ لوگ ہو سکدے نے لیکن
اوہناں دی تعداد آٹے وچ لُون دے برابر اے۔ جدوں کہ سُنیاں وچ

اکثریت اوہناں لوکاں دئی اے جیہڑے سچے عقیدے والے نے۔
 تاہیوں تے جیہڑا فرقہ جیہڑی جماعت جنت وچ جائے گی اوہناں وچ زیادہ
 لوگ اہلسنت دے امی ہون گے۔ کیوں کہ سُنیاں دا عقیدہ سچا اے۔ سُنیاں
 دا عقیدہ ٹھیک اے۔ سُنیاں دا عقیدہ پکا اے۔ ایسے واسطے اسی ایہہ کہنے
 آں۔

سُنی آں اسیں سُنی آں
 سُنی آں اسیں سُنی آں
 اسی ٹوڑی نبی دے قائل آں
 اسی مولا علی دے قائل آں
 اسی غوثِ جلی دے قائل آں
 اسی داتا گنجی دے قائل آں
 اسیں پاک صدیقِ نون من دے ہاں
 اسیں پاک عمرِ نون من دے ہاں
 اسی پاک عثمانِ نون من دے ہاں
 اسیں پاک بلالِ نون من دے ہاں
 جو دشمنِ پاک صحابہ دا
 اوہ دشمنِ پاک علی دا اے
 جو دشمنِ پاک علی دا اے

اوہ دشمن پاک نبی دا اے
 جو دشمن پاک نبی دا اے
 افسوس ہے اُس بے دیدے تے
 توہین ہے جس وچہ سوہنے دی
 لعنت ہے اوس عقیدے تے
 جو باغی کملی والے دا
 اوہ جرم کدی نہیں دھو سکدا
 تے منکر پاک صحابہ دا
 کدی سنی نہیں جے ہو سکدا
 اصحاب نبی دے پیارے نے
 ایہہ اسماناں دے تارے نے
 جو پکے ٹھکے سنی نہیں
 اصحاب دے عاشق سارے نہیں
 اصحاب دی شان نرالی اے
 اصحاب دا رُتبہ عالی اے
 اصحاب دا منکر خالی اے
 اصحاب دا عشق کمالی اے

ایسے لمی !

اسیں پنجائ نوں وی من دے ہاں
 اسیں بارائ نوں وی من دے ہاں
 اسیں آل دے سچے خادم ہاں
 اسیں چارائ نوں وی من دے ہاں
 اسیں پاک قرآن نوں ہاں پرھدے
 اسیں عشق دی پوڑی ہاں چڑھدے
 اسیں ولیاں کولوں نہیں سڑدے
 اسیں کسے دے نال وی نہیں لڑدے
 اسیں امن امان دے قائل آں
 اسیں پاک قرآن دے قائل آں
 اسیں دین ایمان دے قائل آں
 اسیں نبی دی شان دے قائل آں
 اسیں پاک میلاد مناؤندے آں
 اسیں گیت نبی دے گاؤندے آں
 محفل وی اسیں سجاؤندے آں
 آقا تے درود پچاؤندے آں
 سانوں فخر ہے سنی ہون تے
 سانوں فخر ہے سنی ہون تے

در چھڈ کے کملی والے دا

دوستو!

آج کجھ لوگ ایسے وی نے جیہڑے کہندے نے جی کسے ٹوں بُرا
 نہ کہوؤ۔ سارے ای ٹھیک نے جیہڑا میلاد کر لوے اوہ وی ٹھیک اے جیہڑا
 میلاد دے اُتے بدعت دے فتوے لاوے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا
 یار رسول اللہ کہوے اوہ وی ٹھیک اے جیہڑا یار رسول اللہ کہن والے
 ٹوں مشرک کہوے اوہ وی ٹھیک اے۔

جیہڑا علی ٹوں مولا مٹے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا نہ مٹے اوہ وی
 ٹھیک اے۔ جیہڑا آقا ﷺ تے سلام بھیجے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا
 فتوے لاوے اوہ وی ٹھیک اے۔

دوستو! جیہڑے لوگ ایسی تھکی گل کر دے نے اوہ واقعی اسلام
 دی حقیقی رُوح توں واقف نہیں۔ آؤ میں تہاڈے ساہمنے عقیدے دے
 بارے وچ کجھ اشعار پیش کردا ہاں۔ سماعت کرو۔

در چھڈ کے کملی والے دا

در غیر دے جانا ٹھیک نہیں

تھاں تھاں تے جھولی جا اڈنی

ایہہ یار عقیدہ ٹھیک نہیں

دَر چتے وی نے ولیاں دے
 ایہہ در نے کملی والے دے
 اللہ دے نبیاں ولیاں نوں
 دُونِ اللہ کہنا ٹھیک نہیں
 اوہ غیر اللہ توں منگدا اے
 جو منگدائے دُنیا داراں توں
 چھڈ کھیڑا دُنیا داراں دا
 ایہناں توں منگنا ٹھیک نہیں
 جے عشق نہیں دل وچ سوہنے دا
 کجھ کم نہیں دیناں عملاں نے
 منگ عشق نبی دا رب کولوں
 بن عشق دے مرنا ٹھیک نہیں
 منگ رب توں رستہ ولیاں دا
 منگ رب توں سنگت ولیاں دی
 مومن لئی جگ دا کوئی وی
 "اس نالوں رستہ ٹھیک نہیں

مدنی دے پاک دوارے توں
 در ملدا اللہ سوہنے دا
 در ملن مدنی دا اس در توں
 منہ لائجے کرنا ٹھیک نہیں
 اللہ دے کولوں ڈریا کر
 میلاد نبی دا کریا کر
 یا دس صائم نوں کی چنگا
 جے نعت سنانا ٹھیک نہیں

کہہ دینا بدعت ٹھیک نہیں

دوستو!

آج بعض لوگ جیہڑے اُن پڑھتے جاہل ہون دے باوجود بحث
 مباحثے و اشوق رکھدے نے۔ ایہناں توں صرف اک لفظ بدعت یاد اے۔
 حالانکہ ایہناں توں بدعت دی تعریف وی نہیں آؤندی۔ بدعت دیاں کہیاں
 قسماں نے ایہہ وی پتہ نہیں ہندا تے کم ایہناں دا ایہہ ہندا اے کہ ہر چنگے کم
 توں بدعت کہہ کے اوس چنگے کم دی اہمیت گھٹاؤن دی کوشش کردے نے۔
 کدی میلاد نوں بدعت کہندے نے۔
 کدی معراج نوں بدعت کہندے نے۔

سوہنے دی محفل کرو تے بدعت

جے ایصال ثواب کر لو دتے اوہ وی بدعت

کسے بھکھے نوں روٹی کھواد پوتے بدعت۔

شبِ برأت نوں اللہ دا ذکر کر لو تے بدعت۔

یعنی ہر چنگے کم نوں بدعت کہن دا ٹھیکہ لیا اے پر۔

ہر خیر بھلائی نیکی نوں

کہہ دینا بدعت ٹھیک نہیں

کی لبھناں تینوں حج وچوں

جے کملیا نیت ٹھیک نہیں

اللہ دے سچے ولیاں نوں

کیوں بتاں نال رلاوندا ایں

ولیاں تھیں ویر درست نہیں

رب نال بغاوت ٹھیک نہیں

ہے کدوں مناسب چڑ جانا

سُن نعت محمد عربی دی

جے عشق نہیں دل وچ سوہنے دا

فر کوئی عبادت ٹھیک نہیں

سوہنے دی محفل وچ آ کے

پڑھے ناں دُرود بے سوہنے تے
 محفل وچ آوناں چنگا اے
 پر بخل دی عادت ٹھیک نہیں
 جو رب دے راہ نہ خرچ ہووے
 جو میل دا نہیں حقداراں نوں
 جو دُور خدا توں کر دیندا
 اوہ مال تے دولت ٹھیک نہیں
 حیدار وی بنے حیدر دے
 مندا وی بولے یاراں نوں
 بے ذوق تعلق ٹھیک نہیں
 بے نُور محبت ٹھیک نہیں
 جو نعت وی پڑھدے سوہنے دی
 دُجیاں ناں بغض وی رکھدے نے
 صائم ایہہ راہ نہیں نیکاں دا
 ایہہ رسم عداوت ٹھیک نہیں

اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں

اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں اسی نبی دی بزم سجاندے آں
 ساڈے وٹے سوہنا آیا اے تاہیوں تے خوشی مناندے آں
 اسیں جھنڈیاں مرچاں لا لا کے کتیاں نون مرچاں لاندے آں
 سرکار دے پاک میلاد اُتے اپنے گھر بار سجاندے آں
 کتیاں دے دل ہل جاندے نے جدوں نبی دے نعرے لاندے آں
 محبوب دے نغمے گاوندے ہاں جہدا کھاندے ہاں اُہدا گاندے آں
 رنگ منکر وا اڈ جاندا اے جدوں محفل اسی جماندے آں
 اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں اسی نبی دی بزم سجاندے آں
 اسیں نعمتاں پڑھ پڑھ کے ساجد
 لکھ نعمتاں رب توں پاندے آں

سرکار دے نعرے مار دے آں

سوہنے دیاں نعمتاں پڑھ پڑھ کے اسیں اپنے سینے ٹھار دے آں
 حیدار نبی دی آل دے ہاں اسیں خادم یار غار دے آں
 صدیق دی سنت سمجھ اسیں مال آقا اُتوں وار دے آں
 ہر ویلے جتھوں ملدا اے اسیں معیتے اس وزیر دے آں

سرکار وا جشن مناوندے ہاں سرکار دے نعرے مار دے آں
اسیں سچے مسلک والے ہاں اسیں پکے قول قرار دے آں

سانوں فخر اے ساجد اس گل تے

اسی عاشق رب دے یار دے آں

اسیں نبی دے دردے منگتے آں

اسیں نبی دے دردے منگتے آں اسیں غیراں کولوں منگ دے نہیں

ساڈے تے رنگ صحابہ دا اسیں تھاں تھاں دے رنگ رنگدے نہیں

اسیں پنجتن پاک دے مانی آں اسیں غیر دا بوہا لنگھ دے نہیں

ساڈی نظر سنہری جالی تے اسیں واقف ہیرتے جھنگ دے نہیں

سانوں عشق دی طاقت لہمی اے تاہیوں تے منکر کھنگ دے نہیں

اسیں عاشق دے نال ملدے آں غیراں نوں ایویں انگ دے نہیں

اسیں مست ملنگ نبی دے آں شوقین چرس تے بھنگ دے نہیں

اسیں ساجد آمن دے قائل آں اسیں اپنیاں تائیں ڈنگ دے نہیں

دوستوتے بیلویو ! سچے عقیدے تے چلنا سب توں ضروری اے

ایس لئی کہ عقیدہ ٹھیک ہووے گاتے ایمان مکمل ہووے گا۔ ایس لئی بدعقیدہ

لوکاں توں بچیا کروتے سچے عقیدے والیاں دے کول پٹھیا کرو۔ قبر وچ

تے حشروچ وی سچا عقیدہ ای کم آوے گاتے سچا عقیدہ ایہو ای جہدے وچ

نبی پاک دی محبت ہووے۔ نبی پاک دی آل دی محبت ہووے، صحابہ کرام

تے اللہ دے ولیاں دی محبت ہووے۔

عشق دی گل سناواں

عشق دی گل

آج ہر کوئی عشق دی گل کر دے پر ایس گل ول دھیان نہیں
 کر دے کہ عشق دیاں اینیاں گھجلاں نے جہناں نوں کھول دیاں کھول دیاں
 بڑے لوک قبراں وچ جا کے سوں گے تے عشق ہوران داراز رازی رہیا۔
 پر اے گل حقیقی اے کہ جہناں نے عشق دی دولت کھٹ لئی اوہ لوک قبراں وچ
 وی جا کے جیوندے نے۔

سجنوں! عشق دی گل عشق والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل محبت والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل ایمان والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل اللہ والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل دل نوں قرار دیندی اے۔

عشق دی گل روح نوں بہار دیندی اے۔

عشق دی گل ایمان نوں نکھار دیندی اے۔

عشق دی گل دلاں نوں سنوار دیندی اے۔

عشق دی گل چھنی اے تے کسے ایسے بندے کو لوں چکھوں جیہڑا

آپ عاشق ہووے یا عشق دی منزل دا مسافر ہووے۔ آؤ عاشقاں دی

ایس عشق دی اُلٹی چال

حضرت بابا بلھے شاہ قصوری رحمۃ اللہ علیہ فرماؤندے نے۔

ایس عشق دی اُلٹی چال

ایس عشق دی اُلٹی چال

صابر تائیں جد نیوں لایا

ویکھو پیا نے کی دکھلایا

رگ رگ اندر کرم چلایا

زور آور دی گل محال

ایس عشق دی اُلٹی چال

زکریا نے جد پایا تہارا

جسدم وجیا عشق نقارا

دھریا سرتے تہکھا آرا

کیجا لیہڈا ویکھ زوال

ایس عشق دی اُلٹی چال

جدوں بیٹی نے پائی جھاتی

رمز عشق دی لائی کاتی

جلوہ دیتا اپنا فر ذاتی
 تن خنجر تھیں کیا لال
 ایس عشق دی اُلٹی چال
 آپ اشارہ اکھ وا کیا
 تاں مدھوا منصور نے پیتا
 سولی چڑھ کے درشن کیا
 ہو یا فر سی عشق کمال
 ایس عشق دی اُلٹی چال
 بلھے شاہ ہن چپ چنگیری
 کر ناں اتھے ایڈ دلیری
 گل نہیں رہ گئی تیری میری
 جھڈ دے سارے وہم خیال
 ایس عشق دی اُلٹی چال

تے عاشقاں دا سلطان پیر باہو فر ماؤندا اے! کہ جے توں عاشق

بنناں چاہو ناں ایں تے فتوے لو اوں لئی تیار ہو جا۔

عاشق ایں تے عشق کما دل رکھیں وانگ پہاڑاں ہو
 سے سے بدیاں لکھ اُلاہے جانی باغ بہاراں ہو
 چاہڑ سولی منصور نوں دیتا جو واقف گل اسراراں ہو
 سجدیوں سرناں چاہیے باہو بھاویں کافر کہن ہزاراں ہو

تے بابا بلھے شاہ کہندے نے۔

جاں میں سبق عشق دا پڑھیا

عشق دی نویوں نویں بہار

جاں میں سبق عشق دا پڑھیا

مسجد کولوں جیورا ڈریا

جاں میں رمز عشق دی پائی

اندر باہر ہوئی صفائی

عمر گوائی وچ مسیتی

اندر بھریا نال پلیتی

کدے نماز توحید ناں نیتی

ہن کی کرناں شور پکار

عشق دی نویوں نویں بہار

ہن کیوں ایویں بھاویں جھپیرا

بکھا ہندا چپ بھیرا

عشق کر دیندا مار و مار

عشق دی نویوں نویں بہار

خواجہ غلام فرید فرمادے نے عشق کی اے۔

عشق اساڈا دین ایمان
 کنت کنزا عشق گواہی
 پہلوں حب خود ذات گوں آہی
 عشق ہے ہادی پریم نگر وا
 عشق ہے رہبر راہ فقر وا
 عشق اساڈا دین ایمان

عشقا تینوں لکھ سلام

تے شاعرِ اسلام محمد جمیل چشتی عشق دی گل انج کروے نیں

عقل توں اچا تیرا مقام
 عشقا تینوں لکھ سلام
 ازل توں بالا تیرا بول
 توں این لج تے توں این ڈول
 سچیاں نوں توں رکھناں کول
 جھوٹیاں نوں کر دیکیں بدنام
 عشقا تینوں لکھ سلام
 تُوں این عشقا حضرت آدم
 تُوں این بڑا عظیم تے اعظم

سب کونین ہے تیری خادم
 ہر اک تھاں تے ترا قیام
 ہر اک وقت تے ویلا تیرا
 لکيا جگ وچ میلا تیرا
 ونجلی تیری بیلا تیرا
 تیری صبح تے تیری شام
 توں داتا توں پیر فرید
 توں این غوث دی آس امید
 توں ہر واعظ دی ہیں تمہید
 سب دے لب تے تیرا نام
 تیری دھم زمانے اندر
 توں این لعل شہباز قلندر
 توں این نور دا پاک سمندر
 دلاں دی دھونا میل تمام
 حسن تیرے تے ہر کوئی بھلا
 بھیت تیرا نہیں کسے توں گھلا
 تیری تال تے نچیا ہلھا
 ہوگے معاف تصور تمام

خاک نوں دیناں این کر اکسیر
 ہتھ وچ تیرے ہر تقدیر
 توں ہیں میرا کامل پیر
 فیض تیرا ہے جگ تے عام
 اُچے ہون اونہاں دے جھنڈے
 اوہو ای لگدے تر کے کنڈھے
 عشق استاد جہناں نوں چنڈے
 اوہ نہیں ہندے کدی ناکام
 نال عقل دے تیری جنگ
 توں نہ ویکھیں روپ تے رنگ
 کجیا نال بلال دے سنگ
 جامی نوں توں دتے جام
 یار دی خاطر وارے وند
 کر کے گیوں توں لماناں پندھ
 ماں دے حکم دا رہیوں پابند
 دساں کی میں تیرا مقام
 بانگ جے تیرا بلال نہ پڑھدا
 روز حشر تک دن نہ چڑھ دا

فجر نہ کوئی وی مومن پڑھ دا
 بڑے نرالے ترے غلام
 مصر بازار چہ کھول کے ہٹی
 یوسف دا مل پا کے ائی
 حُسن وی دولت کر لئی کٹھی
 کروتا توں حُسن نیلام
 گوں ہیں نبی دا جشن میلاد
 توں ہیں پاک نبی وی یاد
 عاشق تیتھوں لین امداد
 ترے تے لکھ درود سلام
 عرش تے تیری گئی نعلین
 تیریاں قداماں ہٹھ کونین
 سب کجھ وار کے کہیا حسین
 توں ہیں رب دا خاص انعام
 توں سیداں توں صدقے منگے
 توں سر نیزیاں اُتے منگے
 سید پاک لہو وچ رنگے
 نیزیاں تے چڑھ کرن کلام

لاڈلے شیر جلی دی خاطر
 وقت نوں روکیا ولی دی خاطر
 سورج موڑیا علی دی خاطر
 ویلے دی ہتھ تیرے لگام
 توں عاشق تے توں محبوب
 توں طالب تے توں مطلوب
 توں کاتب تے توں مکتوب
 توں این وحی تے توں الہام
 توں یاحی یا قیوم
 توں ہیں دو جگ دا مقسوم
 توں ہیں چوداں پاک معصوم
 توں ہیں باراں پاک امام
 توں ہیں نور دی پاک قندیل
 توں ہیں حُسن دا آپ وکیل
 توں این حق دا حُسن جمیل
 توں ہیں الف میم تے لام
 عشقا تینوں لکھ سلام

تیری شان چہ لکھاں کوئی شعر میں وی اک دن آیا مینوں خیال عشقا
 تیری شان دے لبھے ناں لفظ مینوں بڑی کیتی پرچول تے جھال عشقا
 میری سوچ تے میری اپروچ کوئی نہیں لکھاں کیوں میں تیرے کمال عشقا
 میری سوچ جمیل جواب دے گئی
 بڑا سوچیا عقل دے ناں عشقا

روگ روگ دی رٹ نہ لا ایویں عشق روگ تے نہیں ہے شفا بندیا
 کہہ گئے روگ ٹوں کری جاناں ناں توں عشق دی شان گھٹا بندیا
 عشق ساریاں روگاں ٹوں کٹ دیندا عشق ہے اوہ پاک دوا بندیا
 عشق بناں جمیل کوئی زندگی نہیں
 اللہ سب ٹوں کرے عطا بندیا

کئے عاشقاں پیار دے چلے جتھے عشق پیار دی اوہ گوڑی چھاں بندیا
 پھل کھڑ پیندے گلشن مہک جاندے ڈیرا عشق لوندا جیہڑی تھاں بندیا
 بھیڑا عشق نوں کدی نہ آکھ بیٹھیں اچا عشق دا ای بڑا ناں بندیا
 عشق رب نے آپ جمیل کیجا
 اچا رتبہ ہے عشق دا تاں بندیا

کیہ میں عشق دی گل سناواں

کیہ میں عشق دی گل سناواں
 لیہدے چالے ویکھی جاواں
 لیہدی ہر اک چال نرالی
 لیہدا جاوے وار ناں خالی
 گتیاں دے اس جھگے ساڑے
 منہ زوراں نوں اندر تاڑے
 اڈھی راتیں آن جگاوے
 اکھیاں نوں ایہہ رونا پاوے
 لیہدے روپ نے لکھ ہزاراں
 لیہدا نقشہ کنج اتاراں
 چہیدی وی راہ اس نے ملی
 کدی وی اُس دی واہ نہ چلی
 جیس نوں کدی وکھالا دیوے
 اُس دا کڈھ دوالا دیوے

جیس کسے نال ہس کے بولے
 اوہنوں فر کٹھیاں تے تولے
 سکھ دا ساہ ایہہ لین تیں دیندا
 دل دی گل ایہہ کہن تیں دیندا
 کتیاں دے ایہہ پیر چماوے
 خوشیاں ساریاں چلھے ڈاہوے
 جہات ایہہ جس تے پا دیندا اے
 مست ملنگ بنا دیندا اے
 شاہواں نوں ایہہ محلوں کڈھے
 کلی دا ایہہ لکھ ناں چھڈے
 جس اُتے رنگ اپنا چاڑھے
 ساری عمر اوہ مارے ہاڑے
 سکھ ایہہ لاگے ہون ناں دیوے
 پیراں اُتے کھلون ناں دیوے
 بڑے بڑے ایہہ کارے کردا
 ظلم ایہہ ڈاھڈے بھارے کردا
 سمجھاں عقلاں کھوہ لیندا اے
 جاناں تائیں کوہ لیندا اے

یاری جس دے نال اے لاؤندا
 اوہنوں اپنا آپ بھلاؤندا
 خوشیاں اُون نال دیندا لاگے
 بنھ لیندا اے کچے دھاگے
 پھل کھوہ لیندا خار ہے دیندا
 جیوندیاں جی ایہہ مار ہے دیندا
 پُت دی دھون تے چھری رکھاوے
 گل دی پچھ جچ چھال لواوے
 کیڑے چک زخماں تے دھر دا
 صبر دے نال اے صہب کجھ جر دا
 جیہڑا اِس نوں یار بناؤندا
 ہڈیاں کھورے رت سکاؤندا
 شاہواں کولوں خوک چراوے
 بندی خانے نبی پچاوے
 میر سمر دے ہتھ تے رکھدا
 لذت ہے تلوار دی چکھدا
 اکھیں ویکھ کے موہرا چٹے
 ہتے بوہتا پین جے وٹے

وچ بازار وِکا چھڈ دا اے
 ائی مِل لوا چھڈ دا اے
 ایہدے کولوں سبق جو پڑھ دا
 اوہو ای سولی اُتے چڑھ دا
 ہیرے گھٹے دے وچ رولے
 کیہڑا ایہدی رمز نوں کھولے
 کچے گھڑے تے سوہنیاں ٹھیلے
 یار دے ہون ناں دیوے میلے
 جیہڑا ایہدی گل سُن لیندا
 اوہنوں کجھ وی کہن ناں دیندا
 ایہہ ہے ایسا روگی کردا
 کن پڑوا کے جوگی کردا
 سیاں تھل وچ مار مکاؤندا
 شتر سوار گراہے پاؤندا
 کنڈیاں اتے پھل دھروندا
 نازک جے اگ تے لوہندا
 سولی چاہڑے کھل لہاوے
 سکھ کھوے دکھ جھولی پاوے

یار دے کول جے یار بٹھاوے
 اڈی اتے سب لڑاوے
 بھار ایہہ بھارے پا دیندا اے
 کربل وچ پہنچا دیندا اے
 پوریاں ہون نہیں دیندا غرضیاں
 لا چھڈ دا اے دکھریاں مرضیاں
 ایہنے کیجا جگ متانہ
 ایہدا عرشوں پار فسانہ
 ساجد کی کی گل سناواں
 عشق دے کارے دیکھی جاواں

عقل تے عشق

عقل اک دن عشق ٹوں کہن لگی وگڑے دیواں میں کم سنوار عشقا
 ایس دُنیا دے دھندے چلاونے لئی مینوں خلقیا پروردگار عشقا
 دامن میرے توں جہذا وی ہے خالی اوہنوں آکھدے لوک بیکار عشقا
 میرے نال مقابلہ کیہ تیرا میرے دم دے نال بہار عشقا
 میرے صدقے زمانے دے سائنس دانوں توپاں ٹینک تے بم تیار کیتے
 راہواں دسیاں میں انسان تائیں اس انسان دے دے کم ہزار کیتے
 میرے دیکھ کر شے جو مینوں راہبر من دا پائے کدی بھل دا نہیں

میرے باہجہ زمانے وچ کوئی عقدہ کسے بے شعورے توں کھل دانئیں
 میں ہاں ربدی اک انمول نعمت میرے باہجہ کوئی سودا وی تل دانئیں
 جگہ کوئی زمانے تے دس ایسی جھنڈا جس تھاویں میرا جھل دانئیں
 کئی مائی دے لعل اس دُنیا تے میں تے ادنیٰ توں اعلیٰ عظیم کیئے
 افلاطون بقراط بوعلی سینا تے لُہمان جے پیدا حکیم کیئے
 عالم حافظ تے لکھاں بنائے قاری تے اُن گنت وزیر سلطان بن گئے
 رتی بھروی جہاں ٹوں ملی آں میں ایس دنیا وی جند جان بن گئے
 دامن جہدا وی میرے توں ہے خالی اُہدے دم اندر جانی دم کوئی نئیں
 ناصر قدر نئیں کردا جو میری اُہدا ایس زمانے وچ کم کوئی نئیں

جواب عشق

عشق آکھیا مُفت ٹوں کریں جھگڑے گلاں نال نہ بن ہشیار عقلے
 فانی دھندے اس فانی جہان دے نیں میرے لافانی کاروبار عقلے
 جیہڑی منزل تے اپڑیا میں جھلیئے تیرے کولوں اوہ اچا بازار عقلے
 میرے باہجہ نئیں ملدا رب بھاویں کوئی مر جائے لکراں مار عقلے
 ایٹم بنا کے بنیاں ایں خوش کتنا بٹھا انسان ہوسی
 جدوں چلیا بم تے فیر ویکھیں تیری وجہ توں کیہ نقصان ہوسی
 جے میں ناں ہندا کجھ نئیں سی ایس دُنیا وی نہ ای بہار ہندی
 نہ ای مار وا چھال خلیل رب دا نہ ای چنا وی اک گلزار ہندی
 میں لاہوت دیاں منزلاں طے کرنا ختم تیری اے جتھے رفتار ہندی
 جتھے ڈیرا میں لادیاں اس تھاویں توں جتیاں چک فرار ہندی

تینوں مان این فوج تے اسلحیاں تے میں تے کر قربان پر وار دیناں
 فرق تیرے تے میرے وچ بہت سارا میں تے یار لئی سب کجھ وار دیناں
 تیری دوڑ اے جھلیے چن تیکر تے میں عرش عظیم توں پار جاناں
 راضی یار جے ہووے تے سونہہ ربدی خاطر یار دی وک بازار جاناں
 کربلا اندر آل وار کے تے اہل جنت دا بن سردار جاناں
 توں تے ٹینکاں تے توپاں تے مان کینا لڑ میں تے بن ہتھیار جاناں
 کدی خالد تے کدی محمود بن کے جڑا منکراں دیاں ہلا دیناں
 اگے فوج تے پچھے دریا ہووے تے میں کشتیاں ٹوں اگاں لا دیناں
 رکھ سانجھ کے توں سارے توپ خانے میں تے ایناں جنجالاں تے تھکدائیں
 باطل واسطے میں فاروق بن کے وخت پا دیناں کدی اکدا نہیں
 جے میں آواں بلال دے رُوپ اندر لیٹاں اگ تے غیر نوں جھکدائیں
 جیسے میرے میخانے چوں گھٹ پتی نشہ عمر ساری اوہدا مکدا نہیں
 آرے ہٹھ وی سی نہ ذرا کیتی اپنے لباں نوں سیتا تے میں سیتا
 شربت قاتلاں تائیں پلا کے تے جام زہر دا پیتا تے میں پیتا
 ترے دلے ہے جے نمرود جھلیے ادھر آ میرے ابراہیم نوں ویکھ
 جیکر ہے فرعون تے مان تینوں میرے پاسے وی موسیٰ کلیم نوں ویکھ
 جاویں جھڈ میدان نہ نیزے اُتے پڑھدا سید قرآن حکیم نوں ویکھ
 جیکر چن تے جا انسان بیٹھا اے پار عرش توں ڈر یتیم نوں ویکھ
 جنی دیر نہ گل دا پتہ ہووے ایویں جوڑ نہ جھوٹھ دے جوڑیے نی
 ناصر عقل نوں کہہ دے عقل کر جا جا عقلے عقل دیئے تھوڑیے نی

راز دی گل

گل جہاں وچ پاپیے تے گل پیندی گل لاه گلوں اِکو گل کرے

اِکو گل کیہدی اے۔

اِکو گل رب دی اے۔

اِکو ای گل رسول دی اے۔

اِکو ای گل اصحاب دی اے۔

اِکو ای گل آل دی اے۔

اِکو اک گل ولیاں دی اے۔

اِکو ای گل غوثیاں دی اے۔

اِکو ای گل قطباں دی اے۔

اِکو ای گل قلندراں دی اے۔

ایہہ کیہدی گل اے غور فرماؤ۔

آؤ اللہ کولوں چمھدے آں کہ رسول دی گل کیہدی اے۔

اللہ فرماؤندا اے میرا سوہنا کولوں گل ای نہیں کردا۔ اوہ تے اوہو

ای گل کردا اے جیہدی میری گل ہووے۔

عرض کیتی ! یا اللہ دس تیری گل کیہدی اے۔

فرمایا! میری اوہوای گل اے جیہڑی میرے محبوب دی گل اے

ایہہ گل اے نورِ وحدت دی

ایہہ گل اے رب دی رحمت دی

اس گل وچ راز ہزاراں نے

اس گل وچ عرشی ساراں نے

اس گل نوں جیہڑا دس وا اے

کدی روند اے کدی ہسدا اے

کی دساں ایہدی کہانی ایں

دو جگ توں گل پرانی ایں

دوستوتے بھراؤ کہن نوں گلاں بہت زیادہ نے پر ایہہ گل حتی اے

کہ ساریاں گلاں دا نچوڑ کڈھوتے اکوای گل بن دی اے

کئی لوکی اعتراض کردے نیں کہ شریعت دی گل ہور اے طریقت

دی گل ہور اے معرفت دی گل ہور اے حقیقت دی گل ہور اے ایہہ گل

درست نہیں شریعت دی گل کدی طریقت توں جدا نہیں تے طریقت دی گل

کدی شریعت توں جدا نہیں۔

شرع اصل وراثت فقیر دی اے غیر شرع نہیں ہندی فقیر دی گل

فقر حاذق حکیم علیم ہندا لے کے ازل توں جانے اخیر دی گل

تیر نکل کمان جو جائے جیہڑا اوہنوں موڑ دیندی میرے پیر دی گل

رب دی قسم جمیل نہ رب موڑے میرے پیر کامل دستگیر دی گل

دل وچ دلدار

سجنوں تے دوستو ! دلدار دی گل دل والیاں نوں ای چنگی لگدی
 اے۔ حدیث پاک وچ مومن دے دل نوں رب داعرش کہیا گیا اے۔
 اللہ پاک نے دل اک ایسی شے بنائی جہدے راز شطان توں وی اوہلے
 رکھیا۔ ایسے لمی حضرت سلطان باہور رحمۃ اللہ علیہ فرماؤندے نے۔

دل دریا سمندروں ڈوہنگے کون دلاں دیاں جانے ہو
 وچے ای ویٹھے وچے ای جھیرے وچے ای منج مہانے ہو
 یعنی جیویں سمندر ڈوہنگا اے اونویں ای دل وی ڈوہنگا اے۔

جیویں سمندر وچ بے شمار چیزاں ہندیاں نے۔

اونویں ای دل وچ وی بے شمار چیزاں ہندیاں نے۔

جیویں سمندر وی حقیقت دا پتہ نہیں۔

اونویں ای دل وی حقیقت دا پتہ نہیں۔

جیویں سمندر ہر چیز اپنے اندر سمالیندا اے۔

اونویں ای دل وی اپنے اندر راز سنجال لیندا اے۔

ایسے واسطے دل ٹوں سمندر دے نال تشبیہہ دتی جاندی اے۔

دوستو تے بھراؤ ! دل دل وچ وی فرق اے۔ دل چنگیاں داوی

ہند اے تے دل ماڑیاں داوی ہند اے۔

دل ایمان والیاں کول وی اے تے بے ایماناں کول وی اے۔

دل صدیق کول وی اے تے ابو جہل کول وی۔

دل مولا حسین کول وی اے تے یزید شطان کول وی۔

دل اللہ والیاں کول وی اے تے ویریاں کول وی۔

پراوہ دل شان والا اے جہدے وچ کملی والا وس دا اے۔

اوہ دل عظمت والا اے جہدے اندر حسین وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جہدے اندر غوث جیلانی وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جہدے اندر بابا فرید وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جیہڑا پیر باہودے نال بجیا ہو یا اے۔

اوہ دل شان والا اے جیہڑا اولیاں دے ذکر نال بجیا ہو یا اے۔

دوستو! دل دی گل بڑے بڑے لوکاں نے کیتی۔

واشمند کہندے نے دل معرفت دا خزانہ ایں۔

اولیاء کہندے نے دل رب دا عرش اے۔

اک چنگی سوچ والے نے دل دے بارے وچ ایہہ آکھیا کہ دل

ہند ایفٹ تے آتے ایہدی گل رایت ہندی اے۔ دل دا تعارف سُنناں

جے تے آؤ تہانوں شعراں وچ دشناں کہ دل وچ کیہ اے تے دل آپ کیہ

اے؟

دِل وچ جگ اے تے دل چہ جہان ایں
 دِل وچ رُوح اے تے دل وچہ جان ایں
 دِل وچ دُکھ اے تے دل وچہ سکھ اے
 دِل وچ نعمتاں نے دل وچہ بھکھ اے
 دِل وچ اُنکھ اے تے دل وچہ آن ایں
 دِل وچ دین ایں تے دل وچہ ایمان ایں
 دِل وچ رنگ اے تے دل وچہ ترنگ اے
 دِل وچ یاد اے تے دل وچہ اُمنگ اے
 دِل وچ بغض اے تے دل وچہ پیار اے
 دِل وچ پُھل اے تے دل وچہ خار اے
 دِل وچ کیف اے تے دل وچہ سرور اے
 دِل وچ ہنیرا اے تے دل وچہ نور اے
 دِل وچ سوچاں نے تے دل وچہ خیال اے
 دِل وچ خوشی اے تے دل وچہ ملال اے
 دِل وچ دوستی اے دِل وچہ کینہ ایں
 دِل وچ پانی ایں تے دِل وچہ سفینہ ایں
 دِل وچ حاضر اے تے دِل وچہ غیب اے
 دِل وچ سیدھ اے تے دِل وچہ ریب اے

دِل وِچ جھوٹھ اے تے دِل وِچ سچ اے
 دِل وِچ پک اے تے دِل وِچ بکچ اے
 دِل وِچ عیب اے تے دِل وِچ ثواب اے
 دِل وِچ لفظ نے تے دِل وِچ چہ کتاب اے
 دِل وِچ غم اے تے دِل وِچ چاء اے
 دِل وِچ دشمنی ایں دِل وِچ دُعا اے
 دِل وِچ بحر اے تے دِل وِچ لہر اے
 دِل وِچ عاشقی اے دِل وِچ قہر اے
 دِل وِچ ظلمتیاں نے دِل وِچ کُو اے
 چنگے دِل وِچ یارو ہندی خشبو اے
 دِل وِچ رات اے تے دِل وِچ سویرا اے
 دِل وِچ چائن اے تے دِل وِچ ہنیرا اے
 دِل وِچ یاری اے تے دِل وِچ ویرا اے
 دِل وِچ اپنا ایں دِل وِچ غیر اے
 دِل وِچ چنبا اے تے دِل وِچ کلی اے
 دِل وِچ نبی اے تے دِل وِچ علی اے
 دِل وِچ سکھ اے تے دِل وِچ چین اے
 دِل وِچ حسن ایں تے دِل وِچ حسین اے

دل وچ ہیرا اے تے دل وچ عقیق اے
 دل وچ عمر اے تے دل وچ صدیق اے
 دل وچ رُعب اے تے دل وچ شان ایں
 دل وچ صحابیاں دی شان عثمان ایں
 دل وچ نبی ساجد دل وچ ولی اے
 دل وچ مصطفیٰ دا ویر مولا علی اے

تے جیہڑے دلاں وچ رب ہووے

رب دارسول ہووے

نبی دی آل ہووے

اوس دل وچ کدی ظلمت نہیں آسکدی

کیونکہ جہاں دلاں وچ آقا تشریف لے آؤن جیہڑے دل

سوہنے محبوب دی جلوہ گاہ بن جاون جیہڑے دلاں دے اُتے نام محمد لکھیا

ہووے اوہ دل رب دے نور نال سچ جاندے۔

پاک نبی دے نام دے صدقے ملے قرار دلاں نوں

ذکر نبی دا یارو سن کے ہو جے پیار دلاں نوں

اپنے یار دی ہندی ہردم یارو سار دلاں نوں

غم مک جاون جے مل جاوے اج غم خوار دلاں نوں

داشقی بن کے آل نبی دا کو نکھار دلاں نوں

پنجن پاک دا ذکر کرتے دیو بہار دلاں نوں
 گل معراج دی سن کے عرشوں کر لٹو پار دلاں نوں
 ایسے ذکر دے صدقے سجنوں آج لٹو تار دلاں نوں
 لا کے ہو حق ہو دیاں ضرباں لوؤ شکر دلاں نوں
 جہاں وچ نہیں آقا وسدے ایسے مار دلاں نوں
 طیبہ پاک دا بے مل جاوے دے دیو خار دلاں نوں
 بے مل جاوے دل دا جانی تے دلدار دلاں نوں
 پاک نبی دے اتوں حیدر دے دیو وار دلاں نوں

اکھ کر دی اے عجب نظارے

سجنوں تے بیلویو

اکھ کر دی اے عجب نظارے
 اکھ دے جائیے وارے وارے
 جسم لئی سارا نور ہے اکھ وچ
 سارا کیف سرور ہے اکھ وچ
 اکھ دے نال جہان ہے سارا
 اکھ ہے تک دی سجن پیارا
 جدوں کسے نال لگدی اکھ اے
 دل نوں جاندی ٹھکدی اکھ اے
 ہجر دے اندر روندی اکھ اے
 ہنجو ہار پروندی اکھ اے
 سب کچھ دل نوں کہندی اکھ اے
 درد جدائیاں سہندی اکھ اے
 پھلاں بھری بہار نوں تک دی
 اپنے سوہنے یار نوں تک دی
 سجن دشمن تاڑ دی اکھ اے

ڈیگ دی پتھر پاڑ دی اکھ اے
 ڈب دی اکھ اے تار دی اکھ اے
 دوے حیاتی ، مار دی اکھ اے
 ٹھہر دی اکھ اے پھر دی اکھ اے
 ہنجو بن بن کر دی اکھ اے
 یار دا نقش سنبھال دی اکھ اے
 واقف یار دی چال دی اکھ اے
 اپنے چچھے لاؤندی اکھ اے
 مست ملنگ بناؤندی اکھ اے
 دل وچ نور اُتار دی اکھ اے
 شیشے وانگ نکھار دی اکھ اے
 عشق دا واقف کر دی اکھ اے
 سڑ دی اکھ اے ٹھہر دی اکھ اے
 ہجر وچھوڑے جھل دی اکھ اے
 راہ سبناں دا مل دی اکھ اے
 کدی تے دیکھنوں جھکدی اکھ اے
 کدھرے جان کے تک دی اکھ اے
 ایمانوں ٹھہرکاؤندی اکھ اے

نوں سیاپے پاؤندی اکھ اے
 آپے بھل بھل جاندی اکھ اے
 جان کے ٹھیڈے کھاندی اکھ اے
 لہدی اے ٹول دی اکھ اے
 دل دی باری کھول دی اکھ اے
 گھور دی اکھ اے گھیر دی اکھ اے
 دل ٹوں یارو پھیر دی اکھ اے
 روک دی اکھ اے رڑکدی اکھ اے
 تڑفدی اکھ اے پھڑکدی اکھ اے
 ڈکھدی اکھ اے رڑکدی اکھ اے
 رو رو یار مناؤندی اکھ اے
 جاگدی اے تے جگاؤندی اکھ اے
 وسدی اکھ اے وسدی اکھ اے
 بھر دی اکھ اے بسدی اکھ اے
 فیر ای ساجد کھل دی اکھ اے
 جد اکھیاں نال بلدی اکھ اے

ولیاں دی شان

اللہ دے ولی

قرآن وچہ اللہ تعالیٰ اپنے ولیاں وی شان بیان کردا اے ارشاد

اے۔

الْاِنَّ اَوْلِيَا اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

یعنی اللہ دے ولیاں وی اک نشانی ایہہ وی اے کہ اوہناں

نوں ناں تے غم ہندا اے تے ناں ای کوئی دکھ ہندا اے۔

دوستو تے بھراؤ! اللہ دے ولیاں وی بڑی شان بڑی اچی تے

سچی اے۔ اللہ نے اپنے ولیاں نوں اختیار عطا فرمائے نے کہ اوہ جو وی

چاہندے نے اُنج ای ہو جاندا اے۔

اللہ تعالیٰ اپنے بندیاں وی رضا دے مطابق فیصلے فرماوندا اے

کیوں کہا اولیاء اللہ، اللہ دے پیارے بندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اللہ دے دوست ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اللہ دے بچن ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اچیاں شاناں والے ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ دے کول طہارت وی ہندی اے تے صداقت

وی۔

- ☆ اولیاء اللہ دے کول سیادت وی ہندی اے تے سعادت وی
 - ☆ اولیاء اللہ دے کول ملاحت وی ہندی اے تے شفاقت وی
 - ☆ اولیاء اللہ دے کول نظافت وی ہندی اے تے رحمت وی۔
 - ☆ اولیاء اللہ دے کول رفعت وی ہندی اے تے کرامت وی۔
- اولیاء اللہ نون اللہ تعالیٰ دا ایسا قُرب حاصل ہندا اے کہ اوہ جدوں
چاہوں اللہ تعالیٰ دے نال ہمکلامی دا شرف حاصل کر دے۔

صفات دا مظہر

بخاری شریف دی حدیث پاک اے۔ حدیث قدسی وچ اللہ
تعالیٰ ارشاد فرماؤندا اے کہ جدوں میرے سُنن والا میرے نال پیار کرن والا
میرے سوہنے محبوب دے نال پیار کرن والا نمازاں دے وسیلے دے نال
تے نقلوں دے وسیلے دے نال میرا قُرب حاصل کر لیندا اے تے فیرا وہ
میرا بندہ میری صفات دا مظہر بن جاندا اے۔

سجنوں تے بیلو ! حدیث پاک دے لفظ نے کہ میں رب
اوبدے ہتھ بن جاناں جہاں نال اوہ کم کر دیا اے۔ اوبدے پیر بن
جاناں جہاں نال اوہ چل دیا اے۔ اوبدیاں اکھاں بن جاناں جہاں نال
اوہ دیکھ دیا اے اوبدے کن بن جاناں جہاں نال اوہ سُن دیا اے۔ یعنی
اوبدوں میں ایسی طاقت عطا فرما دیناں کہ اوہ میریاں صفتاں دا مظہر بن

جاندا اے۔

ہتھ اوہدے ہندے نے طاقت میری ہندی اے۔

پیر اوہدے ہندے نے پاؤں میری ہندی اے۔

اکھاں اوہدیاں ہندی اے نے بصارت میری ہندی اے۔

کن اوہدے ہندے نے سماعت میری ہندی اے۔

رب دے پیارے یار ولی نے

دوستو ! تے جیہڑے اللہ دے ولی نوں اللہ تعالیٰ اپنی عطا دے

نال اپنی قدرت دا مظاہر بنا دیوے تے اوس ولی وی روحانی طاقت دا کون

اندازہ کر سکا اے۔ ایسے لئی قرآن پاک وچ حضرت سلیمان علیہ السلام

دے وزیر حضرت آصف بن برخیا رضی اللہ تعالیٰ عنہ دا واقعہ تحریر اے کہ

اوہناں نے اکھاں میٹ کے دوبارہ کھولن توں وی پہلاں کئی سو میل دُور پیا

ہو یا تخت لے آندا۔

قرآن پاک دا ایہہ واقعہ پڑھ کے ساڈا اللہ دے پیارے

ولیاں وی کرامت تے عظمت تے یقین ہو جاندا اے۔

اللہ دے ولی اپنی روحانی طاقت دے نال کرامت دے وسیلے

دے نال ایسے کم وی کر سکا دے نے جیہڑے عوام الناس واسطے محال

ہون۔ آؤ ولیاں وی شان سُو !

رب دے پیارے یار ولی نے
 پاک نبی دا پیار ولی نے
 اللہ دے شہکار ولی نے
 حیدر دتے حب دار ولی نے
 رُتبه جگ دے وچوں عالی
 ولیاں دی اے شان نرالی
 نظر ولی نے جس تے کردے
 اُس دی خالی جھولی بھردے
 بیڑے اوہناں دے نے تردے
 جیہڑے میراں میراں کردے
 ولیاں دے جو در تے آونے
 منگیاں مراداں لے کے جاوے
 ولی اللہ دے کرم کماون
 سب دیاں جھولیاں بھردے جاون
 ڈگدیاں نوں اے سینے لاون
 بھکھیاں تائیں سدا رجاون
 جس تے نظر ایہہ پا دیندے نے
 کڈھے اُتے لا دیندے نے

ولیاں کول سعادت ہندی
 ولیاں کول صداقت ہندی
 ولیاں کول طہارت ہندی
 ولیاں کول کرامت ہندی
 نویں نصیب بنا چھڈے نے
 تقدیراں بدلا چھڈ دے نے
 رب دے سارے یار نے زندہ
 ولیاں دے کردار نے زندہ
 نالے پاک مزار نے زندہ
 ایہناں دے دربار نے زندہ
 درباراں توں فیض لٹاندے
 نور خزانے ونڈی جانڈے
 برکت ولیاں دی اے اعلیٰ
 رفعت ولیاں دی اے اعلیٰ
 شفقت ولیاں دی اے اعلیٰ
 نسبت ولیاں دی اے اعلیٰ
 حیدر جہڑے نسبت رکھدے
 اوہ نے عشق دی لذت چکھدے

اللہ والیاں دی گل

حضرات محترم ! اللہ دے پیارے ولی ظاہری طور تے وفات پاؤن توں بعد وی نہ صرف زندہ ہندے نے بلکہ اپنے عنن والیاں تے کرم فرماؤندے نے۔

اللہ والے کرم کماون

آج بعض لوکی ایہہ گل وی کر دے نے کہ جی تسی قبراں تے کاہدے لئی جان دے او؟ قبراں تے جاناں تے اہل قبور دے وسیلے نال دُعا کرنا نا جائز اے۔

دوستو ! ایسے لوگ دراصل مطالعہ نہیں کر دے جے ایہہ لوگ علم حاصل کرن تے کدی ایسی گل نہ کرن۔ آؤ۔ امام شافعی رضی اللہ تعالیٰ عنہ دی گل سنو کہ آپ کیہ کر دے سی۔

امام شافعی امام اعظم دی قبر تے حاضر ہندے اوہناں نوں سلام عرض کر دے تے اپنیاں دُعاواں وچ اوہناں دا وسیلہ پیش کر دے۔

(تاریخ خطیب بغدادی جلد اول ص 123)

شاہ عبدالعزیز محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ فتاویٰ عزیز وچ لکھدے نے۔

کہ نیک لوگاں ٹوں اللہ تعالیٰ دے ولیاں ٹوں وسیلہ بنا کے دُعا کرنا
بالاتفاق جائز اے۔

(فتاویٰ عزیزی جلد دوم ص 108)

شاہ ولی اللہ محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے !

کہ اک بندہ سی جہدا نام نور العلی سی۔ اوہ بہت زیادہ بیمار ہو گیا
جدوں سارے علاج کرا لئے ٹھیک نہ ہو یا تے اوہنے اپنے والد صاحب
نوں آکھیا کہ تسی اجمیر شریف جاؤ حضرت خواجہ معین الدین چشتی اجمیری
رحمۃ اللہ علیہ دے حضور نیاز واسطے ایہہ چادر تے کچھ پیسے لے جاؤ تے
میرے ولوں حاضری وی دوؤ تے میرے لی دربار شریف تے کھلو کے دُعا
وی کریو۔ نور العلی صاحب دے والد صاحب اجمیر شریف پہنچے حاضری دتی
تے اپنے پتردی گزارش پیش کیتی۔ تے قبر مبارک دے وچوں آواز آئی کہ
اے میرے من والے ٹوں جیہڑی نیاز لے کے آیاں ایں اسی قبول فرمائی۔
تے نور العلی صاحب صحت یاب ہو گئے۔

(انفاس العارفين ص 69)

دوستو ! پتہ چلیا اللہ والے وصال توں بعد وی زندہ ہندے نے۔

امام یوسف بن اسماعیل نبھانی رحمۃ اللہ علیہ جامع کرامات اولیاء وچ تے
مولوی اشرف تھانوی جمال الاولیاء وچ لکھدے نے۔

محمد بن کبیر حکمی رحمۃ اللہ علیہ اللہ تعالیٰ دے بڑے پیارے ولی سن

اک دفعہ اوہناں دامن والا اوہناں دی قبر شریف تے حاضر ہو یا عرض کینتی
حضور میں تہاڈے کول ملاقات کرن واسطے آیاں۔

امام نبھانی لکھدے نے۔ محمد بن کبیر حکمی اپنی قبر وچوں باہر تشریف
لیائے تے اپنے من والے ٹوں دیدار وی کروایا تے گلاں وی کیتیاں۔

(جامع کرامات اولیاء جلد اول صفحہ 840)

شیخ علی ہتی رحمۃ اللہ علیہ جیہڑے میرے غوث پاک دے خلیفہ
اول سن فرماؤندے نے۔ اک واری میں اپنے مرشد پاک حضور غوث
جیلانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ دے نال حضرت امام احمد بن حنبل رضی اللہ
تعالیٰ عنہ دے مزار شریف تے حاضر ہو یا۔ میں ویکھیا امام احمد بن حنبل رضی
اللہ عنہ اپنی قبر شریف دے وچوں باہر تشریف لیائے تے غوث پاک دے
نال معانقہ کیتا۔

(قلائد الجواہر صفحہ 141)

کیوں کہ! اللہ والے اپنیاں قبریں وچہ زندہ ہندے نے اللہ
والیاں دی شان سوچاں نالوں اُچی اے کہ!

اللہ والے کرم کماون

ڈگیاں تاہیں سینے لاون

جیہڑے ایہناں کول نے جاندے

اپنے من دے مقصد پاون

آپ تے رکھدے روزے یارو
 بھکھیاں تائیں سدا رجاون
 ہر دم اللہ اللہ کردے
 ہر دم گیت نبی دے گاون
 کنڈھے اُتے لا چھڈ دے نے
 جس تے نظر کرم دی پاون
 ولیاں نوں رب طاقت وِتی
 مردے ٹھوکر نال جگاون
 تقدیراں بدلا نے چھڈ دے
 جس دم آئی اُتے آون
 ولیاں کولوں کجھ نہیں لکیا
 عرشوں پار دی گل سناون
 بے حالاں نوں حال نے دیندے
 چوراں نوں ایہہ قطب بناون
 ولیاں نوں رب شان اے وِتی
 کرسکدے نے جو وی چاہون
 ولیاں نال جو لگ جاندے نے
 اوہ سب اُچے رُتے پاون

جھوٹ دے نیڑے ولی نہیں اوندے
 جو فرماون سچ فرماون
 جیہڑے منکر ولیاں دے نے
 رب دے کولوں تر کھاون
 حیدر سچی گل سناواں
 ولیاں والے بخشے جاون

کیوں کہ!

جو وی چاہوناں ایں ولیاں توں منگ جا کے
 بوہے ولیاں دے کدی نہیں ناہہ ہندی
 شان ولیاں وی تول ناں نال عقلاں
 شان ولیاں وی عقلاں توں تاہہ ہندی
 عالم کڈا وی ہووے پر عارفاں توں
 اوہدی شان لکھاں درجے ٹھانہہ ہندی
 کیوں کہ عالم سچ تے عارف سچ فرق اے عارف لازمی عالم ہندا
 اے پر ضروری نہیں کہ عالم عارف وی ہووے۔

عالم کڈا وی ہووے پر عارفاں توں
 اوہدی شان لکھاں درجے ٹھانہہ ہندی
 پل صراط دا اوہنوں نہیں ڈر صائم
 ہتھ ولی دے جہدی وی بانہہ ہندی

نظمان

سب توں شان کمالی اوہدی

سب توں شان کمالی اوہدی

خلقت گل سواں اوہدی

پھلاں دے وچ لالی اوہدی

ذاکر ڈالی ڈالی اوہدی

اوہدے جیہا ناں کدرے کوئی

اوّل آخر افضل اوئی

دو جگ خلقت کملی ہوئی

ہتھ وچ گھنڈی موہڈے لوئی

اوہدے کرم تھیں سب سنسار اے

اوہدے دم دے نال بہار اے

جگ دا اوہدے نال ہونگار اے

اوہدی پھلاں وچ مہکار اے

ٹور حقانی ظاہر آیا

جیہڑا وحدت وچ سمایا

بے سمجھاں نے راز نہ پایا

ہر جا اُس نے ڈیرا لایا

رحمت دا سر سہرا لا کے
 سوہنا آیا روپ وٹا کے
 کملی وچ گل حُسن چھپا کے
 رنگ لایا وچ جگ دے آکے
 سوہنی اوہدی شکل نورانی
 خلقیا نہ کوئی اُسدا عثانی
 اوہ میرا اے دلبر جانی
 خلقت ساری ہوئی دیوانی
 اوّل آخر اوہدی خاطر
 طیب طاہر اوہدی خاطر
 باطن ظاہر اوہدی خاطر
 ہر شے صابر اوہدی خاطر
 اُس دی مثل مثال نہ کوئی
 کسے دا ایڈ جمال نہ کوئی
 اکمل جہیا کمال نہ کوئی
 اُس ورگا بچپال نہ کوئی
 چمکن جیہڑے جن تے تارے
 اوہدے نور دے نے چکارے

اوہدے ٹوروں عالم سارے
 ہر تھاں اُسدے ٹور نظارے
 اُسدے دم دے نال بہاراں
 اُسدیاں پھلاں وچ مہکاراں
 حُسن اوہدے دیاں سب چکاراں
 مُدھکے نال رکھون گلزاراں
 صورت یار دی ویکھ نہ رجاں
 اک اک دید تے سو لکھ حجاں
 ایہہ در چھڈ کے رکت ول بھجاں
 صابر سوہنے دے ہتھ لجاں
 آمنہ دے گھر سوہنا آیا
 جس دے ٹور نے جگ چکایا
 کُفر شرک جس آن مکایا
 رحمت دا جس مینہہ برسایا
 خوراں نبی ٹوں ویکھن آون
 پاک نبی دے سہرے گاون
 رب دے ٹور دی دید اوہ پاون
 صلّی علی دے گیت سناون

عرشاں فرشاں خوشی منائی
 جھڑی ہے اوہدی رحمت لائی
 اُس نے اُچی شان ہے پائی
 اوہ مالک تے اُہدی خدائی
 اُس دے ٹور نے چانن لایا
 جس دی خاطر گن فرمایا
 بہر داراں دا سرتاج آیا
 صابر سر سجدے وچ پایا
 اُس دی آن تے شان کمالی
 سب جگ اُس دا یار سوالی

محمد پاک دارُتَبہ بڑا اے

محمد عرشِ اعلیٰ دا اے راہی

محمد دی زمانے تے ہے شاہی

محمد مصطفیٰ نورِ خدا اے

محمد پاک دارُتَبہ بڑا اے

محمد دی زمانے تے عطا اے

محمد پاک شاہِ دوسرا اے

محمد سید و سردارِ عالم

محمد رب دی ہر نعمت دے قاسم

محمد مالکِ کعبہ و زم زم

محمد دے زمانے سارے کا دم

محمد پاک ہے رب دا پیارا

محمد پاک دا سب نوں سہارا

محمد دا کرم جگ تے ہے سارا

محمد پاک عرشاں دا اے تارا

محمد ابتدا دی ابتدا اے

محمد انتہا دی انتہا اے

محمد صاحب شمس لضحیٰ اے
 محمد پاک ای بدر الدجیٰ اے
 محمد پاک دا اچا گھرانہ
 محمد پاک دا گدا سارا زمانہ
 محمد واسطے ہر اک خزانہ
 محمد دا جہاں سارا دیوانہ
 محمد پاک دی کملیٰ اے کالی
 محمد دا گدا رہندا نہیں خالی
 محمد پاک دا رتبہ اے عالی
 محمد پاک نے خلقت ہے پالی
 محمد دا وظیفہ کر گوں حیدر
 محمد نام ہے اعلیٰ و برتر

اُس دی جگ تون شان نرالی

اُس دی جگ تون شان نرالی
 موہڈے اُتے کملی کالی
 سارا جگ اے اوہدا سواہی
 بھردا سوہنا جھولی خالی
 جہڑا اے عالم دا والی
 ساری خلقت اُس نے پالی
 گلشن وحدت دا اے مالی
 سوچ تون جس دی شان تعلیمی
 لج اساڈی اوہنے پالی
 جاری اُس دا فیض کمالی
 کردا ساڈی اے رکھوالی
 سکیاں نوں دیوے ہریالی
 سورج تون ودھ چمکاں مارے
 اُس دے روئے پاک دی جالی
 سب کجھ اُس دے ساہنے بنیاں
 ہر شے اوہنے دیکھی بھالی
 اُس دیاں نعتاں پڑھدا حیدر
 پتہ پتہ ڈالی ڈالی

رحمت نال شفاعت سچ دی

سوہنے نال ہے برکت سچ دی

عصمت نال طہارت سچ دی

رحمت نال شفاعت سچ دی

ولیاں نال کرامت سچ دی

کثرت نال ہے وحدت سچ دی

دُرود دے نال عبادت سچ دی

ابو بکر دے نال صداقت سچ دی

عمر دے نال عدالت سچ دی

عثمان نال سخاوت سچ دی

علی دے نال شجاعت سچ دی

حسن دے نال سیادت سچ دی

حُسین دے نال شہادت سچ دی

آل دے نال سعادت سچ دی

امر دے نال اے قدرت سچ دی

حیدر سچی گل میں آکھاں

آقا نال ہے جنت سچ دی

کرم ہے کیتا حبیب پیارے

کرم ہے کیتا حبیب پیارے
ملے نے رحمت دے تہ سہارے

ہے ملنی جنت اسماں نوں اُس دم
نبی نے کیتے جدوں اشارے

کی سانوں جائیے انہاں دے درتے
جہناں وا کم اے کہ لاوناں لارے

اسیں آں آل نبی دے خادم
اساڈے ہوئے ورے نیارے

نجف کربلا تے بقیع پاک ویکھو
ملے نے کیسے حسین دوارے

کراں مصطفیٰ وا جدوں ذکر حیدر
تے محفل چ لگدا کہ جیویں بہار اے

نبی پاک دا اے ہر اک یار سوہنا

اُچی شان ایں نبی دے پیاریاں دی، نبی پاک دا اے ہر اک یار سوہنا
 ابو بکر تے عمر فاروق سوہنا ، ہے عثمان تے حیدر کرار سوہنا
 اُڈ دا پھر دا اے جنت دے وچ اج وی، عاشق نبی دا جعفر طیار سوہنا
 ابو طالب تے حضرت عباس سوہنے ، ہے امیر حمزہ جاٹار سوہنا
 حضرت طلحہ تے حضرت زبیر سوہنے ، بو عبیدہ ہے والا تبار سوہنا
 حضرت سعد بن ابی وقاص سوہنا ، حضرت سعید عالی وقار سوہنا
 ابن عوف اے عبدالرحمن سوہنا ، ہے بلال سوہنا عاشق زار سوہنا
 ہے خبیب تے حضرت سلمان سوہنے ، ابو ذر ویر تابدار سوہنا
 حضرت ابو ایوب تے ہوئی رحمت ، بنیا مصطفیٰ دا خدمت گار سوہنا
 بوہریرہ نوں علم دی ملی دولت ، پلا بھریا سی سوہنی سرکار سوہنا
 حضرت انس تے ابن عباس سوہنے ، خیراں دین والا کعب احبار سوہنا
 نبی پاک توں نعت سناون والا ، ہے حسان شاعر بُرودبار سوہنا
 جان جھے حضور توں وار دیتی ، ہے صدیق اکبر یار غار سوہنا
 حضرت جابر ، عکاشہ مقداد سوہنے ، خالد ابن ولید جرار سوہنا
 کتیاں عاشقاں دی کراں گل ساجد
 سوہنے نبی دا ہر اک شہکار سوہنا

نبی داروشن قمر حسین این

نبی دا روشن قمر حسین این
 علی دا نوری پسر حسین این
 حسن دا جانِ جگر حسین این
 عظیم تے معتبر حسین این
 علیم ہر خشک و تر حسین این
 کلیم خیر البشر حسین این
 فہیم و صاحب نظر حسین این
 نمبر ہر اک خبر حسین این
 جہان دا راہبر حسین این
 کسے دا رکھ دا نہ ڈر حسین این
 خدائی لئی سینہ سپر حسین این
 محبتاں دا نگر حسین این
 کوئی کی دسے گا شان ساجد
 بڑا ای عالی قدر حسین این

چنگا لگ دا اے

محفل دا اے نور خزانہ چنگا لگ دا اے
 بخشش دا اے خاص بہانہ چنگا لگ دا اے
 رب دے یار واپاک ترانہ چنگا لگ دا اے
 پندرہ صدیاں پہل زمانہ چنگا لگ دا اے
 آقا دا ہر اک مستانہ چنگا لگ دا اے
 اُس دا عاشق تے دیوانہ چنگا لگ دا اے
 پاک نبی واپاک یرانہ چنگا لگ دا اے
 طیبہ دا دربار شہانہ چنگا لگ دا اے
 محفل والا ایہہ نذرانہ چنگا لگ دا اے
 لالچ دے بن ایہہ نذرانہ چنگا لگ دا اے
 اصحابہ دا ہر پروانہ چنگا لگ دا اے
 جس نے حیدر کرم اے کیتا ہر دم میرے تے
 پاک نبی واپاک گھرانہ چنگا لگ دا اے

جشن میلاد نبی دا

ساری دُنیا دے وچ ہندا جشن میلاد نبی دا
 رب نے عرش دے اُتے کچھا جشن میلاد نبی دا
 ہر اک نعمت نالوں ودھیا جشن میلاد نبی دا
 رب دی رحمت دا اے سایہ جشن میلاد نبی دا
 ہر اک محفل نالوں سوہنا جشن میلاد نبی دا
 خلق توں وی سی پہلے ہويا جشن میلاد نبی دا
 تاہیوں مومن آکھے ودھیا جشن میلاد نبی دا
 سبھ مٹھیاں دے نالوں مٹھا جشن میلاد نبی دا
 جامع ترمذی دے وچ آیا جشن میلاد نبی دا
 سب نبیاں نے آپ منایا جشن میلاد نبی دا
 ہر مومن دے دل وچ وسیا جشن میلاد نبی دا
 منکر ہر اک ویکھ کے نسیا جشن میلاد نبی دا
 رب نے آپ بلند اے کچھا جشن میلاد نبی دا
 حیدر ختم اے ہو نہیں سکدا جشن میلاد نبی دا

پاک نبی دی بزم سجاوناں

محفل دے وچ سجنوں اوٹاں واہ وا چنگا کم این
 پاک نبی دی بزم سجاوناں سوہنا چنگا کم این
 دل وچ نبی دا پیار وساوناں پیارا چنگا کم این
 آقا دا میلاد کرواناں یارا چنگا کم این
 نبی تے پاک درود پچاوناں سوکھا چنگا کم این
 رب دے یار دا جشن مناوناں کیسا چنگا کم این
 وچ سلام قیام کھلوناں ودھیا چنگا کم این
 پاک حسین دے غم وچ روناں ڈھاڈا چنگا کم این
 علی علی دے نعرے لاوناں چنگا چنگا کم این
 اتھرواں دے نال دل نوں دھوناں ہویا چنگا کم این
 گیارہویں پاک دی کھیر پکاوناں مٹھا چنگا کم این
 ولیاں دے لئی ختم دواوناں ہندا چنگا کم این
 حیدر گیت نبی دے گاوناں اعلیٰ چنگا کم این

چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا

فلسفہ معراج سبحان وچوں بول دا

سختی دا اے ہتھ اوہدے دان وچوں بول دا

سچ بوذر سلمان وچوں بول دا

ولیاں دا فیض ملتان وچوں بول دا

رتبہ نبی دا قرآن وچوں بول دا

گنہگاروں بول دا شیطان وچوں بول دا

چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا

جلوہ خدائی ایمان وچوں بول دا

راز نہیں کدی وی راز دان وچوں بول دا

رحم صدا یارو مہربان وچوں بول دا

چن تے زمین دام کالمہ

اک دن چن زمین ٹوں کہن لگا

ذرا ویکھ ٹوں میری بار بار اڑیے

حسین مینوں زمانے توں وکھ ملیا

ریساں کر دی گل کائنات اڑیے

زیور باہجھ آسمان اُتے سجداں ہاں

میری ذات انوکھی اے ذات اڑیے

میری روشنی دا فیض ہے سارا

میری وجہ توں چمکدی رات اڑیے

میری گرد ستارے طواف کردے

کردا تاریاں دے اُتے راج ہاں میں

مینوں اللہ نے ایسا کمال دتا

اُتے فلک دے ٹوردا تاج ہاں میں

مینوں ویکھ کے لوک مناؤن عیدیاں

میں ہاں ہر اک صاحب ایمان دا چن

کدی چڑھاں تے حج نوں جان لوکی

کدی رجب تے کدی شعبان دا چن

میرے نال مہینے تے دن چلدے
 میں آں بے شک سارے جہان دا چن
 مینوں اللہ نے دتی اے شان ایسی
 مینوں آکھدے لوک آسمان دا چن
 ڈیوٹی جیہڑی لگائی اے رب سچے
 پوری دُنیا واں کدی وسار دا نہیں
 پھلاں باہجھ نہیں سجدے جیویں گلشن
 میرے باہجھ کوئی مزہ سنسار دا نہیں

زمین دا جواب

دتا زمیں جواب نہ پا رولا میری سمجھیا نہیں توں شان چناں
 میرے سینے ٹوں پھول کے دیکھ تے سہی ہو جان گے راز عیاں خیاں
 میری گود وچ لیٹے نے سونہہ رب دی داتا صاحب تے باہو سلطان چناں
 گنج شکر دا دیکھ دربار آکے دیکھ چشتی پیر پٹھان چناں
 سیون اندر قلندر دے دیکھ جلوے ادھر خواجہ اجمیر دی گلی ٹوں دیکھ
 جہدے حکم دا ٹوں ایں محتاج جھلیا آبخداد اندر غوث جلی ٹوں دیکھ
 اک لکھ تے کئی ہزار مرسل میرے اُتے تشریف لیاؤندے رہے
 پورے تن سو سال صفی اللہ میرے دامن وچ آنسو دگاؤندے رہے

اللہ پاک دا خاص پیغام لے کے نبیاں ول جبریل سی آؤندے رہے
 میرے سینے تے شہنشاہ عالماں دے دائی حلیمہ دا اجڑ چہ آؤندے رہے
 عمر ورگا منصف ویکھیا میں شانناں رب جس نوں لازوال دیتیاں
 تیغ علی دی چلدی میں ویکھی بانگاں میرے تے عاشق بلال دیتیاں

آ تینوں مدینے وچ لے چلاں
 مسکن جیہڑا عربی تاجدار دا اے
 ذڑہ ذڑہ مدینے دی نگری دا
 آفتاب وانگوں لاٹاں مار دا اے
 جیہڑے سورج نوں روشنی توں منگناں ایں
 فیض اوہنوں وی ایس دربار دا اے
 میری گود وچ اوہ جن لیٹیا اے
 طالب رب وی جہدے دیدار دا اے
 میری گود وچ لیٹیا اوہ ناصر
 جسے تینوں اشارے تھیں توڑیا سی
 جدھر سوہنے دا پھریا رُخ انور
 کعبہ اودھر توں مولا نے موڑیا سی

دل دے وچ دلدار ہے وس دا

دل دے وچ دلدار ہے وس دا

تاہیوں تے گھر بار ہے وس دا

دو جگ توں آزاد اے ہندا

جیہڑا اوہدی زلف چ پھس دا

نعت نبی دی سن کے منکر

وانگ شیطان دے ویکھو نس دا

عاشق ویکھ لگام ذکر دی

نفس دے گھوڑے اُتے گھس دا

چن سی توڑیا پاک نبی نے

ایہہ کم کسے دے نہیں جے وس دا

ہر دم نعت نبی دی پڑھنی

ایہو کم اے یارو جس دا

شان نبی دی وچ قرآن این

رب سائوں اے حیدر وس دا

لئیے نام جدوں آقا دا

پکی عشق دی گنڈ ہو جاوے
 دن تے رات دی ونڈ ہو جاوے
 آجاوے اسلام جے اتھے
 سارا ختم پکھنڈ ہو جاوے
 اوہدے پیر دی جتی بن کے
 ہنڈ جاویں جے ہنڈ ہو جاوے
 لئیے نام جدوں آقا دا
 منہ وی مٹھا کھنڈ ہو جاوے
 سوہنا آپ اٹھا لیندا اے
 جس دی بھاری پنڈ ہو جاوے
 آقا دا اک اتھرو تک کے
 دوزخ دے وچ ٹھنڈ ہو جاوے
 جد میلاد دا ہوکا دیئے
 آپے اکٹھا فنڈ ہو جاوے
 کنڈ زمین تے لگدی ناصر
 جے سوہنے نوں کنڈ ہو جاوے

اوہ ہستی فقط سید الانبیاء کے
 کوئی مصطفیٰ بن کے آوے تے مٹاں
 زمین اُتے چن لاه وکھاوے تے مٹاں
 کوئی مغرب چوں سورج چڑھاوے تے مٹاں
 یا پتھرا ٹوں کلمہ پڑھاوے تے مٹاں
 کوئی ہے جو ہیرے ٹوں لاد یوے گھٹے
 کوئی ہے جس دے آکھن تے گوہ بول اُٹھے
 کوئی ہے دشمنان لئی کرے جو دُعاواں
 کوئی ہے جیہڑا دُھپ چوں اُگاد یوے چھاواں
 کوئی ہے ٹال چھڈے جو سرتوں بلاواں
 کوئی ہے جیہڑا آکھے میں آ بخشواواں
 کوئی ہے جس دے قدماں اچ ہووے خزینہ
 بنا دیوے یثرب ٹوں آکے مدینہ
 جو سکیاں کھجوراں اُگاوے اوہ کون این
 جو کعبے ٹوں کعبہ بناوے اوہ کون این
 جو کھا کے زخم مُسکراوے اوہ کون این
 جو قطرے چوں دریا وگاوے اوہ کون این
 کوئی ہے جیہڑا پل اچ خُدا کول جاوے
 کوئی ہے جو پنجواں دیاں پنج پڑھاوے

کوئی ہے جس دا عمر وی ہے بھکاری
 کوئی ہے لاوے عثمان جہدے نال یاری
 کوئی ہے جس دی براق بنے سواری
 کوئی ہے جس دے نال وچ وی ہووے خماری
 کوئی ہے جس دے نال دا کرے جگ وظیفہ
 کوئی ہے جس دا صدیق ہووے خلیفہ
 کوئی ہے جس دی قرآن تقریر ہووے
 کوئی ہے جس دی اخلاق شمشیر ہووے
 کوئی ہے جس دی یاداں اچ تاثیر ہووے
 کوئی ہے دوہترا جس دا شبیر ہووے
 اوہ کون ایں جہدے گھر دارحمت دی جی اے
 علی اے بھرا فاطمہ جس دی دھی اے
 کوئی ہے جس دی مولا کوئی گل نہ موڑے
 کوئی ہے جیہڑا ٹٹیاں دلاں تاکیں جوڑے
 کوئی ہے جس دا نعرہ وی زنجیر توڑے
 کوئی ہے جیہڑا رب کول پچا کے چھوڑے
 متفقہ ناصر ایہہ سب دی صدا اے
 اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے

کسے نوں ایں گل ٹہکے دار چنگی لگدی

کسے نوں ایں گل ٹہکے دار چنگی لگدی

کسے نوں ایں گونجاں والی ڈار چنگی لگدی

کسے تائیں نویں کوٹھی کار چنگی لگدی

کسے تائیں کوک ٹھنڈی ٹھار چنگی لگدی

کسے نوں ایں چین دی دیوار چنگی لگدی

کسے نوں ایں تکھی تلوار چنگی لگدی

کسے نوں ایں بھٹ تکرار چنگی لگدی

کسے نوں ایں گوٹے والی تار چنگی لگدی

کسے نوں ایں کھیوڑے دی اے غار چنگی لگدی

کسے نوں پیار وچ مار چنگی لگدی

کسے نوں ایں پت کے وی ہار چنگی لگدی

حیدر آسیں جنناں نوں کہندیاں ایں سُنیاں

سانوں تے مدینے دی بہار چنگی لگدی

طیبہ وچ اے

چین طیبہ وچ اے قرار طیبہ وچ اے
 عاشقاں نوں ملدا پیار طیبہ وچ اے
 ختم ہندا دل دا آزار طیبہ وچ اے
 رب دا پیارا دلدار طیبہ وچ اے
 ٹھیک ہندا دوستو پیار طیبہ وچ اے
 خلد والا حسن و نکھار طیبہ وچ اے
 پورے سال سجنوں بہار طیبہ وچ اے
 جالیاں سنہری دربار طیبہ وچ اے
 رب دا نورانی شہکار طیبہ وچ اے
 سوہنے آقا جی دا گھر بار طیبہ وچ اے
 پھلاں نالوں سوہنا یار و خار طیبہ وچ اے
 طوٹی نالوں ودھ کے ہڈکار طیبہ وچ اے
 حیدر آیتھے اون والا خالی کدی گیا نہیں
 سانلاں دی لگ دی قطار طیبہ وچ اے

ہر اک نعمت سوہنا ونڈے
 ہر اک نعمت سوہنا ونڈے
 اُس دے جھولن ہر تھاں جھنڈے
 جہڑا دشمن پاک نبی دا
 اوہدے سر وچ وجدے ڈنڈے
 جہڑے نیں گستاخ نبی دے
 اوہ غدار نیں گندے انڈے
 قبر دے اندر گستاخاں نوں
 کپڑیاں وانگوں رت ہے چھنڈے
 سنیاں دا اے مسلک سچا
 باقی نیں انگریزی لنڈے
 سانوں ملدی کھیر ختم دی
 مسجدیاں تائیں ملدے گنڈھے

نقابت دا طریقہ

تلاوت دی دعوت

آج دی ایہہ محفل تلاوت دے نال شروع ہندی اے۔ قرآن پاک دی تلاوت کرن واسطے ساڈے کول بڑے سوہنے لہجے والے قاری قرآن تشریف فرمانے۔ میری مراد حضرت جناب قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب نے۔

جدوں قاری صاحب اپنے مٹھے لہجے دے نال قرآن پاک دی تلاوت کر دے نے تے سُنن والے قرآن پاک دی تلاوت دے سُرو وچ ڈُب جاندے نے کیوں کہ قرآن پاک دی تلاوت جدوں پیار نال کیتی جاندی اے۔ قرآن پاک دی تلاوت جدوں محبت دے نال کیتی جاندی اے تے اوہد اذوق ای دکھراہند اے۔ قاری صاحب نوں ایہناں لفظاں دے نال دعو دے رہیاواں کہ !

ایہہ قاری قرآن دے نُور دے نال معمور اے۔

عشق رسول وچ مخمور اے۔

ولیاں دا نظر منظور اے۔

تلاوت دے لئی مامور اے۔

ایہدے چہرے تے وسدا نور اے۔

تے ایہہ پوری دُنیا وچ مشہور اے۔

آج محفل سجاون تے تلاوت دے نال محفل شروع کرن دے لئی

تشریف لیا رہے نے قاریاں دی زینت، ساڈے دلاں دی ٹھنڈ جناب

قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب۔

تلاوتوں بعد

دوستو تلاوت ہو رہی سی۔ ہر پاسے اک نور چھایا سی، ساری محفل
تلاوت دے ذوق وچ ڈبی سی کیوں کہ قرآن اک ایسی سوہنی کتاب اے کہ
ایہد اک اک لفظ سدھا دلاں وچ اتر جاندا اے۔

قرآن روشنی دا باب اے۔

قرآن پڑھنا ثواب اے۔

قرآن ام الکتاب اے۔

قرآن کتاب آداب اے۔

قرآن زینت دارین اے۔

مومن دے دل دا چین اے۔

تے انج وی کہہ سکدے آں۔

قرآن دیندا نور اے۔

تے جلویاں دا طور اے۔

قرآن این رحمت کردا۔

قرآن ای پئے بھردا۔

قرآن اعلیٰ جگ توں۔

قرآن بالا جگ توں

پڑھدا کوئی جد قرآن این

مل جاندی اُس نوں شان این۔

دوستو! تلاوت ہو رہی سی بڑا مزہ آیا ہن نعت خوانی ول آوندے

آں۔

تعارف محمد احمد مجتبیٰ

نعت پڑھن نال کیہ حاصل ہندا اے سماعت کرو۔
 پاک نبی دی نعت دے صدقہ مِلدا ٹور وِلاں ٹوں
 جسم نعتاں پڑھیے مِلدا کیف سُور وِلاں ٹوں
 ہُن تشریف لیا وندے نے جناب لالہ محمد احمد مجتبیٰ صاحب نے آقا
 دی بارگاہِ وِچ عقیدتاں دے پھل نچھاور کر دے نے۔

ایہناں دا تعارف ایہناں لفظاں وِچ بیان کراں گا کہ
 مجتبیٰ صاحب دا انداز بڑا حسین ایں۔

ایہناں دا لہجہ بڑا پیارا اے۔

ایہناں دا تلفظ بڑا درست اے۔

ایہناں دا سٹائل بڑا دلکش اے تے جدوں مجتبیٰ صاحب اپنے
 معصومانہ انداز دے نال سوہنے آقا دے نعت پڑھدے نے تے سُنن
 والیاں سانوں اپنے انداز دے ذوقِ صحرا وِچ گم کر لیندے نے۔ بلا تاخیر
 تشریف لیا وندے۔ سوہنی آواز دے مالک جناب محمد احمد مجتبیٰ صاحب۔

تعارف محمد حسی اللہ

کملی والا آقا ٹور من اللہ اے۔

سوہنے دا سوہنا رنگ صبغۃ اللہ اے

سوہنے دی زبان لسان اللہ اے۔

سوہنے دا مکھڑا وجہ اللہ اے۔

سوہنے دی سوہنی اکھ عین اللہاے۔

سوہنے واسوہنا ہتھ ید اللہاے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان ٹوں دعوت دے رہیاں

ایہہ ثناخوان رسول اللہاے۔

غلام حبیب اللہاے۔

تے نام دے لحاظ دے نال جناب ہی اللہاے۔

تشریف لیاوندے نے اُچی لمی مٹھی تے سوہنی آواز رکھن والے

ثناخوان جناب محمد ہی اللہ صاحب تے اپنے سوہنے انداز نال ساڈے نوں

حضور دی نعت دے نور نال منور کر دے نے۔

محمد محمود مغل و اتعارف

ہُن تہاڈے ساہنے ا بہت ای سُر یلا نعت خوان پیش کر رہیا جہدا

انداز منفرد وی اے تے سُر یلا وی۔

جہدا انداز پُرسوز وی اے تے رسیلا وی۔ جدوں ایہہ اپنی سوہنی

آواز دے نال نعت پڑھدا اے تے ساری محفل وچہ دکھرا ماحول بن جاندا

اے۔

دوستو! سب توں سوہنا وظیفہ کملی والے اُتے دروداے۔

جیتھے آقا دا ذکر ہووے او تھے برکتاں دا دروداے۔

سوہنے آقا دا ذکر لا حد تے لا محدوداے۔

ہر پاسے آقا دا جلوہ شہوداے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان ٹوں دعوت دتی جا رہی اے۔

ایہہ عاشق محبوب ووداے۔

ایہدی آواز خوبصورتی دی نموداے۔

تے نام ایہدا محمد محموداے۔

تشریف لیاندے نے جناب محمد محمود احمد مغل صاحب تے اپنی

سوہنی آواز نال نعت پیش کر کے محفل ٹوں چار چند لاندے نے۔

محمد ریحان رضا قادری

دوستو! نعت پڑھنا کوئی عام گل نہیں،

نعت اوہو ای پڑھ سکدا اے جیہڑا رب ٹوں پسند ہووے پر شرط

ایہہ وے کہ نعت خلوص دے نال پڑھی جاوے۔

نعت محبت نال پڑھی جاوے۔

نعت پیار نال پڑھی جاوے۔

نعت دل دی گہرا نال تے سچے جذبے نال پڑھی جاوے تے ہن

تہاڈے سامنے اک ایسے نعت خوان ٹوں پیش کر رہیاں کہ جدوں ایہہ نعت

پڑھدے نے تے خاص طور تے پنجابی رُباعیاں پڑھدے نے تے ساری

محفل جھوم جاندی اے۔ تے ہن پلا تاخیر ساڈی محفل دی شان۔ ساڈی

محفل دی جان جناب محمد ریحان قادری صاحب

محمد نواز سلطانی

سرکاروے نور اثبوت آیت قرآنی ایں۔

حضور دی محبت ای سچی مسلمانی ہیں۔

ساری مخلوق کملی والے آقادی دیوانی ہیں۔

ہن جیہڑے ثناخوان دی واری اے

ایہد اول بڑا ای نورانی ہیں۔

نسبت ایہدی قادری سلطانی ہیں۔

تے نام دے لحاظ نال محمد نواز سلطانی ہیں۔

تشریف لیاندے نے نویں لاہورتوں تشریف لیائے مہمان نعت

خوان جناب محمد نواز سلطانی صاحب تے بارگاہ حبیب خدا وچ نعتاں دے پھل نچھاور کر دے نے۔

محمد مرغوب احمد ہمدانی

دوستو ! ہن تہاڈے سامنے پاکستان ٹیلی ویژن دی اک بڑی

معتبر آواز پیش کر رہیاں۔ جہاں دا نام جناب الحاج مرغوب احمد ہمدانی

ہیں۔ حکومت پاکستان نے ایہناں نوں صدارتی ایوارڈ نال وی نوازیا اے

پوری دنیا وچ ایہناں دی خوبصورت آواز گونج رہی اے۔

دوستو تے بزرگو ! جس نعت خوان نوں دعوت دے رہیاں۔

ایہہ نعت خوان ساڈا محبوب اے۔

ایہدی آواز خوب توں وی خوب اے۔

ایہہ ثناخوان شافع ذنوب اے۔

تے نام ایہناں دا الحاج الحافظ محمد مرغوب اے۔

تشریف لیاندے نے عالمی شہرت یافتہ جناب الحاج محمد مرغوب

احمد ہمدانی صاحب۔

دوستو تے بھراؤ ! اج دی ایہہ ٹورانی، رُوحانی محفل ذوق دے
اوس مقام تے پہنچ چکی اے کہ ہن اتھے اک ایسا نعت خوان کلام پڑھے کہ
جہدی آواز دیاں دُھماں ہر پاسے دُھمیاں ہون۔ تے الحمد للہ ساڈی ایس
نورانی محفل وچ ایسے نعت خوان موجود نے۔

میری مراد عالمی شہرت یافتہ ثنا خوان جناب الحاج اختر حسین قریشی
صاحب نیں۔

اختر قریشی نعت خواناں دے دلاں دی دھڑکن نیں۔

اختر قریشی محفلاں ٹوں سجون والی آواز دے دے مالک نیں۔

اختر قریشی عاشق رسول وی نے تے عاشقاں وی ٹھنڈ وی نیں۔

اختر قریشی نعت خواناں دے ستارے نے۔

کیوں کہ اختر داعی ای تارا اے تے تشریف لیاؤندے نے محفل

نوں سجون۔ اہل محفل نوں جکوں ساڈی گل مدینہ طیبہ پچون جناب الحاج اختر
حسین قریشی۔

محمد سرور چشتی

دوستو ! ہن تہاڈے سامنے اک بڑی خوبصورت تے پیار آواز

والے ثنا خوان ٹوں پیش کر رہیا واں۔ جدوں ایہہ ثنا خوان نعت شریف

پڑھدے نے تے ساری محفل نعرہ رسالت دے نال گونج اٹھدی اے۔

ایہناں ٹوں اللہ تعالیٰ نے بڑی مسکلی آواز دے نال نواز یا اے۔

ایہناں دا تعارف انج پیش کرداں کہ

ساڈا کملی والا محبوبِ داوراے۔

مولا علی ورگانہ کوئی بہادر اے۔

حسن ورگانہ کوئی پاک تے عابد اے۔

حُسن ورگانہ کوئی بہادر اے۔

تے جہڑا ثناخوان نعت شریف واسطے تشریف لیا رہیا اے۔

ایہہ سُرتے لے وج ماہراے۔

آواز پاروں جیویں ساہراے۔

نام دے لحاظ دے نال محمد سرور اے۔

تشریف لیا وندے نے جناب محمد سرورِ چشتی صاحب

شہبازِ قمر فریدی

حضراتِ گرامی! ہُن اوس شخص دی واری اے جہڑا اسی سارے

کافی وقت توں انتظار کر رہے ساں کہ کدوں ایہناں دی واری اوندی اے۔

نام ایہناں داسن کے ساریاں ٹوں ٹھنڈے پے جائے گی۔ تشریف لیا

رہے!

سوہنی تے من موہنی آواز اے۔

خوبصورت تے اعلیٰ انداز اے۔

سانوں ہے لبہ دے تے بڑا ناز اے۔

شہرتِ اعلیٰ تے اعلیٰ لبہ اکاز اے۔

نام دے لحاظ نال محمد شہباز اے۔

تشریف لیا وندے نے پاکپتن دی کوئل، بابا فریدی بستی دے

وسنیک جناب محمد شہبازِ قمر فریدی صاحب۔

حافظ محمد اکرام چشتی سیفی

حضرات گرامی ! سوہنے آقائے درود و سلام ہیں۔

سوہنے آقا داؤد کرہر پاسے عام ہیں۔

سوہنے آقا دی نعت ساڈا وظیفہ صبح و شام ہیں۔

سرکار مدینہ دی نعت ٹوں حاصل دوام ہیں۔

ہن جیہڑے شناخوان نوں پیش کر رہیاواں۔

ایہہ میرے آقا داؤد اعلیٰ غلام ہیں۔

ایہدے آتے میرے آقا دا انعام ہیں۔

تے نام دے لحاظ نال محمد اکرام ہیں۔

تشریف لیاؤندے نے عظیم شناخوان رسول گولڈ میڈلسٹ جناب

حافظ قاری محمد اکرام مہروی چشتی سیفی صاحب تے سوہنے آقا دی سوہنی بارگاہ

وج نیاز مندی دے پھل پیش کر دے نے۔

احمد علی حاکم

دوستو ! ہن تہاؤدے سامنے ایک ایسے نعت گو شاعر ٹوں پیش کر

رہیاواں جیہڑے آپ ای لکھدے نے آپ ای ترنم دے نال پڑھدے

نے۔

ایہناں توں پہلوں جناب محمد علی ظہوری، جناب محمد اعظم چشتی،

جناب عبدالستار نیازی صاحبان گذرے نے جیہڑے خود ای لکھدے سن

تے ترنم دے نال خود ای پڑھدے سن۔ حاکم صاحب وی ایہناں دے

کچھ کچھ او سے ای طریقے ٹوں اپنائے ہوئے نے۔

حاکم صاحب دی آواز وچ اللہ تعالیٰ نے پڑا سوز تے گداز رکھیا
 ہو یا اے۔ حاکم صاحب جدوں ترنم دے نال نعت شریف پڑھدے نے
 تے سنن والے انج محسوس کر دے نے کہ جیویں مدینے دے باغ وچہ بلبل
 چہک رہی ہووے۔ حاکم صاحب دا تعارف انج پیش کیتا جاسکدا اے۔
 سماعت فرماؤ !

ایہہ ثناخوان عاشق مولا علی اے۔

گلشنِ نعت دی مہکدی کلی اے۔

ایہدے اُتے نگاہِ ولی اے۔

ایہدی آواز بڑی بھلی اے۔

نام دے لحاظ نال احمد علی اے۔

آوندے نے جناب احمد علی حاکم صاحب۔

محمد یسین نقشبندی

حضراتِ محترم ! جیہڑے ثناخوان توں دعوت دین والا واں
 ایہناں دی آواز وچ گرام ایں تے دل وچ عشقِ رسول دی گرمی ایں۔
 ایہناں دا نعت پڑھن دا انداز منفرد تے باکمال اے۔
 دوستو ! سوہنے آقا دا ذکر روشن تے مُبین اے۔
 سارے دیناں توں اعلیٰ آقا دا دین اے۔
 ہُن جیہڑا ثناخوان نعت شریف پیش کرن لئی آرہیا اے۔
 ایہہ نعت خواناں دا شاہین اے۔
 مسلخ دین اے بڑا ای ذہین اے۔

تے نام دے لحاظ نال محمد یسین اے۔
 تشریف لیا وندے نے جناب محمد یسین نقشبندی صاحب تے حضور
 دی بارگاہ وچ نذرانہ عقیدت پیش کردے نے۔

خلیل سلطان اشرفی

دوستان گرامی!

میرا سوہنا آقانبیاں دا سلطان این

سرکار دی محبت عین ایمان این۔

سرکار دی نعت رب و افیضان این۔

قرآن پاک سوہنے دی نعت دا دیوان این

جس نعت خوان دی واری اے

اوہ ساڈا خاص مہمان این۔

ایہہ نعت خوان سوہنے آقا توں قربان این۔

تے ایہدا نام حافظ خلیل سلطان این۔

تشریف لیا رہے نے۔ سوہنے تے پیارے انداز نال آقا دی نعت

پڑھن والے جناب محمد خلیل سلطان اشرفی صاحب

محمد فضل میراں

ہن تہاڈے سامنے اک ایسی آواز پیش کر رہیا کہ جدوں ایہہ نعت

شریف پڑھدے نے تے ہر بندہ بے اختیار ہو کے مدینہ شریف دی یاد وچ

محو ہو جاندا اے۔

جناب محمد فضل میراں تے غوث پاک دا خاص فضل اے۔

ایہناں دا تعارف پیش کر رہیاں۔

فضل میرں تے اللہ دی عطا اے

کہ ایہدے لبیاں تے یا رسول اللہ دی صدا اے۔

ایہہ عاشق مولا علی مرتضیٰ اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب محمد فضل میراں صاحب تے امام

الانبیاء دے حضور نعت شریف دا ہدیہ پیش کر دے نے۔

قاری شاہد محمود

دوستان محترم ! ہن تاخیر توں بغیر تہاڈے سامنے ساہیوال توں

تشریف لیائے ہوئے مہمان نعت خوان جناب قاری محمد شاہد صاحب

نوں دعوت دے رہیاں۔

قاری شاہد صاحب جدوں کلام پڑھدے نے تے ساری محفل تے

سحر طاری ہو جاندا اے۔

ساری محفل تے کیفیت طاری ہو جاندا اے۔

ساری محفل نور علی نور ہو جاندا اے۔

ساری محفل وجدان و چہ ڈب جاندا اے۔

ساری محفل و چہ ذوق و اسامان بن جاندا اے۔

اک بندہ وچ آواز دا حسن، سوہنا سٹائل، سوز تے گداز، رقت والی

کیفیت، چنگی سلیکشن، ودھیا انداز، اک جگہ تے اکٹھا کرو تے قاری شاہد محمود

دی پڑھنت یا آؤندی اے تے ہن قاری صاحب تہاڈے سامنے کلام

پیش کرن گے تے انشاء اللہ کسی ویکھناں۔ کدی اللہ اللہ ویاں صداواں

اچیاں ہون گیا۔ کدی نبی دے نعرے وچن گے۔ کدی علی علی دی پکار
 ہووے گی تے کدی مُرشد مُرشد وچہ چا ہووے گا۔ آرہے نے جناب قاری
 شاہد محمود قادری صاحب۔

محمد یوسف میمن

کراچی وچ بڑے بڑے سوہنے نعت خوان آئے جہاں نے پوری
 دُنیا تے اپنی آواز دا جادو جگایا۔ اوہناں سوہنے نعت خواناں وچوں اک ایسی
 آواز پیش کر رہیا واں کہ جہاں دا انداز سب توں مختلف تے منفرد اے۔
 بلکہ ایہناں دے انداز نوں سارے پاکستان وچ بڑے نعت خواناں نے
 کاپی کیتا تے اوہناں وی میمن صاحب دے انداز دے وسیلے نال شہرت
 حاصل کیتی۔

دوستو! جناب الحاج محمد یوسف میمن صاحب کسے تعارف دے
 محتاج نہیں۔ ایہناں داناں اس ایہناں دا تعارف اے۔ ہر اک ایہناں دی
 خصوصیت میں اتھے ضرور دسی چاہواں گا کہ ہر سُرتے لے ئوں مجھن والا بندہ
 میمن صاحب ئوں بڑے ذوق نال سماعت کردا اے۔ میمن صاحب
 پکیاں سُراں دے ماہروی نہیں تے ماسٹروی نے۔

ایہناں دا تعارف لفظاں نال لفظ تِلا کے اِنج ہووے گا۔

سوہنے آقا توں قربان ساڈا تن من اے۔

ذکرِ مصطفیٰ نال روشن ساڈا آنگن اے۔

سوہنے آقا دا ہر پاسے چانن اے۔

جیہڑے نعت خوان نوں دعوتِ نعت اے۔

ایہہ ساڈا ساریاں دا سا جن اے۔

سوہنے دے ذکر نال مہکدا ایہدے دل دا گلشن اے۔

تے ایہناں دا نام جناب محمد یوسف میمن اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب الحاج محمد یوسف میمن صاحب آف

کراچی۔ تے سوہنے آقا دے حضور سوہنے انداز وچ مدحت سرائی کر دے

نے۔

محمد وقاص الیاس

دوستو ! تشریف لیاؤندے نے اس محفل دی جان، اس محفل دی

شان، سجیلے تے ریلے ثنا خوان جناب محمد وقاص الیاس صاحب جدوں ایہہ

ثنا خوان شعراں ٹوں ترنم دیاں لڑیاں وچ پروندا اے تے نعتاں دا ایسا ہار

تیار ہو جاندا اے جیہڑا محفل دے وچ بہار پیدا کرویندا اے۔

ایہہ نعت خوان بڑا خاص اے۔

ایہنوں کملی والے دے دیدار دی آس اے۔

ایہدیاں سوچاں مدینے دی باس اے۔

انشاء اللہ ایہنوں جنت داملنا پاس اے۔

تے نام دے لحاظ دے نال محمد وقاص اے۔ تشریف لیاؤندے

نے جناب محمد وقاص الیاس صاحب

الحاج محمد اویس رضا قادری

دوستو تے بھراؤ ! ہن وقت وی ایہو ای چارہیا اے کہ ہن

الحاج محمد اویس رضا قادری صاحب وی سوہنی آواز وچ آقا دی نعت خوانی

ہوئے۔

کراچی وی ایک ایسی معتبر آواز کہ جس آواز نے بڑیاں
آوازاں تھلے کر دیتیاں۔

اویس رضا قادری کہ!

جہاں ایک جھلک دیکھن لئی لوک اپنیاں پلکاں وچھا کے انتظار
کر دے نے۔

اوہ اویس رضا قادری کہ جہاں دے اندازنوں ہزاراں لکھاں
ٹٹاخوان اپنا رہے نے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں نے نعت پڑھن دے اندازنوں ایک
نواں رنگ دیتا۔

اوہ اویس رضا قادری ہر مسلماناں دے گھراں وچ ہر ویلے
جہاں دی آواز گونج دی اے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں لوکاں ٹوں گانیاں توں ہٹا کے تے
سوہنے آقا دی نعت تے لا دیتا۔

اوہ اویس رضا قادری جیہڑے مقبول بارگاہ رسالت نے۔

اوہ اویس رضا قادری جیہڑے نعت دے باغ دے مہکدے
پھل نے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں دی آواز وچ ریلیز ہون والی سی ڈی یا
کیسٹ اگلے دن ای ساری دُنیا وچ مشہور ہو جاندی اے۔

بلکہ انج کہہ لئو کہ نعت خوان بڑے بڑے نے ایہدے وچ کوئی
شک نہیں پر اویس رضا قادری سب توں منفرد تے سوہنا نعت خوان ایں۔

تے ہُن ساڈے دِلاں ٹوں گراماؤن تشریف لیا رہے نے عالمی
شہرت یافتہ جناب الحاج محمد اویس رضا قادری صاحب آف کراچی

حافظ ظفر اقبال سعیدی

اک ایسی آواز جہدے وچ سارے لوازمات نے۔ ایہہ ثناخوان سُرے
تے پوری قدرت رکھدے نے۔ کلاسیکل، نیم کلاسیکل، فوق، سلو، فاسٹ ہر
طراں دی طرز ٹوں اچھے انداز نال پیش کردے نے۔ ایہناں دیاں
بنایاں ہوئیاں طرزاں بڑے بڑے مشہور و معروف نعت خواناں نے
پڑھیاں تے اپنا نام بنایا اے۔

محترم حافظ صاحب داتعارف پیش کردے نے۔

ایہہ جانی سُر تال اے۔

ایہدی آواز بے مثال اے۔

ایہہ انداز باکمال اے۔

ایہہ عاشق نبی لچپال اے۔

ایسی محفل چہ ساڈے نال اے۔

نام دے لحاظ نال حافظ ظفر اقبال اے۔

تشریف لیاؤندے نے۔ نعرے نال استقبال کرو۔

جناب حافظ ظفر اقبال سعیدی صاحب۔

محمد علی سجن

دوستو! ہُن اوس نعت خوان دی واری اے جہدی آواز بڑی ہی

پیاری اے جدوں ایہہ نعت شریف پڑھدے نے تے گرہ وچ اشعار

پڑھدے نے تے سُنن والے مست ہو جاندے نے۔

میری مراد واجب الاحترام جناب محمد علی سجن صاحب نے۔

محمد علی نام ہووے تے اوہ سجن نہ ہووے تے کیہ ہووے۔

جناب محمد علی سجن داتعارف ایہناں لفظاں نال پیش کراں گا۔

سوہنے آقادی عشق دی اگ ایہدے اندر ملی اے۔

ایہدے تصور وچ نجف تے مدینے دی گلی اے۔

خاک کر بلا ایہنے اپنے چہرے تے ملی اے۔

ایہہ عاشق حضرت مولا علی اے۔

گلشنِ نعت دی مہکدی گلی اے۔

تے نام دے لحاظ نال جناب محمد علی اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب محمد علی سجن صاحب تے حضور دی

بارگاہ وچ حاضری پیش کردے نے۔

محمد زبیر نقشبندی

حضراتِ گرامی ! ہن تہاڈے ساہمنے اک ایوارڈ یافتہ ثناخوان

پیش کر رہیاں ایہہ نعت خوان آپ وی پیاراے تے ایہدی آواز وی بڑی

پیاری اے تشریف لیاؤندے نے فیصل آباد دی معروف آواز ثناخوان

رسول جناب محمد زبیر نقشبندی صاحب۔

چن نالوں سوہنا میرے آقادا پیراے۔

عرشاں توں اگے آقادی سیراے۔

سارے شہراں واسر دار آقادا شہراے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان ٹوں دعوت دے رہیاں ایہہ ہوں آقا دے
 وُشمنناں دے نال ویراے تے نام دے لحاظ دے نال محمد زبیراے۔

سید تجمل حسین گیلانی شاہ صاحب

حضرات بلند اقبال ! ہُن فیصل آبادی معتبر ترین آواز ایسی آواز
 جیہڑی اپنا کوئی ثانی نہیں رکھدی۔ میری مُراد ساڈے نہایت ای پیارے
 تے محبوب نعت خوان حضرت جناب صاحبزادہ سید تجمل حسین گیلانی شاہ
 صاحب نے۔ جدوں شاہ صاحب اپنے خوبصورت انداز دے وچ اپنے ہی
 نانا جان دی مدحت سرائی کر دے نے تے سُنن والیاں دے دلاں وچہ کھلی
 والے آقا دی یاد دے دیوے بل پُندے نے۔

دوستو ! میرے سوہنے آقا سید الکوئین نہیں،

حضرت سیدنا صدیق اکبر ثانی اثنین نہیں۔

حضرت عمر فاروق زینت دارین نہیں۔

حضرت عثمان غنی ذوالنورین نہیں۔

تے میرے مولا علی شیر خُدا والدِ حسنین نہیں۔

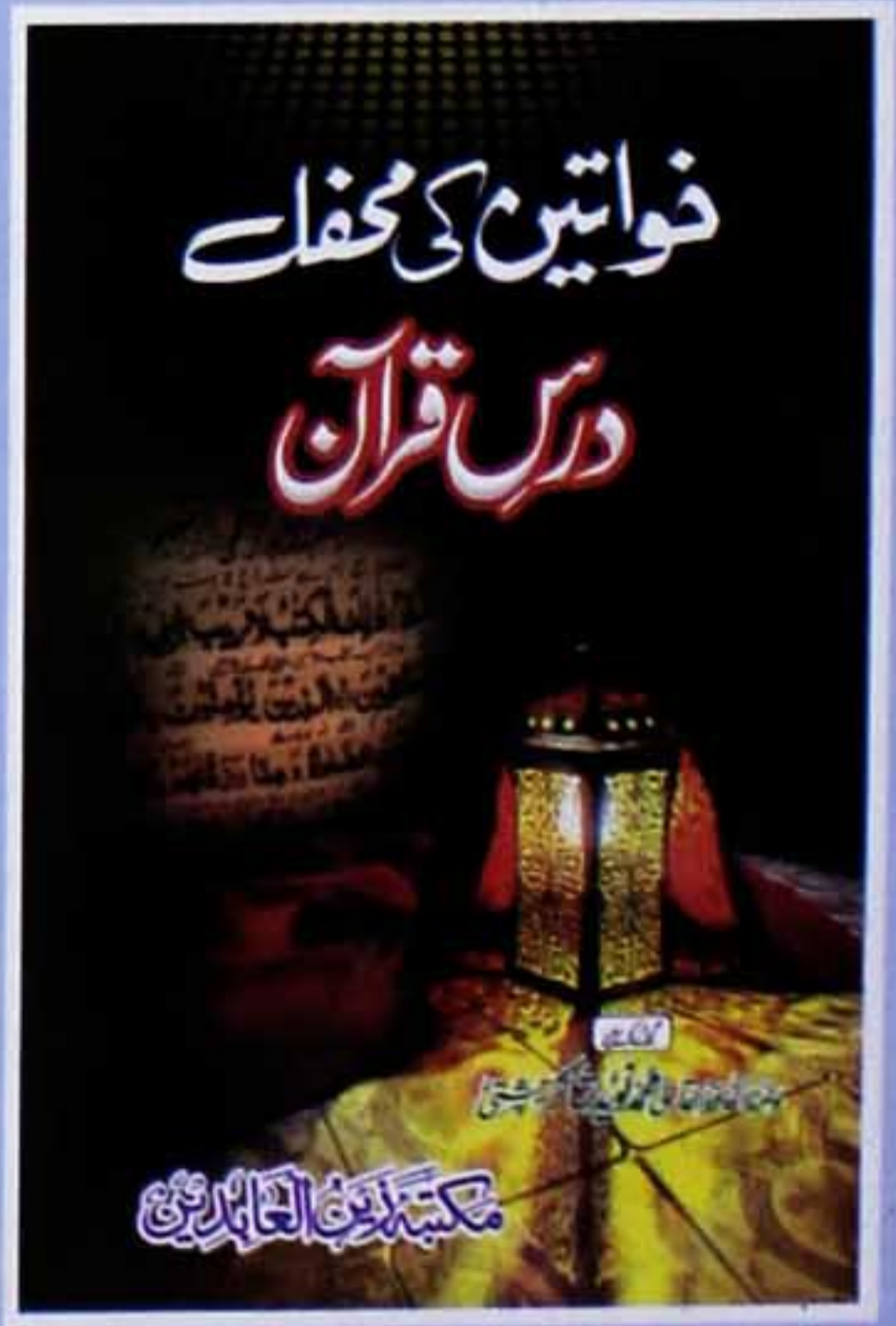
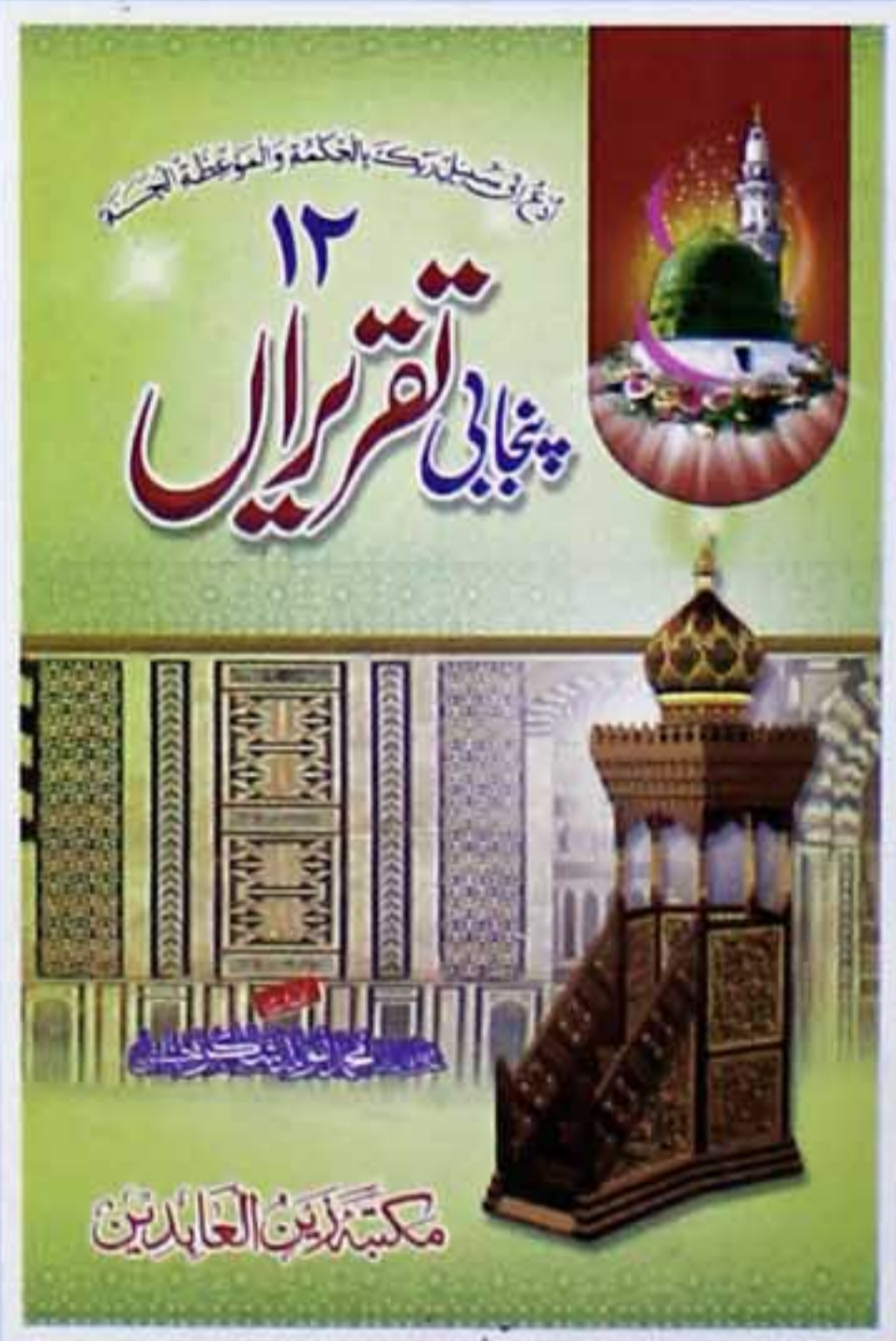
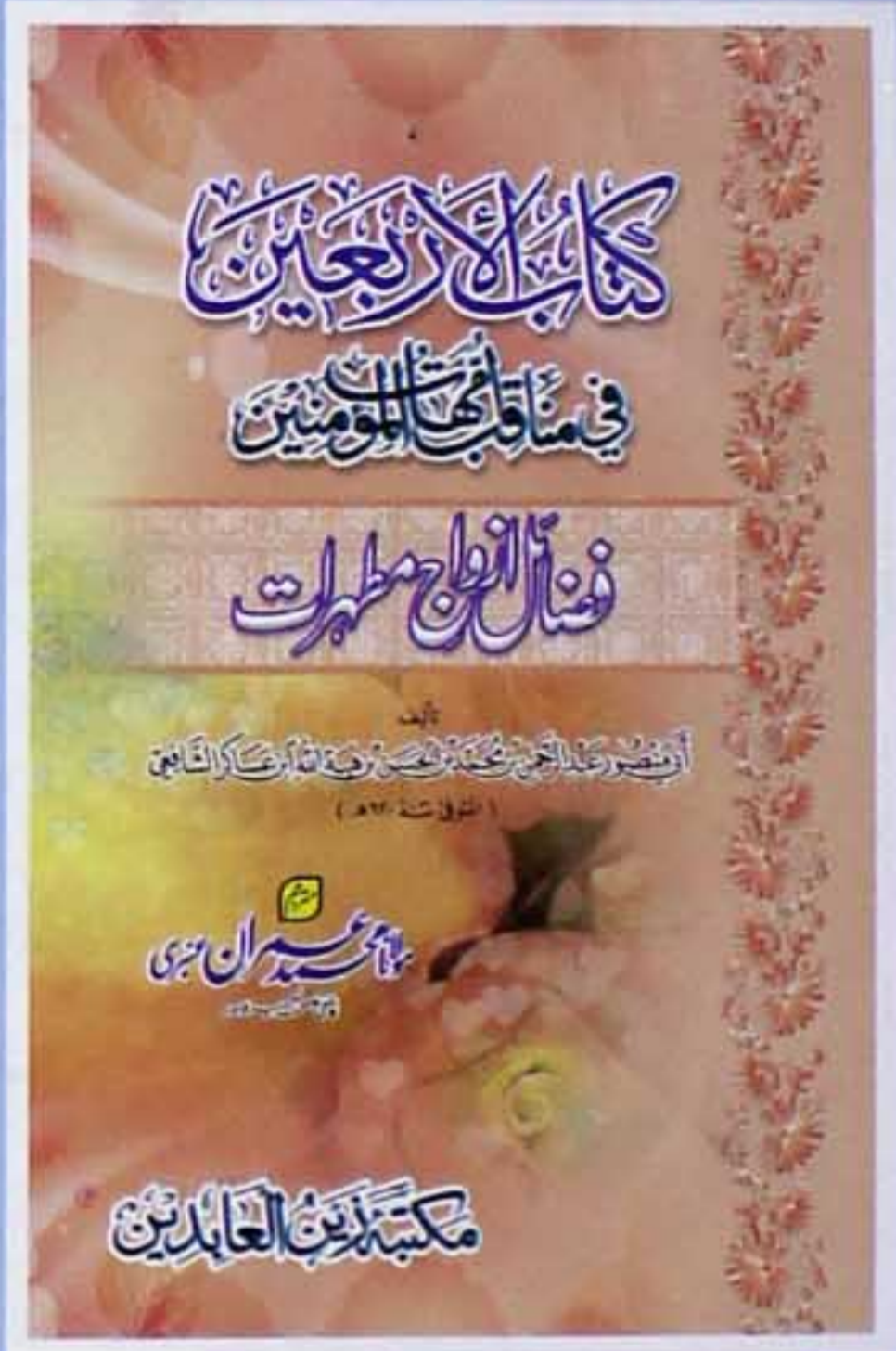
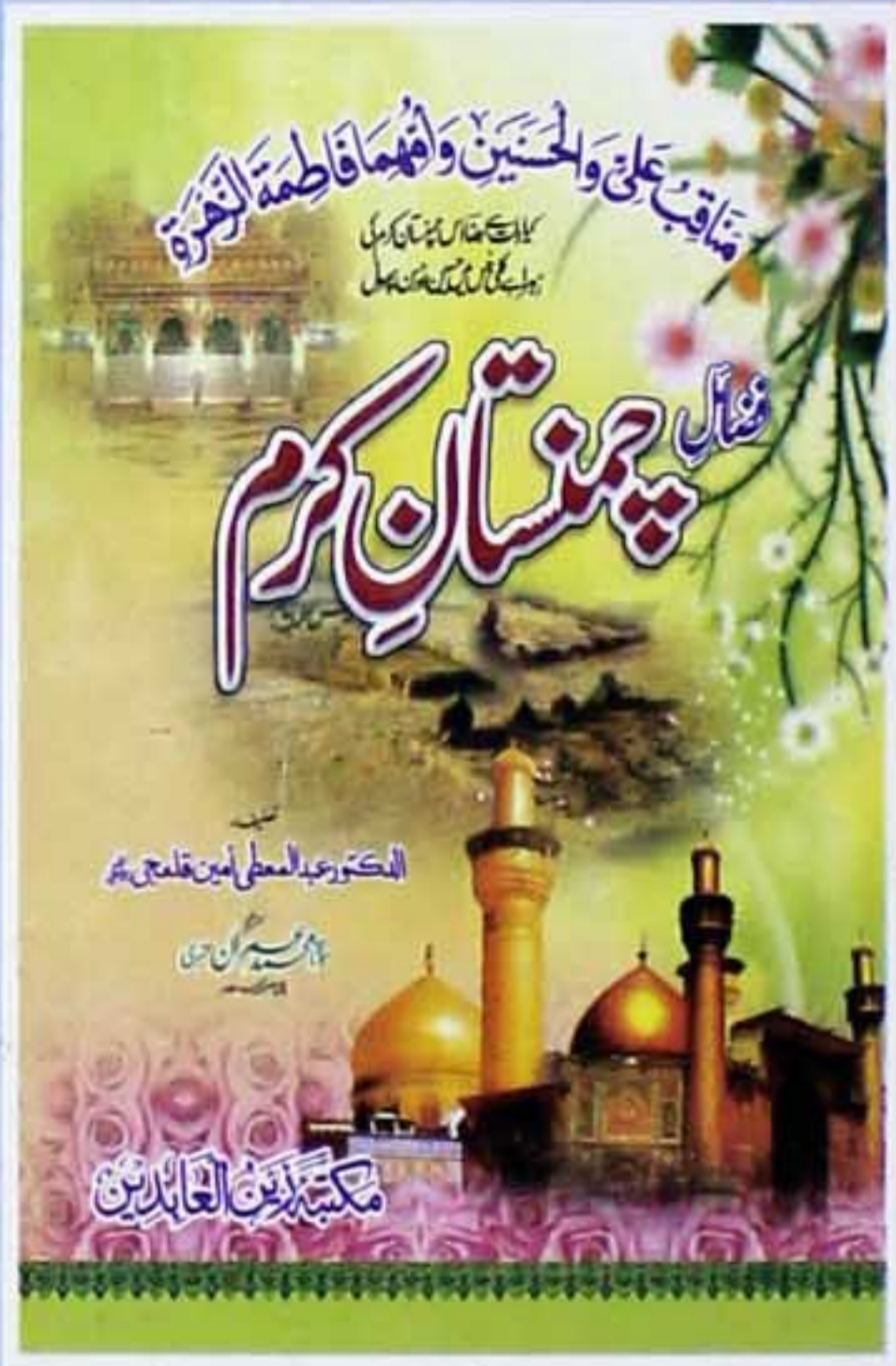
تے جیہڑے ثنا خوان ٹوں دعوت دے رہیاں ایہہ ساڈے دلاں
 دے چین نے نام دے لحاظ دے نال سید تجمل حسین نہیں۔

تشریف لیاؤندے نے تہاڈے نعریاں دی گونج وچ واجب
 الاحترام حضرت جناب صاحبزادہ سید تجمل حسین گیلانی شاہ صاحب۔

دوستو ! اللہ تعالیٰ میری تے تہاڈی ایس حاضری ٹوں قبول و منظور

فرماوے آمین۔

اللہ حافظ

نزد شالیمار گارڈن
 باغبا نیورہ لاہور
 0332-4300213
 0315-4300213

مَكْتَبَةُ زَيْنِ الْعَابِدِينَ